بشیله خود آورد و حضرت از شیر گوسفند ... دو هر که در آنجا بود از اصحاب پیغمبر و غیر ایشان
از آن شیر خوردند تا سیر شدند و چون روز بسیار گرم بود حضرت با یاران در خیمهٔ او قیلوله کردند و بعد از
قیلوله که بیدار شدند حضرت آبی طلبیده و در زیر خاری که در قرب خیمهٔ او بود مضمضه کرده آب
دهن مبارک خود در زیر آن درخت ریخت و چون از وضو فارغ شد فرمود که از این درخت امور
عجیبه چند بظهور میرسد پس حضرت برخواست و دو رکعت نماز بجا آورد ام معبد گفت من
با قبیلهٔ خود از آن حال تعجب بسیار کردیم زیرا که تا آنوقت هرگز وضو و نماز ندیده بودیم و چون
روز دیگر شد آن درخت را دیدم بلند شده و خارهای او فرو ریخته و شاخهای بسیار بهم رسانیده
و برگهای سبز با طراوت بر آن ظاهر شده و بعد از آن میوه‌های بزرگ بهم رسانید
که در بوی شبیه بود بعنبر و در شهد مانند عسل و هر گرسنه که از آن میخورد سیر میشد و اگر تشنه میخورد سیراب
میشد و هر بیماری میخورد شفا می یافت و هر محتاجی و پریشانی که میخورد بی نیاز میگردید و هر صاحب
حاجتی میخورد حاجت او روا میشد و هر شتر و گوسفند ... که از برگ او میخورد فربه میشد و شیر او بسیار

میشد

۶۷

وقف کوزه مرتضی ضیائی

[illegible] ... حافظ در راه عشق [illegible]

[illegible]

[illegible] حکمت لقمان [illegible]

[illegible]

[illegible] لقمان [illegible]

[illegible]

[illegible]

ما کنا خفیا وصرنا الآن فی الکائنات وما الأکوان الا نحن حقا فانا کائنات ممکنات

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وقف ... مرتضی ضیائی

تنبیه و تذکرة للعاقلین العربی ... در زوال محمد تقی بیک ... حکایت خفر و ... را اوامر ... الی و کال ... حالی
... بر ... دیواری ... را ... از دو ... بود ... در ... منزل دارند در زیر دیوار ... بود ... ارام
... بود ... دیوار ... شد ... ایشان دیدند و بر آن ... مردم ... بود ... را ... آید ... را
المطلب ... بود ... آن ... بود برای ... را رعایت ایشان ... کنند ... بود ... بودا ... را ... کنید
... حافظ ... الصالحین ... والطاهرین ... حسن ... آمد ... آقا ... را اعراض کنید ... را
روی ... شناسند حکایت ... را شنیدی ... از ... کرده ... رفتار نمود ... السرور و ... سلوک
... یاد ... بود ... او را اکرام و احترام میکرد ... حالت ... او را ... شناسند ...
و انعام میداد و مرحبا مرحبا بناصر یا سیده ... می فرمود با اینکه ... عالم ... بود ... و ... کار ... بلکه
میدانست ... المحرمات ... احترام سید ... اعراض میکرد و احترام ... می نمود مردم ... روز اول ... در ... آمد
... کرده ... سید ... مقدم داشته ... کار ... ولی ... بود ... خوش شاید ده
حضرت ... شد ... و ... مالک ... توبه ... اعراض ... با ... او را احترام ... می نمود ...
اسمش ... کو ... عزت ... از ... عزت ... ازاین ... اجتناب از ... که ... را ... میدارد ...
با دوست باید ... امر ... دیار لیلی ... ذا الجدار و ذا الجدار ... و ما حب الدیار شغفن قلبی
و لکن حب من سکن الدیار ... محمد ... آموخته ... میداد ... بهشتش ... بر ...
کسی که ... آنچه شنیدت ... از ... است ... مقصد ...
... میشود ... از ... بزرگ ... محمد ... اندر او ...
... کاید ... لیلی ... باسبان ... لیلی ... آن ... معظم
... شیراز ... در کتاب ... المجالس ... فاضل ... میکند
از ... آقا ... خلیفه ... الکثیف و ...
... مقصود قال مرحبا بناصر یا سیده و ... انه ... الی ... تم قال یا ...
ان ... هذه ... حزن کانت علی اهل البیت ...
... الکان ... و ... ان ...
و ... بیته ... مصائب ... الحسین ... آقا ... الحسین ...
و ... اذا ... فاطم عنده ... الوجنات
...

آقا فاطم قوی

٢

و قبر سید النفس زکیة + نقضها الرحمن بالعرفات

اما ... مولود نعمتش روح القدس ... از ... اکنون ... نزدیک ... و قبر ...
بالهام ... الحق علی الاحشاء بالزفرات ... دعبل ... سید ... حرکت ... معروف ... حضرت
... مولود ... در خراسان دفن ... شد ... العیون ... دعبل ...
ان ... خرسوته ... الدار ... الیه ... دینار ... دعبل ...
... کرد ... خواست ... داد ... شد ... خانه ... آمد ... صد ...
... حضرت ... دعبل ... است ... از دستور ... کسی ... آقا ...
باید ... مطالعه ... کنند ... مردم ... رفتار
میکنند ... در ... موفق ... مطالعه ... میکند ... یا ... را
... خواجه ... اطاعت میکند ... معصیت ... میکند ...
روضه خوان ... خواهد ... تعارف ... شدی ...
... دیگران ... تعارف ... ایشان ...
... توم ... باکی ... احسان ... مقصد دهد

[illegible]

كتبت على الكاغذ لفرط شوقي سطورا فدمعي مستهله فلا تعجب لخط فاق حسنا وحقك ان خطاني مقلة

ما هب نشر صبا لنجوى منهم الا واحيا المستهام عليه فالقلب مصر وهو منزل يوسف والجفن [illegible]

كانها والقرط في اذنها بدر الدجى قران بالمشتري قد كتب الحسن على وجهها يا اعين الناس قفوا وانظروا

فو الذي على حجر الكعبة للتقوى وكيف ربع العامرية قد اقوى وجد ولكني غاله الهجر والنوى فلا نفع

للمهجور فيه ولا صدود ولكني قد دنت في الوصل بالرجا ولكم ذي لبانات تمتع بالرجوى فيا ايها الخل

الذي انا صبه عليك باداب الحديث الذي يروى ودع عنك [illegible] راية [illegible] المنى احلى

من السلوى وقد قلت لما زار قلب يدي تشتفي من نار زليخا فقبلناه في جيد وخد وكان الدر فوق المدى

لا انت لما لهم الدر بدر [illegible] موزونة تجري وطود مكارم وسيد حق للسيد [illegible] شهبات فخر

ونور هدى [illegible] ولم [illegible] فاجاه فقر بيوت على كاشحة طوال در وض [illegible] لميسر

علوية الصوت على [illegible] وفي انهارها الماء وخمر وحور جنانها متبخترات بدور [illegible] تسبر

وارشد بالنسيم [illegible] عتاب فيه للمعتوب عذر لتاخر الايام [illegible] وذلك [illegible] فخر

وانت حميت [illegible] وورق والدر تحت والا حجر عليك سلام [illegible] تحفك بالانوار [illegible]

نسيم الصبا [illegible] لك الله يا هذا الاريج المعنبر اانت رسول يا نسيم الصبا عن حلول الحمى [illegible]

فهمت الى [illegible] عن اني [illegible] منهم [illegible] الفة لنفس منهم [illegible] والا فعلم [illegible]

ذكر على [illegible] ذكرهم عن تنطفي نار القلب [illegible] كالبرق [illegible] بالجند وابدر

وسلي [illegible] الصبا [illegible] والمعروف [illegible] وابدر [illegible] فاخر واما قوام [illegible]

واما [illegible] حين تجلى [illegible] فيه [illegible] وكوثر [illegible] وشادن [illegible] واكبر

هي البيض الا انها [illegible] هي [illegible] الا انها [illegible] عالم [illegible]

وفي [illegible] العولون انه [illegible] جامع الحسن منبر [illegible] الكمال الصبر [illegible] تنشر

شكوت [illegible] لشدة ما القى بها حالي [illegible] وما انا فيه من هوى وصبابة [illegible] تبيت [illegible]

[illegible]

[illegible]

فافضح غزلي لفظا تو بهمت انه حمان في الشعر الحجازي يسهر وقاني نعم بذا العين مذهب وفتنة نفس المرء مقدر

بروحي افدي جائر اللحظ قده تحقق ضيا عهد احيني كخطر الا ان عدل الهند اكبر شاهد عليك بجود الكلم والله اكبر

ورقة بهد الجسم مسك بانس رقيق هوى وشذي بائس بذا فلله ازمان تواصل بوجهها بليليها والعمر كالعشر اخضر

ولدي عهد باه وان كان الود لعمر الصبا يشكو ببدا دائي فيشكر ولحباب قلبي لسير الا اهم الملي صفاء وود اهل في ربهم اد ملكدر

ولاذني عشق في هواهم مرهه ومهوتي في حبهم لسين تنكر ركبت هواهم في زمان شبيبتي وشيبت فلي ارض باني اخر

فلله تنكر وان ارسل الحزن دمعه وقد جاء في ارسي من الشيب منذر وتعقوب احزاني وليف فتنتي وصال اعجامة على دائي اجر

خليلي عهد تبه ان جزتما الحمى ومانيتما قلبي بسيدا ه يكابر فدلا عليه حيرة الحي واذكرا لهم في حديث الصعب الغب بانتي تيسير

عجز كل مصرع صدر بيته

غازلني فراحت حين زنا حين زنا فراحت غازلني لحينني في هواه غير شيج غير شيج في هواه لحينني

حين بري الفواد منزله منزله في الفواد حين بري يفتنني بالفتور ناظره ناظره بالفتور يفتنني

طلعته كالهلال حين بدا حين بدا كالهلال طلعته قامته كالقضيب مائلة مائلة كالقضيب قامته

لفتته للغزال مخجلة مخجلة للغزال لفتته يسحرني بالكلام منطقه منطقه بالكلام يسحرني

ان نفحت كالعبير نكهته نكهته كالعبير ان نفحت قد جمعت للزهور وجنته وجنته للزهور قد جمعت

قد فتكت بالقلوب مقلته مقلته بالقلوب قد فتكت كلمني بالسهام ناظره ناظره بالسهام كلمني

واسقمني في هواه واتلفني واتلفني في هواه واسقمني يعجبه في الغرام سفك دمي سفك دمي في الغرام يعجبه

وانذرني في جفاه ذنب اسى ذنب اسى في جفاه انذرني يقتلني ان اراد يهجرني يهجرني ان اراد يقتلني

من يبلغ غزال رامه مذهبا لجذا ساحرا لعين قد وصلنا على السلامة بعد طول الفراق والبين يا نديم هات لي المدامه

واسقنيها لدى كالعين واختتم لذة الاقامه فالسرور في اجتماع المحبين هزني الشوق كالاوطان عندما بارق الكرخ لاح

كدت الى اطير لوكان لي جناحين طرت يا صاح نحو شادن زين فتان في مذيه حياة الارواح ريم على الغيد له علامه

وهو انه بدر من الشين

كم مدور

كم مدور صفا ولكم في طيبا شوارد المشتاقة تهز عرعري ولها في الدموع موارد قم بنا يا نديم نسعى

نحوها ان كنت لي مساعد فلكم ذا البطالة علامته نامي للفراق في دين يا طبيب العيد شراك

ان جيم الوداد اسعر والزمان قد سمح بلقياك يا غزال الربيب الاحور ضع فمه في فيك

وارشف ريقه وسكر واعتنق قد غصن بانه واقتطف زهر ورد خديه

مخمس

لي حبيب ما له الا وصال عقد صبري في عشق حلي قلت لما اتى لداري جهلا مرحبا مرحبا واهلا وسهلا

بحبيب بان للقضيب اهلا جاد بالوصل والانام هجود ولقلبي من الصدود وقود ثم قال ابق منيّ وجود

زارني والوشاة عني رقود وفؤادي من القلق يقلى ارخص البدر حسنه وتعالى وتثنى عن جانبي وتعالى

قلت يا منية النفوس تعالى قال ماذا تريد قلت وصاله قال بالروح وصلنا قلت سهلا انت بدر الكمال اعلى

المعالي انت بدر اتم للبدر ثاني طال شوقي الى السماع المثاني قال فانهض وبادرن لحالي

دكوسي على المحبين كحلي من شعير الى الحباب البديع الذي سارحيه في جميع لست انزاد فال المجنوع

تم الى بابنا وقف كخضوع وتذلل ان رمت مني وصاله حبيبي من عبير خلوق وعنبر

ومن عود طيب الانفاس هندي ومن كافور ينه مسك اذفر سحيق قد مازجه ماورد زردي

وثغره من عقيق احمر وجوهر ودحه وشم ازرق لازوردي وريقه في عسل ابيض وسكر نبات رقته مع التقبيل وعدي

ثناياه والقلادة والعصابة تعاشق اللآلي بالسوية فريد الدر فيها قد تشابه فلس لذا على هذا مزيه

وليقها نظاري في القرابه لانه كالعقود اللؤلؤية لهذا جوهر الحسن قرر وذا في نعم قد صح عندي

ان يا صاح في اهل المعادن تحير خاطري در الثنايا اظنه غائص في بحر المحاسن ففاز بما اراد والبرايا

ورايد الى لوم وحزن وكم له من خبايا في الزوايا فلله يا نديم وفي لسين كجوهر فعد منه زينة بايدي ودرى

جليل صاغه الرحمن من نور ومن لؤلؤ خلق ثغره ومرجان جليل صح له انه من الكوثر وانه قد شدّم عقد حوا

جليل للقمر وشمس اليمر فقارب البدر جاريب وعبد غزا من طرف قد صح شتى فيها انا الافق من القضاء

هذا قاضي الالواق اقربكم انشد تسلم من خطاب الكتابي وقربه النسيم ورق حتى كانه قد شكوت اليه ما بي

فما صلاه وقت الصبح اذ جر وان اذكى هبوبه نار وجدي

لعمرك علي ان دمعي شهدنه بوجدي ذاكا
فان ان الفؤاد وقد صار من بعد جري الوجد
عيناها داكا وتمثلت بحيث كنت
لعيني فهل ان غبت او حضرت اكا
ليس كلو جراحي منك وقاني كبد
منزله يهواكا اذا ما قلبي احد
من بعده الي سوى ذاكا والموت
في الذكر والطمعة في الوصل منك تعللا
وان كنت من ان اخر الدهر فلم
عبرة في جنح ليل سفحتها وكيف ٢

عندوا في الهوى العذري باذا عليك ان استجبت هوى وعاني اني فالعذل اذا ما طال اذى وقد ظهرت بنا شر التهاني
ورق الكوحين قيد ذرا عجائب في البحر والزماني وما نقش المنزه من غير منكر والصق خده الوردي كندي
نعمت احكام من دلوعي اذا دامنا في وراكم نبيت وودت انها كل تجوعي وتروي في القصابه بارويت
واما مني باضمت ضلوعي فاني ما سمعت وما رايت هوى غيلان عند البسير يذكر فقد خدت دموع الني خدي
اقول وقد اخاط في الوام وبات يبيحني بابرد نهيي الدساجي دموعي باغمام فان ما جلبتها قصرت عنها
وطار حتى بشجو كرا حمام فانواة في ضيق الصدر منها ومضم صبوته قد صار مظهر وهذا في الرضا المحبوب جهدي
ربك با حمام الايك وربه لا ضيعت ما ليك ويلني وقد طار حتى من زوان صحب بيت ما له نظير في كل فنعني
اذا ما قلبوا في الجمر قلبي راد بين الضلوع هوى حيني فيجاز القفار اغر ابهر كانه في الوغا عمرو بن معدي
وعسى الذي اهدى ليوسف اهله واعزه في السجن وهو اسير ان يستجيب لنا فيجمع شملنا والله رب العالمين قدير
شكونا الى احبابنا طول ليلنا فقالوا لنا ما اقصر الليل عندنا وذاك لان النوم يغشى عيونهم سريعا ولا يغشى لنا اليوم اعينا
اذا ما دنا الليل المضر بذي الهوى جزعنا وهم يستبشرون اذا دنا فلو انهم كانوا يلاقون مثل ما نلاقي لكانوا في المضاجع مثلنا
تغيرنا انا تلتب عديدنا فقلت لها ان الكرام قليل وما ضرنا انا قليل وجارنا عزيز وجار الاكثرين ذليل
وانا لقوم لا نرى القتل سبة اذا ما راته عامر وسلول يقرب حب الموت آجالنا لنا وتكرهه آجالهم فتطول
حكاية حكي ان عيسى القابسي كان يهوى جارية عائشة بنت المعتصم ملكة وكان لا يطيق عنها صبرا وكانت تحبه كذلك وكان يراها
وصدت غفلة من مولاتها فحجت اليه فاطلعت عائشة على ذلك فعاقبتها وحجرت عليها فاشتد وجد عيسى وطال همه فشكا الى بعض
اصحابه الذين يطلعون على اموره ما هو فيه فقال له صاحبه ان عائشة بنت المعتصم كريمة احد ذات مروة وهي شاعرة اديبة فاطلب طريقة
تحب اهل الفضل والادب وتهوى المزاح والدعابة فلو اهديت لها شيئا وكتبت اليها ابياتا في الشعر على سبيل المماجنة لكان في ذلك
يعجبها فلعلها تجيبك الى ما طلبت منك فرجع الى بيته واهدى لها شيئا وكتب يقول كتبت اليك ولم ازل ... وشوق الحبيب الذي نكتم
والذي يهم قد علمت فان علي بصر لم يتم فمن علي بها وارحمي بتربة والدك المعتصم فلما قرات ابياته ضحكت وقالت ويحه
لقد تجرأت في امر هذا الاحمق ثم قالت لمعفر اكذم خذها وامض بها اليه وكتبت جوابه اما ان كتابك فيما ذكرت وما ابت عيدي
بالمتيم فخذها اليك كما قد طلبت على الرغم من انف من قد رغم والله تحتسبها لوقت المبيت كما افعل الرجل المغتلم فاما
عنده وجها يو مها فلما ارادت الانصراف كتب معها رقعة وفيها هذه الابيات سالتها قبلة ففزت وبسر ذا فوز لعاشق
ولم ازل آخا ضعا لربها اضرع قدامها واقلق حار الي لذاك الهلا ولا رعيت من لها تملق فقابلتها غير فقلبي من شدة الوجد

عذولي في الهوى العذري بادا عليك اذا استجبت هوى دعاني — اتى فالعذل اذا ما طال اذى وقد ظهرت بشائر التهاني

ورق الكوح حتى تبدد دا عماني تجي والزماني — وما نقى المنزل غير منكر والصق خده الوردي بخدي

نعمت الحمام من ولوعي اذا ما في فراقكم بكيت — وودت انها كي تجوعي وتردي في الصبابة ما رويت

واما مذ ما ضمت ضلوعي فاني ما سمعت وما رأيت — هوى عيلان عند ليس يدري فقد جذت دموع التي عندي

اقول وقد اباح ما في النوام وبات يميني بامر ونهي — الساجد دموعي باغمام فان ساجلتها قصرت عنها

وطار جنب ليس يجوك احجام فاثوا في اضيق الصدر منها — ومضمر صبوتي قد صار مظهر وهذا في الرضا المحبوب جهدي

ربك باحيام الاكي وربه لا ضيعت ما بينك وبيني — وقد طار حتى من بدوان صحب بيبيت ماله نظير في كا فعقني

اذا ما قلبوا في الجمر قلبي راو بين الضلوع هوى حبيبي — فتحاز الفجار اغرابهر كانه في الوغا عمرو بن معدي

وعسى الذي ابدى ليوسف اله واعزه في السجن وهو اسير — ان يستجيب لنا فيجمع شملنا والله رب العالمين قدير

شكونا الى احبابنا طول ليلنا فقالوا لنا ما اقصر الليل عندنا — وذاك لان النوم يغشى عيونهم سريعا ولا يغشى لنا النوم اعينا

اذا ما دنا الليل المضر بذي الهوى جزعنا وهم يستبشرون اذا دنا — فلو انهم كانوا يلاقون مثل ما نلاقي لكانوا في المضاجع مثلنا

تعيرنا انا قليل عديدنا فقلت لها ان الكرام قليل — وما ضرنا انا قليل وجارنا عزيز وجار الاكثرين ذليل

وانا لقوم لا نرى القتل سبة اذا ما رأته عامر وسلول — يقرب حب الموت آجالنا لنا وتكرهه آجالهم فتطول

حكاية حكي ان عيسى القابس كان يهوى جارية عائشة بنت المعتصم بالله وكان لا يطيق عنها صبرا وكانت هي كذلك له وكانت اذا وجدت غفلة من مولاتها خرجت اليه فاطلعت عائشة على ذلك فعاقبتها وحجرت عليها فاشتد وجد عيسى وطال همه فشكا الى بعض اصحابه الذين يطلعون على اموره ما هو فيه فقال له صاحبه ان عائشة بنت المعتصم كريمة احدى ذات مروة وهي شاعرة اديبة فاسلك طريقه تحب اهل الفضل والادب وتهوى المزاح والدعابة فلو اهديت لها شيئا وكتبت اليها ابياتا في الشعر على سبيل المداعبة لها في ذلك يعجبها فلعلها تجيبك الى ما علمت مثل فرجع الى بيته واهدى لها شيئا وكتب يقول كتبت اليك ولم ازل حشم وشوق الحبيب الا بليكم والنبي يم قد علمت فان عاضى بعد اليتيم خمس علي بها واحبي بتربة والدك المعتصم فلما قرات ابياته ضحكت وقالت لقد تجرأت في امر هذا الاحمق ثم قالت لبعض الخدم خذها وامض بها اليه وكتبت جوابه اتاني كتابك فيما ذكرت وما ابت عندي بالمتهم فخذها اليك كما قد طلبت على الرغم من انف من قد رغم والد الحبيبها لوقت المبيت كلا فقد الرجل المغتنم فاتت عنده [illegible] فلما ارادت الانصراف كتب معها رقعة وفيها هذه الابيات سالتها قبلة ففزت وسرت افدي لها عشق ولم ازل خاضعا لربها اضرع قدامها واقلق حاراتي لذاك الاله ولا اعرض لها تملق فقالتها عن فقلبي نزه الدر [illegible]

ولو ان اصل الهند في حسن جنة وكان بها حور والملاه وصدي لما قستها يوما بطيبة مكة ولا اخترت عنها بعد بدلا بهي هند

بلغ سراج المروة القارسا لا زال بالخير لنا قابوسا وحصنه من سائر الهم يزل معطرا بذكره مانوسا
وقد لنا ان المحب قد غدا في اليوم هذا ايتشكي البوسا من جور هذا الخائن الدهر الذي لم يبق لي تاجيا بك ناموسا
وكيف لا يشكو من الدهر وقد اكسر حبك فواد ام موسى قد كنت من قبل لنا متعبا ومن معاناة النساء محروسا
لا تزوجت رايت الهم قد ادى لنا مبرما عبوسا وصار بالمرء وبي راحتي وحل في صفني والبوسا
جزاء من يبغي الزواج يا فتى ان يلقوا الحية بالموسى فانعم بما عندك اليوم وفي غد من الرازق القدوسا
لا زال في اليوم هذا مفلس وصرت ولا مفلحا مبوسا لا زلت طول الدهر لي مساعدا ولم يزل عدوك المنكوسا
والدرجت دائما تبدي لنا الاكول والمصروف والملبوسا بحق تاج الانبيا واله والروح عيسى والنبي موسى
ودم طول السالم بهذه المعارف يا ابن مرقان البدر المنى

حشا لله كاسه عن المخا اذا صحبت بلدا تذل بها الكرام وتخضع ما بين ساحلها وباب الشاذلي
نعل بعيبه والف نعل يطلع لا خير منهم بل ولا في قربهم فوجودهم عدم وهم مقطع
ان يسئلوا اشرار بهم لم يرجعوا او يسئلوا اخيار بهم عز ع طوبي لمن امسى واصبح نازحا
عنهم ولا يلقاهم او يسمع تبا لهم سحقا لهم تعسا لهم يا ليتهم من حيث جاؤا رجعوا
ما ذقت طعم العيش الا عندما فارقتهم وقنعت ممن يقنع ولزمت بيتي واضيا قضا
والى الاله المشتكى والمفزع وصحبت كتبي لست ابغي غيرها خلا جليسا فهي منهم انفع
فيها ادبي وعظا وتفسير الكذا فقها ومن صافي حديث اكرع فيها بيان والمعاني كلها
والمنطق العذب اللطيف المقنع والنحو والصرف البديع وحكمة ولغات اعراب اليها يرجع
وبها ادري غزوات طه المصطفى ومناقب الال الكماة اذا دعوا وبها ادري علم الاصول وفرعها
وحسابها والطب اذ هو ينفع وبها ادري سير الملوك وذكرهم كسرى وقيصر والمعظم تبع
وبها حديث الانبيا وما داوا من قومهم فيا لهم قد شرعوا وبها تواريخ الزمان واهله

ساروا

6 ساروا وفي كاس الحمام تجرعوا وبها حديث ذوي الهوى وربوعهم نجد وسلع والعقيق ولعلع
وبها اري خبر الكرام وجود هم وصنيع معروف الذي صنعوا للخير كانت دورهم مفتوحة
فمضى الجميع وكل دار بلقع وبها اري شعرا فصيحا رائقا كالزهر او كالدر حسنا يلمع
وبها فوائد جمة وعجائب تغنيك عن قربهم لا ينجع وبها وثم بها وثم بها كما
ترضى به نفسي الابية وتقنع هذا طريقي لست اسلك غيره حتى يفرج من اليه المفزع
وافوز منه بما اريد فمطلبي اني الى وطني واهلي ارجع بلد به صحب الكرام ومولدي
بلد به البيت العتيق الارفع فعساك تتحفني بصالح دعوة فانه ربي يستجيب ويسمع

اديت لسهم من اللواحظ فاك قلبي وفوادي في بذلك افتاك لا عاش حسودي فقد اطال بكوري
يفني لصدودي وانت تالي فزواك يا بدر كجاي بدا الحسن دلال اسمح بوصالي فان قلبي يهواك
ما احسن ليلا ابيت لست ذليلا يحوي وانا المهان نور محياك الجسم طريح بباب حبك يلعى
والقلب ذبيح واصل ذلك عيناك والكبد جريح لعظم طول بكائي يا بديع حسن متى افوز بلقياك
فانعم وتعطف وعاطف وتلطف في ريقك قد قففي شفاء لمضناك فالقرب دوائي وطول بعدك دائي
فاشرع بلقائي لحق من رعاك احلف وسعودي وبا طيف توددي فاحفظ لعهودي فذو الجلالة يرعاك
لا زلت حبيبي من الانام نصيبي لا تخش رقيبي ففي فوادي مثواك العمر مضى وانت لم ترض
ما اجمل خافيه يدا امنى شئ صب عبدك فالصدود قد ركله والبحر شوى الفواد والمهجة شى
وانه بنحر الكانه البدر يلوح من تحت ظلام من طرته تذافع المسك تفوح والعاشق بنيام
لا زال عيونه لعقلي ترمي في ذات سهام ابكي وانوح من جفاه والوح في كل مقام

يا ذا الرسالة اقرأ رسالة معجزة   ردت بلاغتها الدعوى عن الفرق   ويا مليك ذوي الآداب قاطبة   ويا إماما به دانا أوضح الطرق
فرد أيا رضي [illegible] فكرك في   حل العبارات دون تعقيدك في النسق   أنت المليء بمضمار العلوم إذا   أضحى قرومه أولي التحقيق في قلق
حلالة أيها الفضل حلقتها   مولى الموالي ورب المنطق اللبق   مليك [illegible] ذهب   مصدقين بما شرفت في حلق

ومن إنشائه نثرا قوله من كتاب أرسله إلى الشيخ العلامة المرشد الوحيد

وبنى الملوك ورحوما أخمد الورد وخفوها هو أشهى لدي من الماء الزلال المورود كتاب كالدر النضيد وخطاب [illegible] له
علماء بني العميد واستعبد ابن عباد وذم له عبد الحميد فوالله ما [illegible] من القاري ونوافح مطاويه تخجل خمائل العطار من رياض
الأزهار غب [illegible] تتنسم وحياض الأنهار عن جداول السطور تتقدم وثغور أنوار حدائق [illegible] عن طرة تتبسم حمائم
هزاره تصدح على أفنان البدائع وغمائم رمزاته تصوب وتسفح على أغصان الروائع لله أقلامك التي تصوغ الدراري و
دواتك التي تصوغ منها الدراري وعباراتك العبيرية وإشاراتك العنبرية وألفاظك الملكية وأنفاسك المسكية [illegible]
بالليل إذا يغشى والنهار إذا تجلى من نفسك وطرسك لأنت ابن البيان [illegible] فلا بدع إذا أمنت أم البلاغة بمحوه عندك
أقدمتك بالطريف التالد وأنا أنذر بها مولاي أزل في فلكه لك عطارد أنه زهرة المجرة تألقت أم شهب البياني
تألقت أم الأنوار بيدي [illegible] تفتقت [illegible] يا إمام البلاغة والمقدم على قدامة وابن المراغة فلست في المصلي
بميدان رهانك ولا المجلي بحلبة بيانك كيف لضالع أن يبلغ شأو ضليع بيانك وأنى لفارغ مضغة مجد
تسنمها سابح بنانك وأنى لها لأنت [illegible] الفصاحة وملك [illegible] ولأنت ابن [illegible] ترفلت أعطافه بالكنف
العلوم وأزهى من [illegible] نشأته بمول الآداب باكوار العلوم الشهب   ألفيه [illegible] تحية محب فارق الأحباب ودفع
بمنادمة الحزن والاكتئاب فؤاده في قلق وجفنه في أرق يا ليت ذاك الوصال دام لنا وليت هذا الفراق لم يكن
فالعين في كبار دموعها سابحة والنفس بأنينها من لوعة البين صادحة والشوقاه إلى تلك المعاهد والتملي بمشاهدة
تلك المشاهد فإنه دلوني على حيلة بها أراكم ولو أن أموت على أقبر وإلا فدلوني على الصبر عله يصبر قلبي عن هواكم فاصبر
وارحمتاه للمحب كم [illegible] الأشواق ولم يدع الإله [illegible] بتقصيره الفراق أذكرونا مثل ذكرانا لكم رب ذكرى قربت من نزحا
وارحموا صبا إذا غنى بكم شرب الدمع وعاف القدحا وتشرف [illegible] بالتعاني والسلام أن يجمع شمل الوداد بإبانة الأعجال
اهـ

من [illegible] في الحسن الذي في حيدر الكرار
الإله يا رسول الله يا أشرف الورى   ويا بحر فضل سيبه دائم المد   لأنت الذي فقت النبيين رفعة   في [illegible] العرش [illegible] الحمد
ويا حبيب عبد من غيبه كنازح   عن الدار والأوطان بالأهل والولد   لمستند [illegible] فيدله   بقرب [illegible] الديار [illegible] من البعد
ليلثم أعتابا بالمسجد الذي   به روضة الفيحاء من جنة الخلد   فإن له شوقا [illegible] عجبه   عن [illegible] أرض الهند [illegible] إلى نجد
إذا الليل وارى إذا هم صبابة   إلى طيبة الغراء طيبة الند   وسير في عيني دمعا كأنه   عقيق عدا وادي العقيق له ضدي
يسير إلى [illegible] وفرقة   تقطع أفلاذ الحشاشة كالعقد   [illegible] سلام الله ما ذر شارق   وما لاح في الخضراء كوكب يهدي
كذا الآل أصحاب الكرامة حيدر   وبضعتك الزهراء زاكية الجد   وسبطاك في [illegible] الفضل كلها   وسجادهم والباقر الصادق الوعد
وكاظمهم ثم الرضا وجوادهم   كذاك علي ذو المناقب والزهد   كذا العسكري الطهر [illegible] بالفضل [illegible]   وقائمهم غوث الورى الحجة المهدي
[illegible] في [illegible] أحمد [illegible] الذي قوله من كتاب أرسله إلى الشيخ أحمد [illegible] كلامه في نظمه ونثره
ولعله فقد وصلت الكرامة العظيمة الحاوية من الدر نثيره ونظيمه فما الدراري في أفلاكها ولا الدرر في أسلاكها بأبهى من كلماتها
في ترصيعها وأزهى من فقراتها في تسجيعها ولقد حار المملوك بين ذلك المنظوم والمنثور فوقف متعجبا حتى تذكر الحديث المأثور
إن من الشعر لحكمة وإن من البيان لسحرا فعلم أن ذلك ليس إلا في قدرة من سحر بالبيان وسحر بالقول سحرا [illegible] سلك
فارس البلاغة ولا فقد من حسن القول بلاغة إذا جريت في مضمار كم [illegible] وإذا [illegible] فكم [illegible]
شهاب [illegible] الذي قد وقد وأقلامك النفاثات على المعقود للواء العقد يا [illegible] الذي [illegible] عنده سورة الفلق وما هذا النظم
والنثر اللذان أصبح منهما البلغاء في قلق فهلا غضضت [illegible] قليلا وأرحت [illegible] جواد [illegible] وراءك قليلا
ولعمري إن البلاغة قد قلدتك مقاليدها وملكتك طريفها وتليدها فأنت حميد الكلام ولا أقول عبد حميدة فلو [illegible] عصره
لكان من أقل خدامه [illegible] وأذل عبيده وهذا يتوهم المولى أن ذلك من باب المبالغة في إطراء تلك الكلمات البالغة والعلم
[illegible] لم يسمع بالفصحاء أهل البلاغة ويطرون ليعلم أن المملوك [illegible] عند ما قد في ذلك [illegible] فإنه تعالى يديمك
للبلاغة والبراعة ويعز بوجودك وجود الأدب والبراعة فإن الأدب [illegible] وهو اللواء
[illegible] الورى فيد [illegible] ونقتفيا في [illegible] لحظ الكواعب [illegible] الحب [illegible] ولكن سهام فوقت في [illegible]
في [illegible] بالجرة [illegible] [illegible]

حكي الدين بن النبيه

في سحر عينيك الان الالان قتلت بين السيف الهندي | اسهم كالرمح له مقلة لولم تكن كلماتك كانت سنان

اهيف عبد الردف حلو اللمى | من البقا فاتن طيب البنان | يزداد اذا شكوته قسوة | ولو سكوت الحب للصخر لان

ساق سهام ضوان في حفظه | فقد فر من حملة حور الجنان | مدور كانه البدر شمس الضحى | يا قوم ما اسعد هذا القرآن

تو قد ت حمرة الا لا لنهيا | كانها بهرام او كيرمان | كذه او طرفه او جبين | لما سكرى الا بنت الدنان

يا لائمي دعني بان في فتى | ما تركت الحب بقلبي مكان | لا يسئل العاشق عن ماله | فدمعه عن قلبه ترجمان

لولا دموعي والضنا لم اكن | قد ينطق المرء بغير اللسان

قد اجتمع البرودة والحمرة مرضه

بردية بردت عظمي وطابقها | سخونة الفتها فترة البارى | فانني بتفرقة الضدين في جسدي | يا ذا المؤلف بين الثلج والنار

نزاع خمرة فيها معتدله | وراح منه نزاع الراح منحرفا | ومذ غدا جسمه يا بر رقته | علمت ان القلب به صفا

منه الضوء الذي ما زال يحميه جسدا | والبدر قد لازم التسهيد والكلفا | والطرف قال انا الحاكي لو اخطا | فضع عندي ان الطرف قد خرفا

مرصاد قبلة محراب حاجبه | صيرت حاجبا طرفي فيه معتكفا | وادام فيه عذولي قلبه من كلفي | فقلت ارى فيه قد ذاد الهوى الفا

ما ضره لو عفا عني واطلق لي | بعطفه وعما من ربع الهجر كنف عفا | ارادني وكف الدمع قلت له | حسبك به يا بدر الدجى وكفا

صار الفتى نور الزمان فلهنا | مخلوفه لمكاتبه الاحرار | لا يكشف البخل الضعيف وانما | يبرز لكسوف ازقة الاقمار

فيما بعد كرم غصن ثابت | في مهجتي تسقى بما عيون | وسيم مسمك الشهر و حاجب | قد خطه ياقوت بيده نون

لا حافظ مع عهودك دائما | حتى احوز صحيفتي بيميني

الله فاسقني من خمرة لذ طعمها | بعكيه والا تمنى وقد لي من الخمر | وحط لنا ما حجب اللثم عن فمي | فلا خير في اللذات منع ونهار سترا

فيا من جذب بلد راي عصره الى مصره واعرض عن وصف فضله كل بليغ ولو وصل الى النثرة بنثره او الى الشعرى بشعره

وزرع حبه في القلوب فاستوى على سوقه وكاد كل قلب يذوب بعد بعده من شوقه وظهرت شمس فضله من الجانب الغربي فبهرت

بالشروق وابدع كل وصف وهو الى بهجتها شوق زاد اشام ثم ما سلم حتى ودع فعاد الفرع يروضها افنان الفنون

فابدع ودهم لكل في اهلها نفيسا من رداده فكان دونهم سبحانه الحق الذي رفع بهجته سمك عالمه وعلى بحجته

شماف غراده فانه ذو قلبه قد لي دفاز حب به بالبهم المتع ادام بهم لك البقا واحسن لنا بكل الملتقى وفي علينا بنعمة

قرب اللقا بهذا وقد وصل في ذلك الخد الوفي كتاب كريم وهو اللطيف الخفي بمو زين بمصر القصيد الوسيف جاء به بشير

مشتملة

٨ مشتملة على عقود كجواهر من منع النجوم ازواهر من الادبيات الجواهر يكاد يتعطر البلاغة من حواشيه ويشهد بالوصول الى اطرافها

الاغي المرشيه فليت شعري بان لسان اثني على فصوله لطان الحالة الشان الثالية الاثيمان التي تحل النفس من قلائد العقيان

وابدع في معانات بديع الزمان فطفقت ارتع في مجانيها اتنع رياضها واقطع بان فيه منشا عيون حياضها لهذا

العصر عن عاصي الى غير ذلك وسلام سكر زيد لعنه البر الى والده معويه انه لا يتمتع عن شراب البلاد ولا زمار احراته

يكف الشهر والشهرين لا يخرج الى مصالح المسلمين ومكوباتهم فكتب اليه ابوه معاويه ابياتا وهي هذه النصب نهار ا

في طلب العلى واصبر على فقد لقاء الحبيب حتى اذا الليل بدا مقبلا واكتحلت بالغمض عين الرقيب

فبادر الليل بما تشتهي فانما الليل نهار الاريب كم من فتى تحسبه ناسكا يستقبل الليل بامر عجيب

ولذة الاحمق مكشوفة يسعى بها كل عدو رقيب

حكى الاصمعي خرجت حاجا الى بيت الله الحرام وزيارة قبر النبي صلعم فبينما انا اطوف حول الكعبة الشريفة بالليل وكانت ليلة قمراء

اذا انا بصوت حزين فاتبعت الصوت فاذا انا بشاب حسن الوجه ظريف الشمائل عليه اثار الخير وله ذوابتان وهو متعلق بستار

الكعبة ويقول الهي وسيدي ومولاي نامت العيون وغارت النجوم وانت الملك الحي القيوم الذي غلقت الملوك ابوابها وقامت

عليها حجابها وبابك مفتوح للسائلين وها انا سائل ببابك مذنب فقير مسكين جئت انتظر رحمتك يا كريم يا رحيم ثم انشا

يا من يجيب دعا المضطر في الظلم يا كاشف الضر والبلوى مع السقم قد نام وفدك حول البيت وانتبهوا وانت

يا حي يا قيوم لم تنم ادعوك رب دعا نادما مستجيرا فارحم بكائي بحق البيت والحرم انت الغفور فجد لي منك مغفرة

واعطف علي يا ذا الجود والكرم ان كان عفوك لا يرجوه ذو ترف فمن يجود على العاصين بالنعم قال ثم رفع راسه

الى السماء وهو يقول الهي وسيدي ومولاي ان اطعتك بعلمك فلك المنة علي وان عصيتك بجهلي فلك الحجة علي فبالظهار منتك علي

وبالقامة حجتك علي اسئلك ان تغفر لي ذنوبي ولا تحرمني رؤية جدي وقرة عيني حبيبك محمد صلعم على افضل الصلوة واتم

التسليم في دار كرامتك قال الاصمعي فكان يردد الابيات حتى سقط على الارض مغشيا عليه فدنوت منه فاذا هو زين العابدين

علي ابن الحسين فوضعت راسه في حجري وبكيت لبكائه فقطرت قطرات من دموعي على خده فافاق وقال من هذا الذي شغلني عن ذكر مولاي فقلت

انا الاصمعي فما هذا البكاء وما هذا الجزع وانت من اهل بيت النبوة ومعدن الرسالة اليس يقول الله تعالى انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم

فاستوى جالسا وقال يا اصمعي هيهات ان الله تعالى خلق الجنة لمن اطاعه ولو كان عبدا حبشيا وخلق النار لمن عصاه وان كان حرا قرشيا اما سمعت قول الله تعالى

حكايه قال عبد الواحد بن زيد اشتريت غلاما مع شرط ان لا يكديني بالليل فلما جن الليل طلبته فما وجدته والابواب مغلقة
فلما اصبحنا اعطاني درهما صحيحا منقوشا عليه ورده الاخلاص فقلت من اين لك هذا قال يا سيدي لك كل يوم درهم كذلك
مني هذا على ان لا تستعملني بالليل فكان يغيب كل ليلة فلما كان بعد ايام جاءني قوم وقالوا يا عبد الواحد بع غلامك فانه
نباش فغمني ذلك فقلت لهم اصبروا فاني احفظه هذه الليلة فلما كان بعد ربع الليل قام من فراشه فاذا الابواب المغلقة
فانفتحت ثم قصد الباب الثاني فمضى كذلك وانا انظر اليه حتى خرج الى الصحراء ثم خلع ما عليه من الثياب ولبس
المسوح وصلى الى الفجر ثم رفع يديه وقال يا سيدي الكبير هاتِ اجرة سيدي الصغير فوقع درهم من الهواء فاخذه ووضعه في جيبه
قال فتحيرت في حاله وقمت الى عين ماء وتوضأت وصليت [illegible] بعزم من حفظ سالي [illegible]
ثم مشيت الى الماء وما وصلت موضعا الا [illegible] وما كنت اعرف تلك الارض فاذا انا بفارس [illegible]
[illegible] فاخبرته [illegible] بلدي [illegible] سنتين [illegible] من المكان
فانه يأتي الليلة فلما جن الليل اذا انا بالغلام ومعه مائدة فيها كل طعام [illegible]
وقام يصلي الى الصبح ثم اخذ بيدي وكلمني بكلام لم افهمه [illegible] فقال يا سيدي الى [illegible] ان
تعتقني قلت نعم [illegible] واخذ حجرا واعطانيه فاعتقته واذا بالحجر [illegible]
ورجعت الى بيتي متحيرا الى مفارقته [illegible] القوم [illegible] بالنباش قلت [illegible] نباش النور
لا نباش القبور [illegible] فاخبرتهم بما [illegible] ما كان منهم [illegible]
نعت [illegible] اكثم بن صيفي وهو حكيم العرب [illegible] وهو صبي يتبع عمه ابا طالب فقال اكثم لابي طالب [illegible] اخوك
[illegible] رسول [illegible] قال ابو طالب انه ليس [illegible] عبد [illegible] اكثم هذا [illegible] قال نعم [illegible] اكثم [illegible]
[illegible] يا بني عبد المطلب ما تظنون بهذا الفتى قال ابو طالب انا [illegible] قال اكثم [illegible]
يا بني عبد المطلب قال [illegible] انه لذو شدة ولين [illegible] مبين قال اكثم يا بني عبد المطلب قال نعم [illegible]
[illegible] سيده قال اكثم [illegible] يا بني عبد المطلب قال ابو طالب انهم [illegible]
[illegible] يا بني عبد المطلب قال ابو طالب [illegible] قال اكثم [illegible] فانه
[illegible] اليه [illegible] ابو طالب انه عندنا [illegible]

٩

از احوال بهایم در خلقت شتر و صفات حسنه او و اتفاق در آیات الغاشیه افلا ینظرون الی الابل کیف خلقت [illegible] عالم در رقم
[illegible] شتر [illegible] اعتبار [illegible] ایشان را [illegible] افلا ینظر [illegible] خلقت [illegible]
[illegible]
[illegible] افلا ینظرون الی الابل کیف خلقت
[illegible] خلقت شتر [illegible]
[illegible]
[illegible] معروف است [illegible] انه یاکل جمیع ما ینبت من الارض
[illegible]
[illegible] قال الله تعالی [illegible] الابل بنبتة الربیع [illegible]
[illegible] شتر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شتر [illegible]
[illegible] شتر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] وتحمل اثقالکم الی بلد لم تکونوا بالغیه الا بشق الانفس
[illegible] شتر [illegible]
[illegible] شتران [illegible]
[illegible]
[illegible] شتر [illegible]

هر چه دارد بیرون کند کذا رو وانمود از آن که شتر بچه آن است و معنی شتر باشد در وقت خوردن دارد که تا حلق می‌شد از آن شتر با آن بار سنگین می‌توانست
از جای خود حرکت کند و راه رود و همه مردم شتر را دیده اند تعجب آنکه شتر در همه ولایت کمیاب است از روم و ماوراء النهر که بسیار کم دیده اند شتر را ندیده اند مگر
بعضی او را دیده باشند بلکه از علمای بغداد که از همه آن حیوانات منع نموده است بخوابانید بار را بر پشت او نگذارید هر گز خرد و راه رفتن او حکیم
مگر به آواز خوش نغمه می‌خوانند و می‌گویند باید طوطی الحان باشد دلالت بر آنکه از صفات خوب دیگر است از صفات انسان آن است بسیار با ذوق و شعور است و نغمات
موسیقی بفهمد و درک شتر از شتربان می‌کند در حیوانات بدانقدر ظهور ندارد چنانکه حدی را که آواز خوش است عادت داشتند ساربان خود را از موسیقی کلیه نماید
امر نمود چند شتر را علفی که داده و علوفه با یکدیگر دانه داده در حرارت و تشنگی روز سیم علف را آوردند و گذاشتند که تشنگی شتر را از کار انداخته شتران تشنه
دو روز مانده بودند شروع کردن به آب خوردن در این ساعت امر کرد با شروع کردن ساربان به نواختن شتران آن تشنه ترک آب خوردن کردند و سرها را بلند کردند و گوش میدادند
با آواز ساربان و ماه‌ها است که ساربان مرد بهم آمد از شتران آنچه خوردند و شتر او ساربان را برانی که ذات شتران هر شروع کرد به آب خوردن و مرتبه دیگر ساربان را
دادن با شتران سر از آب بلند کردند و شروع نمودند گوش دادن تا سه مرتبه همین که هر وقت صدای ساربان بلند می‌شد شتران با آن تشنگی آب نمی‌خوردند
و گوش میدادند هر وقت صدای ساربان قطع می‌شد آب میخوردند در کتابها و جوابهای شتران را از علمی نیز دیده اند از قاعده ترتیب بر شتر از شنیدن نغمات
چوبی چنان محو می‌شود که مالش رقص را او درست میدهد را اسم دیگر رقص الجمل آواز زنگ شتر بطرب معروف است آواز حدی را که میخوانند
فقها از غنا حرام است ابل را اندن شتر درست نکرده اند در شریعت معروف است صوت حدی را میخوانند چنان شتر به صدای آن در تک آید در یک راه سه منزل را طی
می‌کند و شتر شوریده است طرب یکی دیگر از صفات شتر کینه است دوری است بخلاف سایر حیوانات که شتر بار خود را می‌بندد در بیشتر بار کجت
بلندی قامت و سر و گردن او دست و هوا با نظر الاء و با دو فی الی معلوم است هر که بالای بلکان مرتفع باشد دور را می‌بیند بخلاف آنکه در گودی باشد دیگر
جهت جانبی است بینایی را از نور چشم معروف است چشم شتران نور بسیار دارد گوشها را هم چشم دار علاوه بر اینها حدود چشم را از نور خلق کرده بلندی خود
و خوردن خار بر آن شده نوشته اند و در شتر بادی در بر تیز میخورند کار شتر رسید سبب سی از دام سر او را آن در بردن از نیم و ترا هیچ وقت هم
بسر را که در آن هر زمان را نوزده پرورزادران خطرات کنم گرد بالای در چشم بر سر از نظارت هر زمان چشم حرام در آن هر زمان حرارت
کند که بود بار شتران در راه مسک که نصف شتر بهکاکت از صدات در میان ما و تو پس فرقهات سر بلندی چشم من بلند نشسته است امان
از آنند دیدند که خلقت من الطهارت عنوان که چشم از کش رتبت تو زاد الاد زنا هلکان بر آن که توجه شد کمان کفر از شتر اثر کنجیدن
این که شتر را چشم از اشک دو لبه نور با جهره بر زیادت قوت سامعه شتر اختلاف در شتربت است از اسافل صدای او را می‌شنود یکی دیگر
از صفات شتر قوت حافظه او است از هر راهی یکبار شتر عبور کرده باشد هر وقت از آن جا عبور کند راه را گم نمی‌کند از جاده راه خارج شد باز رفتن
بازدید باشد و هوا هم تاریک باشد اصلا راه را گم نکند اگر چه کنیه هم بر کوه غور و شتران رفته دیده اینها صفات حمیده شتر بود یک صفت ناپسند دارد و بسیار
مذموم است و سزاوار است اهل بصیرت از آن احتراز کند و آن صفت ذمیمه حقد است حقد کدام است در کتب اهل لغت نوشته اند ان الحقد هو الانطواء
علی العداوة والبغضاء وشره بعضهم بالضغن وهو ما في القلوب مستكن من العداوة یعنی با عبارت فارسی کینه در دل نگاه داشتن
تا هر وقت فرصت کند شتر ملک جاهد بار بسیار اتفاق افتاده شتر بار ساربان غیظ کرده و نتوانسته انتقام کشد کینه او را در دل نگاه داشته تا ساربان را

۱۰ در خواب کرده خود را بر روی او انداخته هر چند شتر را زده اند بر نگشته است از روی ساربان والعقده نشسته شتر را مالیده بر او داده او را کشته و باعث همه این است که نوشته اند
جهنم را در قیامت بصورت شتر بصحرای محشر میآورند چنانکه مرحوم ملا صدرای در مفاتیح الغیب و شیخ بهائی در کشکول از خواجه ربوئیت روایت کرده اند در تفسیر و برزت الجحیم
لمن یری الجحیم تظهر فی العرصة متصوره بصورة شتر را دیده چنان صدا میکند و تلق میزند و کف بدهان میآورد هر که به نزدیک آید جهنم او را تعمیر نماید
و دهان از سرش می‌آید ترمی بشرر کالقصر و حمله میکند بر عرصات و جهان را فرو میخورد در همه خلقت این نه باید مؤمن از آن صفت احتراز کند
و کینه مؤمن را در دل نگاه ندارد در حدیث جمع کرده اند در شریعت یک روز ائمه اکبر عداوت مؤمن را در قلب او باشد ولا یقبل منه صرف ولا عدل
نه توبه ایش قبول می‌شود و نه فدیه این جمله مشتهر است از او قبول میشود نه واجب چنان که گفته اند فرمود خداوند عزوجل ای کدامیک عداوت
مؤمن را در دل داشته باشند چنانکه از شرع حمیده و شب رسیدن نهی فرموده از اینها و فرمود المؤمن لیس بحقود مؤمن کینه در دل نگاه ندارد در لواء حشر زائد الحسد فی
قلوبنا غلا للذین آمنوا بعض العلماء حقد یعنی دل از هر آن با کسی عداوت داشته باشد خواهد او را انتقام بکشد کینه در دل نگه میدارد و با او و اولاد او بعد از
مردن او تلافی میکند شیطان هم با جد ما آدم عداوت کرد علاوه بر آنچه با او کرده است فرزندان آدم را گمراه کند و اصلا از تصمیم از دوزخ هم
بیرد و این صفت از بدترین صفات است که از این صفت چند صفات دیگر تولید می‌شود غزالی رحمه الله در احیاء العلوم میگوید هر گاه کسی غضب کند بر کسی و نتواند
انتقام بکشد آتش غضب در دل خاموش نمیشود کینه تحقق می‌شود در باطن و غضب حقد می‌شود و حقد چیزی است ظهور میرسد در دل صفت حسد هم میرسد به همان نوال
نعمت از او میکند و خشنودی نعمت از حال او و تنش به مصیبت از نزلت و از صفات این صفت است دوم آنکه اراده حسد در
باطن هم رسیده المقصود را اثبات میکند سیم آنکه از او قطع میکند هر چند او آن بیچاره خواهد آشتی کند قبول نمیکند چهارم آنکه بتکلیم با او تحمل
غیبت میکند بهتان میزند سر شتر را فاش میکند پنجم او را اخیه در تهمت اسیر کند ششم منع حق او میکند از صله رحم و قضای دین و رد مظلمه و هم امر نمیکند تا
نعمت آورد و کم آنکه غلط نمی‌شود بطوری از آن قدرت تمام رساند او را اسیر کند و این صفت عقده هر چند موجب است که رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود لا یحل المسلم
ان یهجر اخاه فوق ثلاث ایام والسابق یسبق الی الجنة حلال نیست اسلام را از برادر دینی خود کناره و دوری کند بیشتر از سه روز و هر کس
در آن سبقت کند از خطا و غضب باشد ما به روز مغفرت است سه روز گذشته دشمنی کرد و به هر دو از اسلام خارج میشوند والسابق یسبق
الی الجنة هر که سبقت کند در آشتی روز قیامت او پیشتر در بهشت خواهد شد در رسیدن از معصوم مظلوم مرا از اسلام خارج نمود مرا از
نحوت تابع ظالم شود در صفه خواطر مظلوم کند باید مظلوم بر نجود از او عذر خواهد بگوید حق با تو بود من بد کردم فان الله یحکم بالعدل حکیم عدل
یاخذ للمظلوم من الظالم خداوند نمیکند و میداند حق با که بوده انتقام مظلوم از ظالم خواهد کشید سلطان العقد امکان نمیکند از دل بیرون کند
مگر بدو داند ادب است تا تو او بر روی دعا و گواهی و تلاوت فرجامها اهتمام احتراس حالی میکند تا آنکه همو نفس بانهم قهر زرشت میخواهد و عدد
میکند میگوید حاله معصوم حد و سیدم فاذا التقیا اصطلحت رکبتاه و تخلعت اوصاله هر گاه با هم آشتی کنند از زانو اثر میزند
و منفعتش از هم جدا میشود فریاد میزند و ای بلای عظیم و ای کسی بالی انداز شقه مرد خواهد اصلاح کند هر چه در روح میگویند از اینها را هم بهتان
کند و آشتی بدهد صادق خواهد بود المصلح لیس بکذاب از مواضعی است که دروغ گفتن را جایز کرده اند در شریعت مقدسه به جهت امر محبت و مودت شده
ایات ما آن بلاد و کسی نباید بهم بزند قولوا للناس حسنا در جای دیگر میفرماید انما المؤمنون اخوة در جای دیگر میفرماید تعاونوا

على البرّ والتقوى دیگر اخبار را انکه کسی امر میکند رسول خدا مکرر را اعانت کنید دیدن رو به عفو کنید رسول خدا سلام کنید مصافحه و معانقه کنید برای هم
تواضع کنید و فقرا و اکابر کرم و ارحموا صغارکم ایثار کنید مواسات کنید سفر ر[illegible] هدیه بفرستید تهادوا تحابوا فان
الهدیة تذهب بالضغاین من الصدور هدیه رسول خدا بفرستید هدیه محبت میآورد و کینه را از سینه میبرد اذا دخل الهدیة
دار قوم تطایرت العداوة من کراها هدیه ها و امثال اینها بسیار شده تا الی ما هم با تو خویش ملاحظه هستم آوردم نصف اول
واضح تر [illegible] میگوید یا مؤلف بین الثلج والنار الف بین قلوب عبادک المؤمنین این بکار [illegible] محمود [illegible]
روح [illegible] الطلاق [illegible] کالنصر [illegible] عند الطلاق [illegible]
از آن بیشتر شیاطین خوشحال میشوند هر گاه مردم با هم عداوت کنند [illegible]
[illegible] جمعیت
[illegible]
[illegible] فانکب على خدّه
الامین [illegible]
کار [illegible] وقد مال الطغاة الى نحو الخیام وخلص النقع سابحه والخط
کالقلب عین نحو نسوته وعین الى قوم لاتبارح [illegible] اقصد ولى بنفسى واترکوا حرمى قد حان حینى
وقد لاحت لوائح حین [illegible] انا الذى اتقاتلکم وتقاتلونى والنساء لیس علیهن جناح
[illegible] لعمرى انک کفو کریم اقصدوه بنفسه [illegible] کان الله لم یجعل فى قلب احد منهم رحمه
هر کدام میرسید [illegible] ادرکنى یا اخاه احبسه فتنعثر الکلب
قال والله افارق عمى الجانى [illegible] ابن الخبیثه اتقتل عمى الظالم شمشیر را فرود آورد [illegible]
[illegible] شمشیر داد دستش جدا شد

در منافع شتر و خواص و اجزاء و بول و شیر شتر و مهمان کردن حضرت [illegible] ناقه پیغمبر [illegible] امیر المؤمنین ع الغاشیة
افلا ینظرون الى الابل کیف خلقت حیوان [illegible] شتر [illegible] مردم را امر [illegible] در خلقت آن حیوان تدبر کنند
مردم حیوانات را که [illegible] سوار شدن و بار کردن [illegible] شتر [illegible] گوشت آن حیوان [illegible]
علیکم بالاحمرین [illegible] گوشت [illegible]
منفع [illegible] ومن الانعام حمولة وفرشا [illegible]
[illegible] وهذه المنافع باسرها حاصلة فى الابل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] لاثلث فى اصل او حفا او حافر ذى خف
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
الناس [illegible] وقد جاء الدهر [illegible]
[illegible]
[illegible] العین حق [illegible]
[illegible]
العین یدخل الرجل القبر والابل فى القدر [illegible]
بالعین [illegible] افلا ینظرون الى الابل کیف خلقت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

استنی او به بند عشق او در امر می‌شود سؤال کرده اند از جناب امیر المؤمنین علیه السلام از عشق حضرت فرموده اند قلوب خلت عن ذکر الله فاذاقها الله حب ما سواه

که یک بند [illegible] عشق غیر خویش [illegible] عشق مرضی است [illegible] مردم [illegible] شود

گرفتار می‌شوند [illegible] سودا بهم می‌رسد [illegible] جوانان مبتلا می‌شوند [illegible] العشق مرض سوداوی

بالفکر والنظر [illegible] بالجماع او السفر [illegible] اذا اشرب السکران من بعد الحمل افاق [illegible]

[illegible]

13

[illegible] فی الباه العلة المفارقة المعول [illegible]

[illegible]

و شیر را تعالی بقدرت کامله به پستان میرساند تا آن غذای ... و صاف ... و هرگز در گلوی خورنده ... [illegible]
چیزی باقی نماند ... و جثه دارد ... احوال آنکه شیر ... [illegible] ... و جامع ... [illegible]
دوائی و شفائی است ... [illegible] ... احوال آن حیوان ... [illegible]
را خوردن ... [illegible] ... در هر حالی ... [illegible] ... مادر ... [illegible]
شیر آن الذ ... [illegible] ... الطفل ... [illegible] ... لحوم البقر داء و البانها
البانها شفاء و اسمانها دواء ... [illegible]
و بعد از آن ... شیر ... کل من لحم الحوار و امر بشرب من لبن العشار ... [illegible]
گرم ... [illegible] ... ثقیل ... [illegible]
... رسول الله صلعم اسقوا نسائکم الحوامل الالبان فانها تزید فی عقل الصبی و یذهب النسیان ... [illegible]
و تولید ... [illegible]
و احتمال ... [illegible]
و ... [illegible]
آنکه ... [illegible]
... [illegible] ... اما اعراب ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... الاکل ... [illegible]
... [illegible] ... رسول ... [illegible]
... [illegible] ... طعام ... [illegible]
... [illegible] ... اللهم ... [illegible]
... [illegible] ... اللهم بارک لنا فیه وارزقنا خیرا منه ... اللهم بارک لنا فیه وارزقنا ... [illegible]
... اللبن ینبت اللحم و یشد العظم ... [illegible]

نود

۱۳ ... [illegible] ... الفتنة
الباغیة ... [illegible] ... من اللبن ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... ام کلثوم ... [illegible]
... [illegible] ... ما ظننت ان ... [illegible]
انت الی ... [illegible] ... بین یدی الله یوم القیمة
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... احملوه ... [illegible]
... [illegible]
طلیتم ... [illegible]
من لبن ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
الی ... [illegible] ... زین العابدین ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

حکایت شاعری که مدتی از اندوه امروز در صحرا بسر آورده مراجعت بوطن کرد و شتر را صد ضربه کم کرد در یافت بو بود شد از این المکان شتر گشت و حکایت
حسب حال زبان اشتر و تفصیل احوال او و در ورود این بیت شاه در بیت خود چنین گفتم در شتر گفتم ان یکی رسید اشتر را نهی از کجا می آیی از اپال
گفت از حمام ارم کوی تو گفتا خوش بیا ستانه از زانوی تو عاشقی دست و یک ده دهان الله الله شتری بر زبان اشتران کجی تو در پس است و
بیدل از محله حق اشترم من تا توانم می کشم چون قادم از با کشی خرم اشتری کم کرده المعتمد هر کرا از شتر نشانی بیند هم تو نماند
در آن اشتر کیات لیکد و اذکان نث بعض حکایات حکایت در کتاب سیاه صدق و محاضرات نوشته در مرد عربی شاعر آمد بر در منزل
زاده شیبانی شتری چند از مدح منزل گوید نو جوانه هدیه شاعر چابند شتر تو بهتر مجلس آرد و بستد که و دان اشعار اینست یقولون معن لا
زکوة لماله فکیف یزکی المال من هو باذله ولو لم یکن فی کفه غیر نفسه لجاد بها فلیتق الله سائله
تری باذل البحتی من هو قد جواند مقطعة اعضائه ومفاصله تراه اذا ما جئته متهللا کانک تعطیه
الذی انت سائله تعود بسط الکف حتی لو انه اراد انقباضا لم تطعه انامله من رسید می خواهی ندهم قل
انها الامر یا تیلوثیا النسر وبا تبرکنها النسر واحملنی ای امیر ان بلی کمی کامه بر شتر و هر کجی بره در سوار شوم نو فی معقل
دلم بیم اینکه اگر در این رسید هر چه می خواهی بگویید هم بهشت است هر تا قابل جواب شتر بیکند چنانکه در شتر جنابش رسول الله ص در راه سوزی دارد رسید
رجعه امر د عرب بیکرم و تعظیم بسیار از وجود شتر وعیالش همه شتر کل هدیه بوده و وقت رفتن بسیار زیر مردی با اعرابی سل حاجتک فانها
مقضیه هر مطلب و حاجتی که داری از من بخواه و حاجت اهم آنها من رجز آورم عرض کرد یا نبی الله ناقه ترحلها واعنز احلبها آ قال هذا
ناقه هر حجتی که بجز نواز شوم و چند ز النقات کنید علاوی شتر انعام داد و شد گرد آن کنیم جناب رسول ص عرض شد یا رسول الله طلبی الکریم
لیس انکون عند حقه از مر و حقه رهنمایی تنبیه شتری آیا می تواند شتر معجزه بنی اسرائیل از خواهش کنی عرض ملک دهد یار رسول الله حکایت
بیر زال بنی اسرائیل بوده فرمود وقتی موسی با بنی اسرائیل از مصر بیرون آمدند راه را گم کردند هوا تاریک شده بود علما گفتند حضرت
یوسف عهد و پیمان گرفته بود از مصر بیرون رود حتی ینقل عظامه معنا آنکه تا تو در مصر یوسف در آن وقت ازین بیرون برند
حضرت موسی رسید و پرسید مدفن قبر جناب یوسف را فقالوا العجوز لبنی اسرائیل که از زمان تا امروز الا بیر زال که می گوید جای قبر او را
روز در تابوت یوسف را در رود نیل دفن کردند حضرت موسی فرمود آن عجوزه را حاضر کردند قالت دلکنی علی قبر یوسف نشان بده که دام موضع است
یوسف را دفن کرده اند تا الله عظام او را بیرون سازیم عجوزه گفت او تعطنی ما اسئلک هر چه بخواهم بدهی رسیده حاجتی داری بگو
شده ای گو که من دعا کنی جوان شوم و دو چشم روشن شود دیگر آنکه در بهشت با تو باشم موسی فرمود چنین باد از خدا خواهش تو را قبول ... آمد خطاب
از پروردگار قبول کن موسی دعا کرد عجوزه جوان شد و بینا گردید فرمود تو در درجه تو در بهشت همسایه من باشی عجوزه آمد موضع را نشان داد عوض ما آنجا
تابوت یوسف را بیرون آوردند آن وقت ماه طالع شد و هوا روشن گردید جسد یوسف را بردند به بیت المقدس در خلیل که مقبره ابراهیم و اسحق و یعقوب
بود دفن کردند جناب رسول الله فرمود اینزن عجوزه بنی اسرائیل بود از او خواهش بکند در او را همنشین کنم در بهشت تو قبول کردی و شتر دیگر بعد شتر دادند

ازبس

۱۴ ازبس که شعر خواهش شتر نمود که او خود دیدار شتران عمومت دیدار آن بیع جنس کرده بود بیش باری شتر نمود که در آن بود شتر نیز قبیح را
هر که کار در قصد کنم باید هیچ گاه چو آنکه در تیغ می آید و قصد شتر از سراج دیدن دولت بود در تیغ عرش بلایگاه نمود بالا الامر شاعر خود شد
همت بلند بدانست از منع خواهش کرده مرکبی و لباسی و بدره ای فاسر له بناقة و فرس و بغلة و حمار و جاریة ثم قال لو علمت ان الله
خلق مرکوبا غیر هذا لحملتک علیه مع من نمود اسب و شتری و قاطری و الاغی و جاریه با و بدره هند که اگر میدانستم خدا مرکبی
خلق کرده برای سواری غیر از اینها او را هم تو میدادم ثم قال اعطوه جبة و قمیصا و سراویلا و عمامة و رداء و عبایا و جوربا
و خفا و نعلا و قطیفة و غیره قرمود اگر میدانستم در عالم لباسی غیر از اینها هست میدادم امر در شاعر را مدح بسیار گفته نمود جهار
درم که بحمت مخارج راه باو بدهند عرب بر که ها از خیل و ملعمه ها را بر داشت سوار شتر شد از کثرت لوطن وقت غروب بصحرا رسید بیاد منزل
شتر شد که بقیه نحو شتر راهی از دو بجو در جنبی سوار شد دید با بار از کشته ره رفت بطلب شتر ها تاریک بود شتر را گم کرد
در آن اثنا ماه طلوع کرد هوا روشن شد شتر خود را دید و بیدار شد و شتر را سوار شد به راه افتاد و ماه را مدح بسیار کرد و از کثرت نور او شتر را گم
بود شعری گفت مضمونش اینست ای ماه نمیدانم ترا چه مدح و تعریف کنم و از خدا برای تو چه بخواهم اگر بگویم خدا ترا بلند کرده بلند کرده رحمه
بگویم خدا ترا روشن و نورانی کرده طالع در نور نیکو کره ره منزل رسید در صحرای رحلی ساکن شد قالی علیها علیها
جهار بستر او در آمدن اباء حرامی خواندند آمد شتر را تصور کرد بقدر یکصد شتر ساکه آمده بیرون آمده ش رده دید هر روز
عرب نوشت تا رسید شتر دید و هر دو سگ کشته کم طلوع تاریکی عالم را گرفت شتر از نظر غایب شد از ظلمت خوف لصوص و قطاع الطریق
از طرف دیگر ساکنه درختی و توقف نمود و دید ساعتی تا ماهی دیدار شد سلم از خوف که در آن وقت راه آمده بود جای گوسفند که از ماه او و صحرا
نفس کرده در جنبی صحرا سم جان شتر در راق و در زندگان ساکه مانده از هر کدام بوشیده تر بسته صورت شتر را اشتباه داد ز صدا رفت
دید جهار باقی بدرخت قرمز ملحق شده تا قه تنها انقدر خوشحال شد او وقتی آمد جناب رسول ص فرمود ان الله اشد فرحا
بتوبة عبده من رجل اضل راحلته و زاده فی لیلة ظلماء فوجدها الله اشد فرحا بتوبة عبده من ذلک الرجل
براحلته حین وجدها در کتاب کافی است که جناب صادق ع فرمود ان الله یفرح بتوبة عبده المؤمن کما یفرح احدکم بضالته
اذا وجدها یعنی خدا اظهار سرور می کند وقت معصیت کاری توبه کند با کاری سلطان بشوق اظهار فرح میکند چنانکه خوشحالی میشود و فرح میکند کسی که شتر را
در شب تاریک در صحرای بی خطر گم کرده باشد و پیدا کند و باز بیابد آنکه در آیت را جناب رسول الله ص فرمود ان یهدی بک الله رجلا واحدا
خیر لک من حمر النعم یا علی اگر یک نفر بدست تو هدایت یابد بهتر است برای تو از آنکه هر قدر شتر سرخ مال عرب و عجم از تو باشد و شتر خود را
گم کرده بود شد آمد و طلب رسید بیدا چند روز با شتر را گم کرد و تا نذر کرد و قسم خورد اگر شتر پیدا شد او را بیک درهم بفروشم بطلب شتر آمد و شخص
کرد تا او شتر را حیث یافت چو بنده یابنده بود روز دیگر خواست شتر را بفروشد حسرت آمد خواست حیله ای بکند با نیز شتر خود گردد باشد
حیله کار در رسید که کاری کنی تا شتر را از نگی نگذاری تا شمشیر را ده کرد آن گربه را بقیمت گران شتر را گفت باز آورده بود شخص مشتری شد بود شتر را
بخرید میفروشد و گربه را نخرید گفت شتر را میفروشم بیک درهم و قلاده گربه را با نقدر هم میفروشم لیکن هر دو را با هم میفروشم صدا امیر فرمود عرب شیئی

ما ادخل الجمل الی القلادة قیمت شتر خود را زیاده از قلاده نمی‌نمود ابن عباس گفت شتر بار که شتر دیگر بخشید که آن
قلاده که خرید عسکر شتر را از او داد به منزل وارد و جمله جو جو که بود شتر را اعتبار از در او سپردند و علوفه بخشش کرد و در حوالی صبح آمد و در جنب
روی شتر آمد و او را گفت و سوار شده روانه شد و چون که هر قدر شتر را که بدو دید ... خیزد با محبت داشت شتر را در ... کند
شتر مرده بود چون جاهل چیزی ار دارد گفت حکیم طفلی داشت آمده بود و شتر را می‌راند و نگاه می‌کرد و ایرو... می‌رسید چشم و گوش و دست و پا
و اعضا و جوارح شتر همه درست چیزی کم نشده پس آنکه بار بر مرده است راه می‌رفت و می‌دوید و صدا می‌کرد که آن بود که آن عقل می‌رسید
در آنها از روح بود از اعضا شتر که ظهور می‌رسید و رفته با تن دیگر هر چه بوده است لیکن مرده دهیا ... و حرکت می‌کند در آن ایام ... حرکت
هر چه بکدار از تو روح است و چه که از بدن بیرون آمده کلوخ است و فا ... آن نور و ضیاء و اشراق لون و خنده و گریه و صلاح و جنگ
و منع و عطا همه از روح بود تن کان چند بیش بر دو قالب لیکن از تن چند تن حال بیدار آن حالا روح رفته باید که با بدن متعفن
و ملاذ پیلتو با چه که از خاک پنهان سکند که تو متاذی نشوید تن همی باز دو حجاب روح پنهان کرده فرو تر دهای او که نیل بلا ... جیفه اوز
از پر تو من زیستی باز و عجب می‌کنند دیو پنهان باش تا که من شوم از تو پنهان بیرون کند تو کی در آنجا ... همه در زیر زمین از ... صورت تو عاشق گشته
روح بیرون شد و او آسته روح بیرون رفت این تو ... عاشق و اگر معشوق تو کیست معشوق همان روح است ... نفخت فیه من
روحی و این روح را کسی نشناخته ... عرفت نفسه فقد عرف ربه ... روح را ... شناسی ... به آن ... تا این که هر چه
جان ... عرف نفسه فقد عرف ربه ... روح در بدن ... هیچ عضو از بدن خالی از تدبیر و تصرف روح ... عالم
قسمت دلنا فی الاشیاء لا بالممازجة خارج عن الاشیاء لا بالمزایلة عال فی دنوه ودان فی علوه ... جمله بدن
اضعف ... افلاک عناصر و موالید اعضا ... در احوال و صفات شتر ... اند
بهتر شتر ... راه رفته ... شتر ... عایشه بود ... احوال ... الکلب ... علیه
اما شتر عایشه شتری ... عسکر معروف ... آن شتر ... بود ... عسکر ... عسکر
سلمان فارسی ... شتر ... فقال الجمال ما تریدون من هذه البهیمة ... برادر
ذهبت الحوان ... ماهذه البهیمة ولکن هذا عسکر ابن کنعان ... لایسبق جملک هیهنا ولکن اذهب الی الحواب
فانک تعطی بدل ما تریدون این بهیمه حیوان ... شتر ... عسکر ... جواب
اکا بهر ... شتر ... عایشه را ... طلحه و زبیر ... عثمان ... بصره ... ارکا
جمعیت دارم ... عسکر ... عایشه ... شتر ...
صاحب ... شتر ... صدا ... عسکر ... فلما
سمعت الحمیر ... عایشه ... عسکر ... شتر ...
... شتر ... شتر ... قلاده ... بیار ائنا بر

۱۵

تغییر داده قالوا اصبنا الملک اعظم منه تعلی ابن منیه ... شتر ... عایشه ... منیه کان
یحمل المال علی الابل الکثیرة قیل کانت ستمائة بعیر منه ویعطی کل رجل ثلثین دینارا او زیادة علی ان یقاتل علیا
... شتر ... عایشه ... شتر ... عایشه ... شتر ... آمدند
بصره ... خراب ... ظلم ... معقود ... طلحه چون
عثمان ... عایشه ... جمعیت ... عایشه را
... زره ... هودج ... عایشه ... گویند
با جمعیت بود علی ... عایشه ... زره ... شتر ... هودج ... شتر ...
روز ... جمادی الثانیه ... شتر ... قطع شد ... شتر ... هزار
نفر ... عایشه ... فصاح علی علیکم بالبعیر فانه شیطان اعقروا الجمل فانه لو عقر تفرق
الناس حضرت ... شتر ... شتر ... شتر ... ...
رسید ... شتر ... شتر ... رسانید
یکپای شتر را ... قطع ... شتر ... شتر ... شتر ...
شتر فسقط علی الارض وله عجیج شتر ... عایشه ... عایشه ...
تیر ... هودج ... شتر ... بصره ...
المرأة وجند البهیمة رغا فاجبتم وعقر فهربتم ... شتر ...
شتر ... اخلاقکم شقاق ودینکم نفاق وماؤکم زعاق بلدکم هذه مهبط ابلیس ومغرس الفتن
ثم امر بالجمل ان یحرق ثم یذری فی الریح ثم قال لعنه الله من دابة فما اشبهه بعجل بنی اسرائیل ...
الآیه فانظر الی الهک الذی ظلت علیه عاکفا لنحرقنه ثم لننسفنه فی الیم نسفا ... شتر ...
چنانکه موسی ... شتر ... شتر ...
... شتر ... عایشه ... ملکت فاسجح
یا علی ... حضرت ... متی اشفی غیظی اذا غضبت احین اعجز عن الانتقام
فیقال لی لو صبرت ام حین اقدر علیه فیقال لی لو عفوت ... عفو
... عفو ...
الظفر والقدرة العفو بعد از سه روز ... عایشه ...
سوار شد ... مدینه ...

کرده در راه نهایت احترام از او بدارند در مراجعت فرمود هیچ اما فلانه نفقاد در کهارای النساء ضغن علی فی صدورها

کمرجل القین لها من منها والحساب علی الله عائشه در هر منزلی شکایت میکرد در علما را با مردان نامحرم روانه کرده آمدند

تا بمدینه رسیدند آن زنان نقاب را ضرورت برداشتند معلوم شد همه مرد بوده اند او را وداع کردند در ضمانامه اگر فرستند رسیدند از حضرت

رسول اشهد جد بود فرمود اگر مردان را همراه نمیکردم نسبت بحرم محترم بی احترامی بود اگر علاوه به زنان را با او روانه میکردم شاید دشمنی در راه

مرآمد او را اذیت رسانید زنان را لباس مردانه پوشانیدم که در راه نامحرم با او نباشد و دشمن هم قصد او نکند سلامت بمنزل رسید اسلام پاک

به بیند که اگر عائشه روزی زن سعید بوده امیر او را که تدبیر را اصلا بمنزل میرساند نامحرم در راه با او نباشد کی روا بود حرم امام شمر ابن

و حرم را از کوفه تا شام بر شتران نشانیدند و نامحرمان همراه ایشان باشند و در هر شهری در بازارها بگردانند و هر جمعیت [illegible] از

الملهوف فلما قربوا من دمشق دنت ام کلثوم من شمر فقالت لی الیک حاجة فقال ما هی قالت اذا دخلت بنا

البلد فاحملنا من درب قلیل النظارة وتقدم ان یخرجوا هذه الرؤس من بین المحامل وینحوها عنا فقد خزینا من

کثرة النظر الینا ونحن فی هذه الحال او از نظاره را شدم جمعیت ایشان دیدم ای شمر وفا و غیرت کو آخر چه جهت کو

ای شمر نکنی ما را ترحم ما را تو به هما بیدردم حرمها ما و [illegible] برادرم امروز را در بدارم قال السجاد حملنی علی بعیر یطلع بغیر

وطاء و راس الحسین علی علم ونسوتنا خلفی علی البغال فاکف والحرسی خولنا ان دمعت عین واحد منا قرع

راسه بالرمح

16

در مذمت شتر و حکایت شترهای مرد از بامها در امر شد و ده قرآن و قرآن التقلم کردن حضرت رسالت مرا امری که سر حضرت سید الشهدا را در آن تکلم نمودند چنین

نکایتها ظاهر است عبدالله دمشق رو داشت رقیه خواندن آیه النحل والانعام خلقها لکم فیها دفء ومنافع ومنها تأکلون ولکم فیها

جمال حین تریحون وحین تسرحون وتحمل اثقالکم الی بلد لم تکونوا بالغیه الا بشق الانفس ان ربکم لرؤف رحیم

در کنار الانوار علامه مجلسی ره نقل میکند حضرت امیر فرمود در مذمت شتر معتبر بود بحق سؤال کرد در یار رسول الله ای المال خیر قال زرع زرعه

صاحبه واصلحه لیوم حصاده بهتر است در نقد آن گوشت حضرت رسول فرمود بهترین مالها زراعت است زمین را اصلاح کند صاحبش

در بای زار رسند و علفهای بی مصرف پاک کند در وقت آن را از آفات پاسبانی کند در وقتش هم موقتن بود او را ابر رود و در زکوه غله را بدهد وآتوا حقه

یوم حصاده زراعت کیمیا اکبر است [illegible] معتقد دانه تمر آمد مثل حبة انبتت سبع سنابل فی

کل سنبلة مائة حبة والله یضاعف لمن یشاء [illegible] در هر زمین باشد [illegible] بهترین مالها است [illegible] حیوان دو حرف و ظرف

همه از آن منتفع میشوند و انشاء [illegible] رسید ای المال بعد الزرع خیر [illegible] حضرت فرمود [illegible] زراعت [illegible]

از همه بهتر است [illegible] المتحیر [illegible]

نقل رسید [illegible] حضرت فرمود رجل فی غنمه قد تتبع بها مواضع القطر یقیم الصلوة ویؤتی الزکوة بهترین مالها

بعد از زراعت [illegible] صاحبش [illegible] فانها رای [illegible] وعشیانها

الزاد ویلقی بینه [illegible] قال فای المال بعد الغنم

رسید بعد از گوسفند [illegible] حضرت فرمود البقر تغدو بخیر وتروح بخیر [illegible] از همه بهتر [illegible]

والبانها دواء واسمانها شفاء رسید بعد از [illegible] فرمود الراسیات فی الوحل المطعمات فی المحل نعم

الشیء النخل [illegible] در سالهای قحطی [illegible]

من باعه فانما ثمنه بمنزلة رماد علی راس شاهقة اشتدت به الریح فی یوم عاصف [illegible]

[illegible] الا ان تخلف مکانها [illegible]

[illegible] وقیل فای المال بعد النخل [illegible] رسید بعد از [illegible]

[illegible] الخیر معقود فی نواصی الخیل [illegible] خیر المال سکة مأبورة ومهرة مأمورة

[illegible]

[illegible] فرمود فیها الشقاء

والجفاء والعناء وبعد الدار [illegible]

[illegible]

دیده بشود و طهارت جناب سید الشهداء ع ثابت بجهت اینکه شقاوت را از او سر زد از هیچ یک از لشکریان سر نزد بلی ابل نشتر دارد طهارت و تبارک
الصلوة رحی شتر دزد و قطاع الطریق به سرقت و ... شناسند شتر داری ... [illegible] ... صفوان جمال جناب موسی ابن جعفر بود کل
شیء منه جمیل ما خلا شیئا واحدا ... تو حوبت الله ... رسید ... اکرمک الله من هذا الرحل
شترها را بهارون ... عرض کرد ... صید و لهو و اعراض ... نداده ام در راه حج کرایه داده ام ... [illegible]
احب بقاهم حتی یخرج کراک ... دوست داری زنده باشند تا بول کرایات ... فرمود العجب من احب بقاهم فهو منهم
صفوان شترها را فروخت چون رسید ... [illegible] ... عرض کرد ... هارون ... [illegible]
نیکو ... هیهات هیهات انی لا اعلم من اشار علیک بهذا موسی ابن جعفر صفوان گفت ... ابن جعفر
چه کار ... گفت ... لولا حسن صحبتک لقتلتک ... [illegible] ... العنز اذا اقبلت
اقبلت و اذا ادبرت اقبلت سماها برکة قال لام سلمة مالی لا اری فی بیتک البرکة و البقر اذا اقبلت اقبلت
و اذا ادبرت ادبرت و الابل اذا اقبلت ادبرت و اذا ادبرت ادبرت ... [illegible] ... بسیار است
در ... جن ... الا من جانب الاشئم ... قیل فمن یتخذها بعد ذا عرض کرد ... [illegible]
شتر نگاه میدارد فمن یتخذها بعد ذا قال این الاشقیاء الفجرة ... [illegible] ... شتر ... [illegible]
نگاه میدارند للمشقة و الرفعة ... [illegible] ... نگاه میدارند بجهت اینکه ... [illegible]
... شتر دارد ... [illegible] ... صد شتر ... [illegible]
... صد شتر ... [illegible] ... شتر تحرکرد ... [illegible] ... صد شتر تحرکرد
ایراد ... [illegible] ... در جاهلیت ... مردم ... [illegible]
... نهی رسول الله عن معاقرة الاعراب ... [illegible] ... شتر ... [illegible]
... ما اهل به لغیر الله ابو الفرج اصفهانی در کتاب اغانی نقل کرده ... [illegible]
... امیر المؤمنین ... عالم ابن صعصعه ... [illegible] ... الکثیرة ... [illegible]
النوائب ... [illegible]
شترها ... [illegible] ... طعام ... [illegible]
... [illegible] ... طعام ... [illegible]
الفام ... الی طعام ... [illegible]
... [illegible] ... شتر ... [illegible]
لعوقد ... شتر ... [illegible] ... شتر ... صد شتر

کشتیم

17

کشتیم الفقر شتر ... [illegible] ... بگوید ... [illegible]
کردایشی ... شتر ... [illegible] ... فاعتقد ... ان ابله کانت غاية ... [illegible]
... [illegible] ... قال للناس شانکم و الاکل ... شتر ... [illegible]
... شتر ... [illegible] ... معاقرة ... [illegible]
... شتر ... [illegible] ... انها ذبحت لغیر ما کله و لم یکن المقصود منها الا المفاخرة و
المباهات ... شتر ... [illegible] ... فالقیت
لحومها علی کناسة الکوفة فاکلها الکلاب و العقبان و الرخم ... [illegible]
... [illegible] ... شتر ... [illegible] ... کلام ... [illegible]
... [illegible] ... تلک اعیان الشیاطین ... [illegible] ... شتر ... [illegible]
... [illegible] ... لا تقتل الاموات و لا تذبح الاموات للکثرة ... [illegible]
و تلک غنائم الشیاطین ... [illegible] ... شتر ... [illegible]
لیس من قطار الا و ما بین البعیر الی البعیر شیطان ... [illegible] ... قطار شتر ... [illegible]
شیطان ... [illegible] ... علی ذروة کل بعیر شیطان ... [illegible] ... شیطان
فاذا رکبتموها فاذکروا اسم الله علیها ثم امتهنوها لانفسکم هرگاه سوار شتر شوید
بسم الله بگوید که شیطان از او پیاده شود ... [illegible] ... الابل خلقت من الشیطان
شتر از شیطان و جن خلق شده ... [illegible] ... جن اند ... [illegible]
جناب صادق علیه السلام فرمود الاکراد حی من احیاء الجن کشف الله عنهم الغطاء و نهی عن
... [illegible] ... یکره الصلوة فی معاطن الابل فانها
ماوی الشیاطین ... [illegible] ... شتر ... [illegible]
مکان ... شیاطین ... [illegible] ... مبارک ... [illegible]
... [illegible] ... مکان انسان را ... [illegible]
... [illegible]
... جناب سید الشهداء علیه السلام
فرمود لو کنت فی حجر هامة من هوام الارض لیستخرجونی حتی یقتلونی

جاری خوانیدن کو بغداد از امیر المؤمنین میگویند جاری جا یابدن شتر را مبارک گرداند و مراح و مناطق را میگویند بعضی میگویند در بار کشتر آن
نماز خواندیم پارا از جن و شیاطین است میگذارند بچشم رقتی نماز بخوانند جن و شیاطین از شتر دور نشوند در میان آنها یعنی شترک
دست زدن خوش میخورد چنانچه در کتاب هم کار الانوار جلی نقل میکند وقتی در زبان جلال الدین محمد از آذربایجان آمد
کرده منم چنین شتر داشتم و معاش از وی بر آنها بود و چند وقت است شترها در صحرا الماست اند و وحشی شده اند زیر بار نمی آیند
ساربان میرفت آنها را با وردادن میکنند چنانچه با نجاکشیده ساربان شرح حالم را گفته عرض کرد او چاره کند عمرنامه نوشت
با وداد با بیمصرون من امیر المؤمنین عمر الی مردة الجن و الشیاطین ان یذللوا هذه المواشی لکنه
نوشته را ببر بصحرا در شترها هشد میخواند حکم کرده ام چنان شترها را جمع کنند برای تو و آوردند و بسی کنند زیر
بار سایند امر در قصه راکش در کشت آذربایجان را ابن عباس میگوید اینها را از این رخم همه نقل نمود و موضع بیست آمد
شتر سرودن ترکیب خواهد آمد بعد از آنکه هر ماه که گذشت دیدم آمد در المدینه آمده فقع جیهم سنحر تکاد البیة تخلخل فیها
شتر شکسته نظر دور شد از اطراف او جای شتر سالم قسمت الید وقلت ماوراء الشتر را در قسم که آنجا کشته شتر را
دشکسته گویم با لطف در شتر آن در آنجا جو مدید رقیه صفیه را با واز بلند خواندم دیدم شترها در جمله کرده ام ... قرمحتی
احدها فی وجهی وکلها تشدّ علی ویدیلی قلمی میخوامیشد ... شتری که نوبرم با عثمان بن شیر کشتند شد
احتلام و سوزش شدم فجاء اخی وحملنی الی منزلی ... دره از آن قسمت حالم کرده ام و هنوز اثر زخمهایش باقی مانده
فصار الی عمر فاخبره بما کان رفتن قصه شتر را برای عمر نقل کرد فرمود قال کذب لم یذهب بکتابی واخر صبر
ابن عباس امر ترک را ... جلال مسالک آورد حضرت خندید و فرمود بگفتم زود صد مر جوزده میگردد فاقبل علی الرجل بر روی کرد
با امر در فرمود بر موضع شترها و این عمل را خوان اللّهم انی اتوجه الیک بنبیک نبی الرحمة و اهل بیته الذین
اخترتهم علی علم علی العالمین اللّهم ذلل لی صعوبتها واکفنی شرها فانک الکافی المعافی الغالب
القاهر ابن عباس میگوید آن مرد ترک رفت و سال دیگر آمد شتر بسیاری با جهان آمده داده بود و هدیه ... بسیاری را را از حیات اثر
آورد و بمن رضا الیه ... تحفه ... فرموده قال اخبرنی او اخبرک قال بل تخبرنی حضرت فرمود دیگر
رفتی موضع شترها و النطلب الکوبیدی در شترها پیش تو آمدند در نهایت ضعیف و خشوع و ذلت فاخذت بنواصیها واحدا
واحدا تو یکی یکی را گرفتی و مهار کردی ... بار کردی قال نعم یا امیر المؤمنین کانک کنت معی بعد حضرت یا رسول
نه ایستاد کنی شتر را همراه کرده ام بیاری فتفضل بقبول ما جئتک به بهر به امر در اقبول فرمود در کفار تقسیم کرد و آن مرد را
حضرت را وداع کرده شتر را از احمد است در روانه کشت حضرت فرمود تعاهدوا القرآن فوالذی فلق الحبة وبرء النسمة
فانه اشد تفلتا من الابل بهر قرآن حفظ دارد و قرآن را بخواند و قرآن هشتر که ... ... گردد و شد
از امید

١٨

در بعد رفتن گفت سوران بر او دست بالشها عقل رها دارد جای میرود قرآن را نخواند با امر خود آن قرآن عقل
ادبست اول کسیکه قرآن را بعد از پیغمبر جمع کرد و حفظ نمود جناب امیر المؤمنین بود و فرمود الحق ... ... نمود کحفظ قرآن
و هر کس از شیعیان قرآن را حفظ کند در قبر او تعلیم میکنند بجهت آنکه در بهشت ... ... بالا ... میگوید اقرا وارقا
فیقرء ثم یرقی قرآن بخوان و بالا برو هر قدر حفظ دارد بخواند و بدرجات ... بهشتی بالا میرود در کتاب کافی از دکتر
از جناب صادق ... ... در سوره حفظ داشته باشی و بخوانی تا و امر شکند در بهشت آن روز را خواهد دید در آخر صورتی ... ...
هر سه اخوان صاحب جن تو کیستی میگوید منی شناسی منی آن روز ... ... را حفظ کردی بخواندی تا امروز کردی اما و الله لو کنت
قرانی و حملت بی لبلغت بک هذا الله بتر اکرام خواندی و عمل میکردی تا لا ترا بایندرجه میرساندم حملة
القرآن عرفاء اهل الجنة در احوال هر کس را از اهل بهشت سید انبیا القرآن یحمل الله الی خلقه فینبغی للمسلم
ان ینظر واقبه ویقرء منه کل یوم خمسین آیة در هر روز بکم باید نوحه ... ... واسو یکم بتلاوة القرآن
فان البیت الذی یقرء فیه القرآن تکثر برکته وتحضره الملائکة ویهجره الشیاطین ویضیئ لاهل
السماء کما یضیئ الکوکب لاهل الارض و فرموده هر چیزی بهار دارد و لکل شیء ربیع وربیع القرآن شهر رمضان
بهار تلاوت قرآن شهر رمضان است ... ... دعای روز دهم ماه رمضان میخوانند و فقنی فیه لتلاوة آیاتک
خدایا تو مرا در این ماه توفیق بده در تلاوت کنم ... ... روز قیامت نزد خدا شکایت میکند مسجد خراب لا یصلی
فیه اهله و عالم بین جهال یستخفون به و مصحف معلق قد وقع علیه الغبار لا یقرء فیه اول مسجد که خراب ... ... مردم
... ... نماز نمیکنند ... ... مسجد که ... ...
عالمی در میان جهال ... ...
و او را نخوانند شکایت میکند در عرش ... ... میگوید الهی هذا عبدک المؤمن
قد اتعب نفسه بتلاوتی ... ...
امیر المؤمنین میفرمود و اعلموا ان هذا القرآن هو الناصح الذی لا یغش والهادی الذی
لا یضل والمحدث الذی لا یکذب وما جالس هذا القرآن احد الا قام عنه بزیادة او نقصان
زیادة من هدی ونقصان من عمی واعلموا انه شافع مشفع وقائل مصدق من شفع له
القرآن یوم القیمة شفع فیه ومن محل به القرآن یوم القیامة صدق علیه ... ...
... ...
همه را فرموده ... ...

در صلوة عشا ... حکایت ابوالقاسم قشیری را ... در زمانه مشغول هر کار بود در ختم تلاوت قران را ترک نمیکرد
از ... خوش می آمد النظر الی وجه رسول الله و تلاوة کلام الله و الانفاق فی سبیل الله
جناب ... هر سه روز یک قران ختم میکرد اما جناب سید الشهدا ... غالبا قرآن تلاوت میفرمود ... از ... سالی
مهلت ... در خیمه نشسته بود ... اصلاح میکرد ... در قران تلاوت میفرمود صدای تلاوت کلام ... از خیمه ... بلند
بود ... صدای ... سر ... آن حضرت ... قرآن تلاوت میکرد ... در روز ورود کوفه در بازار سوره کهف را
تلاوت میفرمود ام حسبت ان اصحاب الکهف والرقیم کانوا من آیاتنا عجبا ... سر ... آیه
... دیدم ... حرکت میکند گوش دادم دیدم ... عجبا ... الطاهر
روایت ... دیدم ... قرآن ... مجلس
... تلاوت ... سیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون ...
بود ... قران تلاوت میکرد ... الی ... در کتاب ...
... سر ...
... الله
... اللهم ...
... سر ...
... والدی ... عینی ...

منافع شتر و صورت شتر را ... و در کوه شتر ... گردد ... در آن الخیل
والانعام خلقها لکم فیها دفء ... الله ... خلق کرده خداوند عالم شترها را ... التغیر ...
... شتر لکن ... در تفسیر ... در باره ... لفظ انعام غالبا بر شتر اطلاق میشود ... شتر ...
خیمه و لباس ... زمستان ... حفظ میکند ... و ... شتر ... علاوه ...
وقت ... صحرا ... اشتران ... خیمه ...
حرکت ... شترها ...
و ... انبوه ... شترها ...
... آب ...
... شتر ...
... شتر ...
عضوی از اعضای شتر ... اسم ...
... شتر ...
... کانت صورة جمل من نحاس علیها راکب من نحاس فی هیئة
العرب صورت شتر ... صورت شتر ...
... کل ذلک من نحاس ... المظلوم للظالم اعطنی
حقی قبل ان یخرج هذا ... منک ... الصنم
معلوم ... صورت ... شتر ...
اقیموا الصلوة واتوا الزکوة ... زکوة ...
... بالحلف ... بالعطیة
وقال حصنوا اموالکم بالزکوة ... خدا ...
... فقیر ... خداوند ... در راه خدا ...
... شتر ...
... الصدقات ... خدا ...

[illegible] را از [illegible] والفقراء [illegible] مستخلفین فیه [illegible]
[illegible] لطیف الخبیر [illegible] باید زکوة را داد [illegible] زکوة [illegible] نقصان است [illegible] باطن [illegible]
ویل للمشرکین الذین لا یؤتون الزکوة [illegible] خذ من اموالهم صدقة [تطهرهم] [illegible]
[illegible] فاولئک هم المفلحون
در مولدات ثلثه یعنی معدن و نبات و حیوان در هر جز زکوة قرار داده است صاحب شرع در نقدین یعنی طلا و نقره و در گندم
و جو و خرما و مویز و شتر و گاو و گوسفند [illegible] و حد زکوة در کتب فقهیه بتفصیل نوشته اند [illegible]
[illegible]
و نقره [illegible] زکوة [illegible]
[illegible] زکوة [illegible]
در صحرا [illegible]
[illegible] زکوة شتر [illegible]
[illegible] زکوة [illegible] شتر [illegible]
حول [illegible] احد عشر شهرا [illegible] یازده ماه [illegible]
[illegible] زکوة [illegible]
[illegible] زکوة [illegible]
[illegible] شتر [illegible] زکوة [illegible]
[illegible] شتر زکوة [illegible]
[illegible] زکوة [illegible]
[illegible]
شتران [illegible] حقه [illegible]
[illegible] جذعه [illegible]
رسید زکوة آن [illegible] حقتان
داشت

۲

[illegible] چهار ساله است [illegible] فی کل خمسین حقة وفی کل اربعین بنت لبون [illegible]
القیمة والعین افضل لقوله ص خذ الحب من الحب والشاة من الغنم والبعیر من الابل والبقر
من البقر [illegible] زکوة ندارد [illegible] هر چیزی [illegible] زکوة دارد
زکوة [illegible] زکوة عز و جاه تواضع و جمال است و زکوة [illegible]
زکوة اولاد [illegible] زکوة خانه [illegible] زکوة علم تعلیم جاهلان است زکوة [illegible]
[illegible] زکوة حسن صوت [illegible] خواندن قرآن است [illegible]
[illegible] انما الصدقات للفقراء والمساکین والعاملین علیها والمؤلفة
قلوبهم وفی الرقاب والغارمین وفی سبیل الله [illegible] زکوة را
[illegible] للفقراء الذین
احصروا فی سبیل الله لا یستطیعون ضربا فی الارض یحسبهم الجاهل اغنیاء من التعفف لا یسئلون الناس الحافا [illegible]
[illegible]
[illegible] زکوة [illegible] کفاره [illegible]
[illegible] کفاره [illegible] کفاره [illegible]
[illegible] زکوة [illegible]
[illegible]
[illegible] زکوة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] زکوة [illegible]
[illegible]
زکوة [illegible] اسلام [illegible]
[illegible] اسلام [illegible]
[illegible]

و هر سواره را دوازده شتر و صد دست [illegible] بعد الغارت [illegible] ... تا آنکه [illegible] صد هزار
عطا [illegible] دیدم [illegible] عنایت [illegible] آمد [illegible] در وقت
و شتی [illegible] را [illegible] عطا [illegible] ابن [illegible]
و سهیل ابن عمرو و حویطب ابن عبد العزی [illegible] ابن حصین [illegible] مالک ابن عوف [illegible]
[illegible] شتر داد [illegible] هزار شتر [illegible]
الا انکه [illegible] شتر [illegible]
[illegible]

[illegible]

21

هم می گفتند المجدع الاذن مشقوق الاذن و آن [illegible] قطعت [illegible] اینکه ناقه را عضبا گفتند آن ناقه پیغمبر [illegible]
میگردید عرض کرد در صحرا می چریدم درنده ها من میرسیدند [illegible] ناقه سوار [illegible]
میرفتند [illegible] ناقه محمد [illegible] پیغمبر رسیدم [illegible]
گفت عضبا بود پس پیغمبر آن ناقه را عضبا نام کرد [illegible]
بلد راه بود پیغمبر [illegible] سوار کرد [illegible] در مدینه [illegible]
هر طائفه [illegible] ناقه را [illegible]
انا امرت فانها مامورة [illegible] ناقه را [illegible]
[illegible]

ربیهای خانه حضرت را سها بعنبره فشنجها فشکست الا النبی ص سر را داخل خیمه کرد لاان حضرت ص در سر ناقه زد و صبش
شکست دیگران صورت بخیر رسید حضرت پیغمبر بکلمات لطف حضرت بالنبی نمود روز ما منزل بیرسیم بلو کر ای انجوان علف
علف بیار ره هیش بزنید در یکی از منازل در سفر تبوک ناقه گم شد هر چند طلب کردند نیافتند ناقه پیغمبر را نتوانستند آمده
زعم جراته بخیر کم بخبر السماء والله بدرای این ناقه انا فی شتر زاده بود که محمد میگوید که از غیب و اخبار آسمان خبر میدهد
و شتر خود را نمی داند در این صحرا گم شده نمیداند کجاست پیغمبر این سخن را شنید و فرمود منافق در خیمه بر سبیل طعن زده و چنین سخن گفته انی و لیس لا اعلم
الا ما علمنی ربی من نمیدانم مگر آنکه خدا اضافه تعلیم کند و لقد اعلمنی الآن و دلنی علیها و آنها در شعب که از جهت مهار شتره بر زانها
مانده جبرئیل مرا خبر داد در شتر در شکاف بیرون دره کوه است اشاره کرد با سمت یعنی وادی چهار ناقه شاخه درختی بسته شده
چند نفر رفتند و آن ناقه را بهمان هیئت دیدند و آوردند و صاحب رسول الله ص بانی و منود جمله ناقه را عقاب کردی
را تو شیر این سخن گفت بلکه تا الله رسید از تو میکردم تا اعتقادها و توکل بر الله که پیغمبر با واز بلند با توکل را در بر شتر بند
و این ناقه بسیار روز قیمه را او استبق می کرد و او سیری میکرد عجب ناقه میبود یا اینکه پیغمبر بالنبی و صلی دعا و سر را کنه
سلی تبدار حوی رمود چندان نور کرد به انت للابنتی فاطمه من زاید جدی فاطمه بخشیده ام ایت ص و فرمود الکتابی
یوم القیمه از قبر روز قیامت فقیق بشر میآید به هر دلیل لکن پیاده خواهند بعد از چهار نفر سوار مادر خود را خواهر
کی پیغمبر براق سیم جانب ایمن بر ناقه ای بهشت چهارم فاطمه بر ناقه عضبا بوارث بعد از وفات رسول الله که پیران
آمد در خانه فاطمه جاید سلام کرد قالت السلام علیک یا ابنته نبی الرحمة والارض قد جان و اقی الله شاد ام بنات
سلو و الله اسرار بعد رسول الله ای فاطمه بعد از پیغمبر آید علف بی کرارا ایت بر ادای تز زمین شتر را تلقوه تسلی کردن اشتد
ر علف او آنکه هیش که چندی بخورد و بیان بعد باره روز همان حالت که جانی ناله میکرد هر که ناله او را میشنید میگریست
خاتم شتر اما جناب امیر فرمود او را بدفن کنند بعضی گویند بهم ما این بعد حسن ع کرد با علی شتر را دفن کرده بعد
فرمود بلی چنین است لیکن آن شتر با شتر زنده که و دانم این ناقه شتر سوار پیغمبر بود بجهت احترام پیغمبر او را دفن بکنم
از مسلمانان هر کاه چنین قصه ای ناقه پیغمبر را دفن نکند الی انی از رسول صلوات الله علیه در مصحف خود بنی الارض ما بجو ر
ان شتر را دفن کرد اندر زمین تا صبح دم حشر کرد و بو و دمی روز قیامت سیده فر بر همین ناقه عضبا سوار شود بصحرای
محشر آید جبرئیل جلو ناقه را گرفته با آواز بلند ندا می کند یا اهل المحشر غضوا ابصارکم حتی تجوز فاطمه بنت رسول الله از حشم
سپرشید و نگاه بکنید تا فاطمه دختر پیغمبر بگذرد معصوم ز مود صده ام بهیتر دارد محشر ملوث هیچ صاحب چشمی تاب دیدن او
چنانکه هیچ کس طاقت شنیدن نداشته و دان مکه پیغمبر کردت

۳۲

در ذکر احوال اسب و صفات وی بدانکه سبب خلقت اسب والخیل والبغال والحمیر لترکبوها
و زینة و یخلق ما لا تعلمون مراد و مقصود ازین آیه اسبست و استر و دراز گوش را خلق کردیم تا شما سوار شوید
و زینتی باشد برای شما در محل جنگ سواره در کوه و بیابان عبور کنید و در سفرها بیاسایید جناب امیر المؤمنین علیه السلام
فرمود چون خدای تعالی خواست اسب را خلق کند قال لریح الجنوب انی خالق منک خلقا اجعله عزا
لاولیائی ومذلة لاعدائی وجمالا لاهل طاعتی فرمود باد جنوب را که من از تو مخلوقی خلق مینمایم که
در اسباب عزت دوستان و دولت و خواری دشمنان و زینت و جمال بندگان مطیع من باشد فقالت الریح یا رب
اخلق یا رب عرض کرد پروردگارا اختیار با تست هر چه میخواهی خلق کن فقبض منها قبضة
فخلق منها فرسا پس از باد جنوب اسب را خلق نمود و فرمود جعلت الخیر معقودا بناصیتک
وابدتك على غيرك من الدواب وعطفت عليك صاحبك وجعلتك تطير
بلا جناح فانت للطلب وانت للهرب فرمود ای اسب خیر و برکت را در پیشانی تو بستم و ترا قوت و برتری
داده ام بر سایر دواب و حیوانات و صاحبت را بر تو مهربان کردم که ترا دوست میدارد و قرار دادم که تو پرواز
کنی بی بال هر کس بخواهد طلب کسی کند بجهت رسیدن بر تو سوار شود و هر که بخواهد از دشمن بگریزد بر پشت تو نشیند
و قرار کند چون خلقت اسب تمام شد واستوت مستویا على الارض چهار دست و پای او بر زمین قرار گرفت
شیهه کشید صدا او فرمود باركت فيك اصهل بصهيلك المشركين واملأ منه آذانهم وارعب به
قلوبهم واذل به اعناقهم خوار و ذلیل کن بشیهه کشیدن تو کفار را و گوش انجماعت را پر کن از آواز تو
و دلهای ایشان را از خوف مملو کن از صدای تو و نیز در سوره انفال میفرماید واعدوا لهم ما استطعتم
من قوة ومن رباط الخيل ترهبون به عدو الله وعدوكم مهیا کنید بجهت ترسانیدن
دشمن هر چه را بتوانید از سلاح جنگ و از اسبها که در جنگ نیزه و شمشیر و تیر بخورند و دلهای دشمن بترسند
و در روزی خدای تعالی عرض کرد بر آدم اسب را فرمود اختر من خلقی ما شئت هر چه را از مخلوقات من
میخواهی اختیار کن آدم اختار الفرس اسب را اختیار کرد فرمود ای آدم اخترت عزك
وعز ولدك خالدا مخلدا ابدا ما بقوا اختیار کردی عزت خود را و اولاد را تا
وقتیکه ایشان زنده باشند و اول کسی که بر اسب سوار شد آدم بود بعد از آنکه اسب را خلق کرد
بر آدم برای سوار شدن و الخیر معقود فی نواصیها الخیل الی یوم القیمة وما ترك الناس ما لكزم
روز ... القصاص ... بعد ازان روز جمع حیوانات و حشر شدند

ورم کرده نار تن آدم خصوص اسبها و دیگر کسی را او درست نیافت میکرد و سوار شو را مشغول بودند تا زمان ابراهیم
الوقت که ابراهیم و اسمعیل خانه کعبه را بنا کردند بفرمود انی معطیکما کنزا ادخرته لکما
می از ارث آن گنج ذخیره کذاشته ام امروز بجهت شما ساختن خانه شما دادم و همه اکنون وارث آن است
ثم اوحی الله الی اسمعیل ان اخرج وادع بذلک الکنز پس اسمعیل بیرون رفت و بالای [illegible] و دعا
فلم یبق فرس بارض العرب الا اجابته وامکنته من نواصیها و [illegible]
لم یاندر در همه عربستان اسبی الا آنکه آمدند نزد اسمعیل و کتفی کردند او رفت و سوار شد از آن روز اسبها رام شدند
شدند و از اینجهت حضرت رسول صلعم فرمود ارکبوا الخیل فانها میراث ابیکم اسمعیل
اول کسی که افسار بر سر اسب نمود بنیان آن است طهمورث بود و اول کسی که لجام بر سر اسب کذاشت امیر تمود
اسبهار را تعلیم داد بجهت استباق و چوکان بازی جمشید بود و اول کسی که رکاب از آهن ساخت مهلب ابن ابی صفره
و پیش از او رکاب از چوب میساختند و در این زمان اهل فرنگ قسمی رکاب ساخته اند که اگر از سر کسی بیفتد پای او در
رکاب نماند حلقه رکاب از هم باز میشود و پا بیرون می آید و صدمه نمیرسد و اول کسی که نعل بر پای اسب زد بهرام گور بود
و بعد نعل اسب را از آهن ساختند [illegible] هزار زینت بر صنعت [illegible] او رشید زاسمین [illegible]
میساختند و صنع چوبی را او میزد [illegible] بسفید و هرکه مصاحبت حضرت نبوی کرد از ادمی گرفته معتصم عباسی
هزار اسب داشت و اغلب متعاقب اسبهای [illegible] ازانها نتاج و اکثر عبدالملک مروان [illegible]
داشت و اول کسی که در اسلام بر زین زر نشست المعتز بالله عباسی بود [illegible] تمام است [illegible]
العروج البروج و اسب را در زبان عرب اهل ... عزت داده [illegible] از جمع [illegible] و اجواد کنند
و زینت مرصع [illegible] و طلا و دیگر زینت و نقش را اطلاع کنند [illegible] دار و در راه پادشاه [illegible]
خواص را احدی [illegible] کند [illegible] نیکو رشد بیشتر ... شنیدم که الله جعل العز فی نواصی
الخیل چهار نعل [illegible] هرچه [illegible] باشد و انها را احدی [illegible] او اول [illegible] و دوم [illegible]
وجه در روضه دانسته که در بغداد معلم امین و مامون بود روزی هارون الرشید تماشا میکرد دید که [illegible] اسب
از معلم خانه بیرون آمد [illegible] مامون کفش پیش کذاشت هارون پیش رسید از مامون پرسید امروز کفش برای کیست
میکردی [illegible] خلیفه دو رانم [illegible] مامون در جواب گفت من علمنی حرفا فقد صیرنی
عبدا [illegible] تعلیم [illegible] نزد او عزیز حلیفه ...
مهمان است [illegible] صاحب خانه [illegible] مقام و منزلت [illegible] مهمان [illegible]
وارد میشد [illegible] در کتاب الانوار است [illegible] روزی [illegible] مهمان امیر شد [illegible]
حق الکبار

٢٣ حق الکبار [illegible] ولکن [illegible] بر زمین گذاشت دست [illegible] اکرم [illegible] در زد و برفت
دست حضور الوش بود اولان محمد حنفیه فرمود پدر دست پدر را گرفت تو دست پسر را [illegible] و از آن پسر عذر خواست
فرمود من [illegible] بدرش [illegible] از پدرم [illegible] دست [illegible] تنها [illegible] دست
[illegible] عبدالرحمن [illegible] مهمان [illegible] فتقدم [illegible] الی الاهل وجاء بعجل حنیذ
[illegible] چهار [illegible] آورد [illegible] مهمان [illegible] چهارم [illegible]
هر [illegible] نقص [illegible] حضرت [illegible] چنانکه پادشاه هیئت المعدنی خود [illegible] را [illegible] میکند
اعتماد ندارم [illegible] چهار موضع [illegible] خدمت
بلا دریش [illegible] امرا و بزرگان و علما و اعیان سلطانی را دیده ام [illegible] همچنین
در مجلس عزای سیدالشهدا اکابر و اعیان را دیده ام [illegible] بجهت اکثر عزاداران
میدادند و [illegible] عزاداران [illegible] هذا مصاب الذی [illegible] تا [illegible] المهد
الی [illegible] چنانچه [illegible] عزاداران را [illegible] چنانچه [illegible] رضا [illegible]
میکشید و [illegible] عزت [illegible] و فرمود العز معقود بنواصی الخیل الی یوم القیمة
در [illegible] فرمود العز فی نواصی الخیل والذل فی اذناب البقر عزت در [illegible]
[illegible] زراعت میکنند ذلیلند باید تعلق بکوبند [illegible]
~~ذلیلند باید تعلق بکوبند~~ [illegible] حفظ [illegible] عزت [illegible] تعلق [illegible]
راه [illegible] با طمینان سفر میکنند [illegible] در بیابان [illegible]
اسب عزت دارد و اسب را [illegible] میگویند [illegible] کانها تقرس الارض [illegible] مشیها [illegible]
رهبن [illegible] در جهت سرعت [illegible] میگویند [illegible] عدوه [illegible]
[illegible] میگوید الخیل انها فی مشیها جهت [illegible] در راه رفتن [illegible] سوار اسب [illegible]
[illegible] المثل [illegible] اذا [illegible] همیشه [illegible]
[illegible] و دست [illegible] از انسان [illegible] و معشوق [illegible]
و جناب رسول بعد از زن اسب را از همه چیز بیشتر دوست میداشت در زبان عرب رسم است [illegible]
[illegible] اول هرگاه [illegible] بزرگان عرب [illegible] هرگاه [illegible]
قبیله [illegible] قصیده [illegible] در فصاحت و بلاغت [illegible] هرگاه اسب
[illegible] و [illegible] از [illegible] الفرس

والفرس اشبه الحیوان بالانسان در میانهٔ حیوانات اسب بسیار از صفات شباهت بانسان دارد من
الکرم والشرف وعلوّ الهمة وقبول التعلیم اسب قبول تعلیم میکند لکن سائر دواب الفیل و بسیار بد
رحمت میکشد چنانکه در مثنوی است العجب من راکض الفرس اسب را با من تصرف کرده ام ز بسیار ان
بسی لگدها خورده ام بعضی از اسبهای نجیب عربی دیدم که صاحبش هیچ اهل و امیال او تبوع لگدی را از زمین برمیدارد
درهم میشود بسهولت بر او نشود اگر تازیانه از دست صاحبش بیفتد با دندان برمیدارد و بدستش میدهد میکند
تازیانه را بصاحبش میدهد در بکستان بهتر از همه جا اسب الجم میدهند در باب خانه ها او را بر دیوار میشوند
دوباره میکند بعضی اسبهای نجیب شده اند صاحبش را بشناسد و بر او بپیچد سرکشی می انداز بلکه
بلکه بعضی از اسبها اتفاق تعیین سوار را از خود دور از غلط شان همه جور را میکنند اگر صاحبش مرد تحریم باشد مش
روی او بول میکند و روث میکند مثل اسان شعور دارد بعضی مردم هستند در مجلس حلق می نشینند و آن محمد را
ستراج خود را میدهند با آنکه در تعیت نیز دارد شما در فارعه طرق می نشیند بعضی دیگر نشر و حیائی دارد
در دهای نخاع میزد در انظارها مهمان باشند و تنوط میکنند صاحب لای تیل کمی اسب جب دراست اهل فتم لعب
شور او دو حال آنکه چنانکه در کتاب ها روحوان خود نوشته احمد ابن هارون میلوم معلم السرایا یا اهل توده
نوشته بود که اسب خود را در سیدان در باغ که متصل خانه من بود دیدم را کفرس تبعید کرده دراگیا بهم قریب له
سوار را اسب دار اللی بود بار خود ستم رفتم در جواب اسرا ابدیم فسبقنا و نزل و اخذ عنان فرسه بیده
و ربطه ثم دخل فجلس معنا و بحدر به بود را اینکه تا بسیم سابق خود اسب را اقبل و اسب السرج و مرتعف
آورده بود ثم قال هات المداد والقرطاس لاکتب کتابا الی فلان التاجر و مبود کاغذ
و قلم و دوات شد و میخوام کاغذ را بر بین التاجر بنویسم بعوینه بعض رفت قلم و کاغذ سیاه را بر در آمی بصهیل
الفرس و ضرب بقلع بابشر دیدم اسب شیهه کشید و دستش را گرفت بعد فحوت و بلمسی در موقع
به حسرت میشود را فضرب بیده الارض و صهل الفرس هر مرتبه اسب شیهه کشید و دست خود را برمی
بزد حمور و بود امض الی ناحیة البستان و بل هنالک و بهت و ارجع و قف مکانک و مود این هم
علی و تتابع میخواهد اسب را بر سر عرف با آورد رود در کشته با ولکن و سرکشی میکند ادرک سایر جانب است
فرفع الفرس رأسه و اخرج العنان منه ثم مضی الی ناحیة البستان حتی غاب عن ابصارنا
فبال ورث ثم رجع الی مکانه اسب جو را بلند کرد و حرکت داد و عنان را از سر خود بیرون آورد و دور
رفت آنجا با کمرو پنهان در چشم ها یا او را ندیدیم بول کرد و سرگین انداخت و برگشت آمد سر جای خود ایستاد بسیار
تعجب کردم خود رشدس موزون و مود با احمد تعجب آرا که خدا را ان ما اعطی الله محمدا و آل محمد اکثر مما
اعطی

٢۴

اعطی المداود و قال الی الفرس قم فارکب الی البیت فاتی ابریدان ابول واروث فکره
ان افعل ذلک بین یدیک منزلکه خدا بال محمد عطا فرموده بیشتر است از آنچه بال داود و جمیع فرموده
این اسب بگوید حیز سوار شو بروم در خانه مهمان می خواهم بول کنم و سرگین بیندازم در حضور شما خجالتی
عاکشم از ادب دور است نه از اینکه بگوید اذهب الی ناحیة البستان فافعل مرادک فانی ارید ان اکتب کتابا الی
المدینة بر بلکه شما در کار میخواهی کنی کردم با نفعه تار است این بود در وقت نان در شمای آمد سر جای خود ایستاد
یکی از اصحاب صادق ابن عبد الله این هر اوقات او می گذاشت از بعثة الله که لکن زنده یک نجوز و دوو بیاصره البصر
حیوانات بیشتر است خصوصا ما بیان آن که نوشته اند در الابصار التعدا نوزده شرط است لیف غلو از نور چشم باید
بر نور خارج باید تنی نور بنی باعدالی با چشم جزیرا به بیند چنانکه در بابیکه صاحب چشم کورات حد ان ابین ببیند
و لکن القدر جمایتم قوه باصره است را زیاد کرده در شب تاریک هم می بیند و قدر شکند میخواهد بطلمات
ر دور سیاه حکماء را زحیوانات نور چشم کدام نوع آنها بیشتر است در این نیز بر از نوم یا چه هم نوام
بروم گفته نور چشم مادیان یا که از همه بیشتر است اگر از اطراف شهر آن مادیان یا که آورده اند و از
یان آنها صدا اسب جنب اسب بیخود صدا کرده از آنها سوار شده بظلمات رفتند واز صفات اسب بیکیر و صلابت و
والهدا اسب جنبلا بکرد بیاورد و حسن خود حجب دارد که اهلش ترار حیوان متواضع است و هم اسب وسیع را بی حق حقیر
جی بلندا اهل قلیل حمار حیوان است ما نفرت حمار و کفار و لیکن و اسب و الصار شوق و شهوت دارد
و لذا لطیع الفحل من غیر نوع حما دیحب زیاد شهوت او است بکنی می ماند حیوان ابنی را از جنس
نوع خودش شده یا الاقاط از کجا هم می رسد و یکی دیگر از صفات ذمیمه اسب آنست که سونات صاحبش چندین یاد است
خدمت او را و بیمار کرده و علوفه بیشتر داده اگر میدان جنگ بیش در آید و صاحبش مقتول گشته ببعد آنکه صاحب را لوازم
تکفین میکند حیوان قسمی دارد صاحبش ملکی میکرد چنانکه جناب امام حسین علیه السلام در روز عاشورا ذوالجناح ایشان متعقد در بیابان با دل حال بدی
در کشید سر حضرت و اسبان را از بین زیر ظالم بر زمین زدند و این ذوالجناح بنو با صبیله شد و تلف بنمان رفت امام حسین
از جناب امام حسین میکرد زیر ران بار دهم یمان و روتعا در صحرای کربلا با ما در روز با تو میخواست که بر لله و
سوار شد که آمده بود به شهادت و در آن او از دون ظالم او جناب امام حسین علیه السلام کشید و ان
در احکام ظالم نیمه بود حضرت بخشید که جناب ما قسم و قرب نجوا اسب بعد از آن سر حسن حوا درست سوار شود تا اثر را نرسید
عمر جناب حسین از زین بر زمین افتاد از ظالم بیدار کرد و از روی سامی بعوض نیزه شکم ظالم بیوه از حیوان نیافتاد
و بر دختر سیف انه ابیه ابن دید را اتم فرستاده سوار شد و یا ازرق بعد گردان ازرق را اگر قبر از اسب ازرق سوار شد
و اسب او را بدو کشید و حکم کرد که هر ملازمه سوفانه را ابین معروف است حیدر حضرت ابی قاسم حسن را جعفر از دلدل انجمله

که زن است وفادار چنانکه این مثل در حق ذکر شده نساء الهند وفاء [illegible] الصالحات [illegible]
سوای زن با وفا هست لکن کم است [illegible] یکی دیگر سلاطین [illegible] آمده کما قال علی
او وفاء للملوك الذين هم صرف الدنيا و اخلاق لهم في الاخرة [illegible]

[illegible]

۲۵

[illegible]

[illegible] عمر عتاب [illegible] الجمل الجمل والبغال

والحمير لتركبوها وزينة ويخلق ما لا تعلمون [illegible] حضرت رسول [illegible]

[illegible] وحيوة الحيوان [illegible] احوال [illegible] اسبان [illegible]

[illegible] سكب لحيف مستجير [illegible]

[illegible] رسول [illegible]

[illegible]

[illegible] آن اسب را [illegible] اى كشر الجرى كانما نصب

جريه صبا من سكب الماء ينسكب كانه سيل وكان ادهم [illegible]

[illegible] اعرابى [illegible]

[illegible] اعرابى [illegible]

[illegible] اعرابى [illegible]

[illegible]

اشتريته منك [illegible] اعرابى [illegible]

[illegible] البيعان بالخيار

مالم يفترقا [illegible] صيغه بيع [illegible]

[illegible] خيار مجلس [illegible]

[illegible] اعرابى [illegible] وطفق الاعرابى يقول

هلم شهيدا [illegible]

[illegible] از اطراف جمع شدند [illegible] اعرابى [illegible]

[illegible] حضرتنا يا خزيمه [illegible]

[illegible] صدقتك [illegible]

[illegible] تصديق [illegible] خزيمه [illegible]

[illegible] امير المؤمنين [illegible]

[illegible]

عرصه

۳۶

عرصه دنيا [illegible] شهادت [illegible] امير حاضر شد [illegible]

[illegible]

[illegible] ضرب سيف و ضرب [illegible] اعرابى [illegible]

[illegible]

رسول ص خزيمه را [illegible] انك لذو الشهادتين [illegible]

[illegible] من شهد له خزيمه او شهد عليه فحسبه [illegible]

[illegible] شهادت [illegible]

[illegible] فاصبحت من [illegible]

اعرابى [illegible]

والآخرة [illegible] خزيمه [illegible] صحابه [illegible]

[illegible]

[illegible] ايها الناس [illegible] رسول الله [illegible]

[illegible] يقول [illegible]

[illegible] الله الذى [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مکشتره والا تعود فی صدقتک وان اعطاکها فان العاید فی صدقته کالکلب یعود فی قیئه [illegible]

بصدقه داده است مثل آن است که [illegible]

[illegible]

عبد المطلب

۳۷

عبد المطلب [illegible] ان المصابیح [illegible]

[illegible]

[illegible] عبد المطلب [illegible]

[illegible]

داں پسرزادہ [illegible] آن اشهد [illegible] باین مؤمن به دریا باید [illegible] که کشت [illegible] مکرم [illegible] بعثت
زبار ایمان آورده ام ثم قال علیک بکتمان یا الفتیة الذی الا ان یظهره له فانی لست آمن ان یحملهم النفاق
فی ان یکون له الریاسة فیطلبون له الغوایل وینصبون له الحبایل [illegible] از همراه آن مخفی دار [illegible]
در حالت [illegible] الکهی بوده [illegible] دشمنان او بسیار [illegible] از [illegible] وضع و حشم [illegible]
بود [illegible] اقامت [illegible] در کتب [illegible] دار الملک [illegible] ام او ای [illegible]
[illegible] عبد المطلب [illegible]
[illegible] عبد المطلب [illegible]
فطلبوه [illegible] علیه و عبد المطلب [illegible] عبد المطلب
[illegible]
[illegible] عبد المطلب [illegible] سید [illegible]
[illegible] امروز [illegible] اعداء [illegible]
[illegible] عبد المطلب [illegible]
[illegible] النار [illegible]
[illegible] اعلم [illegible] هذا القرشی [illegible] ما تقدم [illegible] الا لله [illegible]
[illegible]
[illegible] عقار [illegible]
[illegible]
[illegible]
در [illegible] روز [illegible]
[illegible]
[illegible] عبد المطلب [illegible]
[illegible]
عبد المطلب [illegible]
[illegible]
[illegible] عقار [illegible] العزیز [illegible]
دفعا برسول الله

دفعا برسول الله عقاب را از [illegible] که [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible] در جنگ صفین
عالی [illegible] شهادت [illegible]
در [illegible] عقار [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible]
[illegible] عقار [illegible]
[illegible] عقاب [illegible]
[illegible] عقار [illegible]
[illegible] السلام علیک [illegible]
عقار [illegible]
[illegible]
[illegible]

قد قرّ من الصبر الکثیر البلد
[illegible]
[illegible] ۱۳۰۹

در ذکر چیزهایی که هندیان بآن مثل می‌زنند در عرب و عجم [illegible] الشمال و الحمیر [illegible] و ریشه و [illegible] المتون
در عرب عالی مثل الحجر الخرابات مثل می‌زنند و از زبان خرابات حکایتها ترتیب می‌دهند خصوصاً
شتر را که از اموال عرب است در بسیاری از امور شتر مثل می‌زنند و شعرای عرب بتمثیل در وصف آن
و بعد از شتر اسب را در حکایات ضرب المثل میکنند و آنرا عرب و عجم هر دو دوست میدارند چنانکه شاعر عرب
میگوید احبوا الخیل واصطبروا علیها فان العز فیها والجمالا اذا ما الخیل
ضیعها اناس ربطناها فاشرکت العیالا نقاسمها المعیشة
کل یوم ونکسوها البراقع والجلالا و مادیانی [illegible] [illegible] که بآن مثل می‌زنند
[illegible] از الجمله نور چشم است مثل میزنند میگویند فلان القرة العین [illegible] [illegible]
حیوانی در [illegible] که هندیان مثل میزنند در الصار التقاد [illegible] [illegible] اما [illegible] القدر [illegible]
[illegible] [illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
چرا که نور چشم آنها از همه مرکوبات بیشتر است و از [illegible] [illegible] از نور چشم [illegible] [illegible]
میگویند هو القرة العین و یکی دیگر در سوفائی با این مثل میزنند میگویند فلان سوفا [illegible]
للوفاء للملوک والوفاء للنساء والوفاء للوزیر سوفائی [illegible] ان القدر [illegible] [illegible]
برادر و خویشان [illegible] قطع رحم می‌کنند [illegible] الملک عقیم [illegible] [illegible] [illegible]
حکم [illegible] [illegible] در [illegible] [illegible] [illegible] لو [illegible] صاحب العقرب هذا [illegible] [illegible]
و اشاره [illegible] سوفائی [illegible] چشم [illegible] میکند [illegible] [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] خصوصیت [illegible] داشته باشی [illegible] [illegible] سلطان [illegible]
حکم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] سلطان میکند [illegible]
و سوفائی زنان [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] وفاء [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] حکایت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
و کانت [illegible] احمد النساء [illegible] از آن وفات [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] جناب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ای دوست [illegible] [illegible] دو دیده [illegible] جناب [illegible] [illegible]
[illegible] یا صاحب العقرب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

زالیه

٢٩

وجهه [illegible] [illegible] بیرون آمد و [illegible] از [illegible] [illegible] [illegible] بیرون می‌آمد
و می‌گفت لا اله الا الله عیسی روح الله و کلمته و عبده و رسوله [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] فقال عیسی [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] شاهزاده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
انا جاریة [illegible] شاهزاده [illegible] شاهزاده [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] روح الله
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] شاهزاده [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ضرب المثل [illegible]
[illegible] [illegible] مثل میزنند [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] مثل میزنند [illegible] [illegible] مثل میزنند [illegible] [illegible]

رای نوکر و حاضر مبانی می‌کند و او بگوید این مواجب این کم است آقا باور می‌کرد که اگر خدمت را خوب دیدم مواجب را
زیاد می‌کنم بگوید این بنده چون هیچ چیز را زیاد می‌کند و وقتی صاحبش شنید در رسیدن اشتیاق آن به همین
دیگر بیش از این آلته صاحب علوفه او را زیاد می‌کند و چه او را زیاد می‌کند نوکرم اگر دلسوزی کرد کار را
دکار کن و زبان گذارش بلد باد آقا مواجبش را زیاد می‌کند [illegible]

[illegible]

[illegible]

روش نمودن این قسم اسرار احوال میگویند که اند حصص باشد قلم مبین آن اعلی که هیچ صلاحیت حرف ذ
تقدیر این شهوت بدان الله شاهد این و قیسکه زخمی بالذکر کنی در بار رسید جراحت نمکی دعقب بی اسرار اصل
ربود و کان جبرئیل شاه حسان آدم جبرئیل بر پای باز نیواز از بین روی آن اسرار افدر بر باسند
فتبعها حصان رخش زیر وعجب زینی که در هوای مانان دامن دریا شد و عجب مورد گوی مقام و الکنه دالله
و سکاید لیوق العبد زخوراند عجب همه دامن دریا شد جبرئیل انهار احرق کو بال اعرفوا
فادخلوا انا را گویند سار بانی باشتر نظر اسعد را کوه قحقد لکن عاد احد ففغله شتر در وقت وصیت
ساربان را گشت وی اشاره ان ایجاد عجبه قرار ه ۲ قسمه شتربه و بار ه از نغنید منظره عین ان تجبره
ران تعز اسانه یعنی حیوانی اسرار صورت حیشمهای او بیدا استه لسان را هم هر که علم دارد لا صورت حیشم
می شناسند و فی امثال الوری العقبان زالصق القوی نیز قلا کمی مشغش خیش است از قبیله این العلم مدهد
عجب و چونی سیمون و زرو طوطی رالعلم بیدا هند لکن مجمد منی نیم اسعف بدانی اسعد دعید
شو از رود م دو دیدن و سیاق ان وکذبی کردن تعلیم عمر و کم قطع صاحب بانی ۱ هر قسم ز آتش بخواهد حکمتها
کند و سبیل راز ابار زان میکوید است که هم دانه ها اکبر درست زان بر داند هر تو آن لکام
تا حیز زدو زمان اسرار فا بعض انها چون و بر کشته منصف از رالصق بار بانه حجره زد شبه
حجره و هش الجروح سیلند حجره عاری لغو باز اهان قسمه گوش بخواهد راه میرود کاهمان ز رحم
از رتع لکام به زلقور ایوان بانی کام هیچ ان آن فی ۱۰ گویند از خرد رکوی باز ملوید للک
بلی هر سبکه اسهار زیادتار دهد و اسرار حرمی گیرد و رالصق قرار یدید هر اسرار امتوجه بندد ه تو کال بجرند
دهان و بلاعر لشد جدا و نه عالم در شمار اکثر عدم و حجه او رده منفر یاد هر الوان کالانعام بل هم
اضل سبیلا عوام ان اسرار صورت شتابست تان و دارند اما در حقیقت منی دو اسید انعام و چهار
پایان و شهامت یک بند و بند نهار کرد روح اکمه روح مرد نفقه و بیداست لکن مرکب ان جنونی
میفهمد اهر راز ان توارت فی ملکات او ابی برون تحکوم اوست دانست پنهان و قلم بی خط گذار
است در حوالان و نابید انوار دو حقی باز روح مرکب عقلت السری الکن صد داند رسم و راه شاه
باید نامد انشاه راه حمله ادراکات بر وحی ملک اولوار بای حجن زان قدرند تا بجو او دسبمر فند
الهام روح آید در تصور نهم کام بدادته راز اینم که ما میر تو زار داده هم نغمه شنی میلویند و اوراد بیا که
در این اسهار از نیلت کند قد تعالوا قد تعالوا لکشف رب السوزان رسیده از ادب قد تعالوا
قد تعالوا لکشف حق السوران ملکانه زبق لوکن بعض زاینه تعالوا ۱۱ است هر سوزی را اصطلاح دیگر است
و مانند

۳۱ خوشنوا اندست ای حواندست دورکلدل است باز را عر کوید قال سر آخور البق امصطفی بهر سوران
نفس حقا فی هر الکند که در آخور شی عزت میر آخور دیگر و خرد یگرست هاتم اینها سر آخوری کرد
ستوران اصطبل او از همه ادوار و اکوار چموش تر بودند رام نمیشدند لگد میزدند و دندان میگرفتند
در الاعراب اشد کفرا و نفاقا لهذا امر شد ما اودی نبی مثل ما اوذیت اذا قیل لهم تعالوا یستغفر لکم
رسول الله لووا رؤسهم و رایتهم یصدون و هم مستکبرون هر اسبکه بهتر تربیت میکند قول عزیز است
و قیمتش بیشتر است حقا هر اسبکه ز نور تربیت بهتر و بیشتر آراسته شد در نفوذ او خلق بجوی است
ان اکرمکم عند الله اتقیکم سر آخور از چموشی او جهد و لو لهب شکایت کرده ورود کار الهها از هر بشیر تا مرد
لگد میزنند و اذیت میکنند خطا رسید را نی دو بد بند از بی تحکلی شد زان هر بد لکین نور از
لکن شو هر که بشی او ریاضت باره از الله نیست باشد جاره فاصدع بما تؤمر و اعرض عن
المشرکین هر که دور سر تو دارد دل آرد از دلی می میزنم تو شاد رو در روز قیامت هدار شسادی
هرکدام از این ستوران عشق بگیرند اها را انساعی نو تحفظ ر مدتی حالم فرستاده درج او شهار احمد
شد هر زمان میکند از نور دروان اهد قومی انهم لا یعلمون عزوه احد میاسبک

ذکر اسباب سلیمان و احوال زید الخیر و اقسام اسبها و رنگ خوب و بد اسبها و جهار بسیار صفات اسب را که بدیه اوّلقه
را اسب می و اسب با جمیع عسکر و بهتر از زر در آن بار و دم اسب دادن در جهیز کردن و روان نمودن و آنکه بنوعی
در جهاز حضرت سلطان تر عدد نه هر جمع و از العالی رسید تشهد از و جهیز روان نمود ص اذ عرض علیه بالعشی
الصافنات الجیاد فقال انی احببت حب الخیر عن ذکر ربی حتی توارت بالحجاب ردوها علی فطفق مسحا بالسوق
والاعناق یاد کن ای محمد سلیمان را از این جمع و قصه عرض کرده را ولی و افزود در اسبان خوب رسید
بر کنار رسم ارقامه جهارم و اسب از جمله سیصد بود سه هزار اسب بود و در جیبان از دریا رفته بوده رسم
محمد اورده بوده بعضی دیگر برسال هر سلیمان بغزوه رفته بود وان اسبها را از جمله العه واهی دمشق و نصیبین
رفته بود دست میکشید بر کردن و ساق اسبها که تماشا و تجربه تر هر تعدد سلیمان نماز نماز فله وارد در آخر
روز در انست نماز با جمیع معدا اسب را از نظر او کرد اند ندانسته کرد دید اتفاق بی رفته ببر کتیر فی الدنیا
دو دستی او و اسب را با جمیع از نافله نماز بازماندم تا آنکه آفتاب پوشیده شد و عوض کردن تا صفات حق
در بود بر کردانید پس امر فرمود تا اسبها را آوردند بشمشیر بر داشت بعضی از اسبها را امر کرد پیهه را
کردن زدند و بعضی را در راه خدا الصدق کرد نه جهت کفاره نماز او فوت شده بود از آنهاز آسمان
صدا آمد که باقی ماند هر صد اسپ خوب بیت از تیر آنها یت جناب امیر فرمود براد از دکر نماز عصر است غیر رد و آن
راجع با فتاب است بعضی ماز السنه عهد از سلیمان فوت شد حتی معصوم سلیمان تا تعرج و حط نغمه بنود بلکه استان گاه
تحت جهاد با دشمنان میخواستند با نحیه امراد نافذ شد بموکلی اماکن حکم کرد در حضور رسید را کردانیدند تا حین
نماز حضور اکحوانه رسیدن و سلطان حضور رسید را کردانیده حتی نماز عصر را خواندند اشاعه عزیز کردند در عوض آن اسبها بعون
کردند او نیز امر نمود که در صباح بمعونه سلیمان الی عدد ما شهد و رواحها شهر سلامه صد به جهت
قسمه بعضی جزوی بعضی پنهان از رنگ و چشم و صورت شناخته شود از کتاب دینی نامه را آهنی حت
نوشته اند و جمع نسبت اکثار را با امیر المؤمنین و بعضی زید الخیر نسبت داده اند زید مخیر زید آنکه او زید الخیل
والولد ستی الخیر است او زید خرد دلی بود بلند قامت کان اذا رکب الخیل خطت رجلاه الارض جهت سوار رسیدن باشیر
رهین کشته بشد و از قبیله طی بود و منسوب بکاتم طای و او هم زید ابن مهلهل بود و کان شیر الخیل ایکن لاحد قرن
قومه و له ثلث فرس الورد اللاحق والکمیت ... حنانکه در جنگ بدر میان اصحاب پیغمبر بدر است بود با قی ساخته بود
باشتر سوار بوده روز ابن بسیار دانست در سنه نهم هجرت با قبیله طی اسلام آورد در مدینه پیغمبر (ص) در ابن سرای
ما صطفی اخمد فی الکتابیه ذات بیته فی الاسلام الدرایه بدون تلک الصفة الا انت فانک فوق ما قیل

شعر نمود در جاهلیت کسی را از این تعریف نکرده بلکه وقتی او را دیدم در عالم کمتر از آن بوده شنیده بودم و مصدق
المستمع بالمعیدی خیر من ان تراه بوده بلکه آن را نیز وقتی که او را دیدم بیشتر از آن بود که شنیده بودم ان فیک
لخصلتین یحبهما الله و رسوله الحیاء والحلم و خصلت داری که خدا و رسول دوست میدارند یکی حیا است و یکی حلم
قال الحمد لله الذی جبلنی علی ما یحب الله و رسوله [illegible]
[illegible]

[illegible]

بعضی گفته اند این را میگویند سرخ تیره باشد لکن یال و دم آن سیاه باشد و این قسم اسب خوب و مبارکست [illegible]
آن بهترست که رنگ یال و دم او مخلوط برنگ دیگر باشد صفات خوب در انواع اسب [illegible]
و غرت یعنی پیشانی سفید قال ان امتی الغر المحجلون من آثار الوضوء یوم القیامة غر جمع اغر [illegible]
[illegible]

مثل حضرت امیر را آنکه حکایت اسبها را انقدر کرده برسول رسیده بر کند عرض کرد که خلف سیده
در میان آنها اسب سفید دارد عرض کرد نعم فیها اشقر برخج بالای اسب در میان آنها است که
پیشانی آن و چهار دست و پای آن سفید است قال فامسکه فانه مبارک بود او از برای نگهداری و فیها
لکسان ارضی ان جنات اسی عرض کرد در آن میان هر اسب سیاه رنگ آنها را دست و چهار دست و پای
آنها سفید است فقال فهو اعظمها حیث کنید او و اسب چنین هست یکی را الحجر و یکی را الکهل بخشیدم قال و الابلق
ادهم بهیم عرض کرد چهار پا سیاه محض است نمود آن را بفروش که او بر علت گریه مصرف نداد انما الخیر
الخیر فی ذوات الاوضاح مدبری مبارکی اسب اینست که دو چهار دست و پای او سفید باشد
از آنکه از اسب سیاه بوا رشته بد حال است التفرانم کد فیه بحث عملی در آن در آن حکایت معلوم خواهد شد
و آن روز بود و اورد سایر میشد مردم تماشا آمده بود ... که حضرت او آیت تعبیه بیان سیاه اشعار عشق
بود شده و بلکه تا او حضرت الکلمه ملبس سیاهی بود و کان اسود اللون در آن سیاهی بوارشته بود نزد او
طلبید نقل اند ... که بخیتشوع بود از ... گشته بود او بسیار ... بکند ... حکمت
اشتهای روی گفت شنیده بود در حضرت سواد سر از ... مرد سیاهی در جامه سیاه که از اسب سیاه سوار
سواد در سواد بر سواد است ... حضرت ... فاحد النظر الیه بکاه شد بن آن طلبید ... تلک اسود
تمارین عیناک دل تو سیاه است ... بسیار ... سواد ... الطبیب متحیر شد
... در دل خیال کرد ... حکمت ... که ... بود ... شد ... حضرت
... قد آمد ... بعد استاد عرض کرد ... صدای دل سیاه نورانی سفید شده ... السلام
در خدمت ایشان ... بود و در حضر ... ما بوزه ... که ... ما بایان
از راق ... کثیر النتاج و حضرت ... قراره و جاریه ... و ... قناء
و خوشی در سه حضرت فاته ... خوشی رو و اسب ... که شدید ... فرموده
که تحرو انواصی الخیل ... بالا اعرافها و اذنابها ... ام پیشانی اسب را نکند و ... دو منبرانی
بجهت آنکه خیر در ناصیه اسب است ... معقود بنواصیها الخیر ... اسب ... که ... آرد
دمشان و اعرافها د فوهها و دونها ... دم اسب ... مرضه اوست ... گوشت را
از خود ... کلمات اذنابها مذابها و در خصوص ... کردن ... کردن آن ... از آنکه
... حضرت آن ... عرض کرد ... خلق الله ... تغییر خلقت الله
الفقهاء رخصوا فی خصاء البهائم للحاجة اما در وقت ضرورت بحاجت فقها اذن داده اند ... را
الحاجة

۳۴
اگا ... از مطلب خارج شدیم مقصود آن بود که اسبها بعضی خوش پیشانی و مبارک اند و بعضی بد می شوند قال
رسول الله صلعم الشوم فی اربعة الدار و المراة و الکلام و الفرس شوم خانه آنست که همسایگان بد ... باشند
و از مسجد دور باشد و صدای اذان در آن نشنوند و در خانه شب ... آسمان کمتر دیده ... عمر قال ... دار
کثر فیها عددنا کثیر فیها اموالنا فتحولنا الی دار اخری فقلت فیها عددنا و قلت فیها اموالنا عرض کرد ما
در خانه می گشتیم جمعیت ما زیاد بود روزی ما وسیع بود از آن خانه آمدیم که ... بسیار ... اموال ما
کم شد فقال ذروها ذمیمة در خبر دیگر است ... از ائمه ... شوم خانه ... که حضرت فرمود
غیر عتبه ... در خانه ... شوم زن در آن ... اولاد ... شوهر ...
... بیشی ... و خیانت کار ... در خانه شوهر ... شوهر ...
... شوم ... الذات ... خلق ... باشد ... آن ... علیه حضرت ... اعتقاد
هر ... بد ... بود ... صدای حضرت ... شنید ... اسب ... در آن ...
... اسب ... طلب ... اسب ... آن ... اکبر ... خواهم
... اسب ... روست ... و ... اوست ... الکن ... خانه ...
... زایمان ... اسب ... بسیار ... صدا ... حضرت
رسول ... سلطان ... شیخ ... صورت ... پیغمبر ...
... آن روز ... الحمد ... حضرت ... ان
... الحمد ... حضرت ... بود ... زیاد ...
... حضرت ... زنیت ... اسب
... سلطانی بسلطان ...
... سلطان ... شیر ...
کردن ... سلطان ... سلطان ... بیان لشکر ... کشید
... حضرت ... علیها ... اسب ...
... شده ... بالسیع و الطاهق ... از آن
... عالم ... حضرت ... احوال ... رسید ... آمد
ذکر ... سید ... قطقطانیه ... خیمه زده اند ...
در خیمه ... دو خیمه ... زده اند فقال ... رسید ... است

عرض کرد که خیمه از عبد الله بن حر جعفی است پس سید حبکار رفت که شد بر در آن گفت السلام علیک و راه از پای مردان را مرد
حضرت یکی از اصحاب را فرستاد که سایه تر را به پیش حضرت بر رسالت نزد او رفت عبد الله گفت انا لله و انا الیه راجعون
و الله ما خرجت من الکوفة الا کراهیة ان یدخلها الحسین و انا فیها و الله ما ارید ان اراه و ان یرانی
بعد از قسم من از کوفه بیرون آمدم را او را نه بیند و کار را نخواهد نمود و نیز داد آنحضرت رسول گفت خبر آورد فرمود
من به دیدن او میروم پس حضرت با چند نفر از اصحاب و اهل بیت آمد و در خیمه او نشست و فرمود ای پسر حر
اینک صانع از عبد الله کرده گناه بسیار کرده ام خدا از آنها مگذرد توبه نکنی حق تعالی بگیرد الله تو را بکن و یاری ما بکنی
که ضامن میشوم در صدر شفاعت کنم تا تو را خدا و جدم بخشد تا را راضی کند گفت یا ابن رسول الله و الله لو نصرتک
لکنت اول مقتول بین یدیک اگر با تو بیایم اول کسی که در راه تو کشته میشود من خواهم بود ولیکن خود از کوفه
بیرون آمده ام بوده باشم مرا معاف دار من اسب خوب بشما میدهم بدارید این فرس الملحقه خوب بوده یا که قط
و انا ارید شیئا الا بلغته و لا ارادنی احد الا لحقنی علیه سواره در دنیا کسی غیر تجحد [illegible]
دوست و با شیر سعید بود که مجلس اراده بود گفت ای اسب را اگر بدارد و هر گز سوار نشده ام عقب کسی گروم
الا آنکه باو رسیده ام و هر گز فرار نکرده ام مگر آنکه این اسب مرا از هلاکت نجات داده است حضرت فرمود نیست الا الحق
الکی الذر برای جرح کرد همراه آن اسب بعدو تو کی بود قبله داشت را از نزاد اسب سعید بود فاعرض
عنه بوجهه فقال لا حاجة لنا فیک و لا فی فرسک و ما کنت متخذ المضلین عضدا حضرت صورت خود را از او برگردانید و فرمود
اسب ترا نمی خواهم مقصود آن بود که خودت عوض گناهانت باب شهادت آمدی پس اما من خیال کرد نیستی نوار وی کن
فر فلنا [illegible] الاعلین حالا که یاری ما نکردی اعانت دشمن ما هم نکن و از این جا که میروی جای دیگر رو
انجا اسمان فانه من سمع واعیتنا ولم ینصرنا اکبه الله فی النار هر کس صدای ناله غریبی مرا بشنود و یاری نکند خدا
او را برو در آتش اندازد بر خواست و بنزد اهل خود آمد این جماعت ساعت حضرت حرکت کرد و در راه از شرح
عبد الله حسینیه بود حضرت عقب ترا رفت حضرت در ای حرکت فرمود نفاعت شفاعت شنید قبول نکرد
هر که را روی به بهبود نبود دیدن روی نبی سود ندارد از انطرف به عبد الله بن حر دو مرد
ارسی مسلمان شر با اهر و عروسی در بنی عکیف اهلی در روز عاشورا به خود عروسی شهید شدند
و این بلا سعادت ابد نصیب ایشان شد سعادت ابدی نصیب عمرو این بدیع ریاحی بود لکن عبد الله حال

ابن ... [illegible]

۳۷

و در احوال دراز گوش صفات الحمار است که لقمان در اقصد فی مشیک و اغضض من صوتک ان انکر الاصوات
لصوت الحمیر چهار موضع در قرآن مجید اسم دراز گوش مذکور شده یکی همین آیه است دوم در سوره جمعه مثل آمد
مثل الذین حملوا التوریة ثم لم یحملوها کمثل الحمار یحمل اسفارا اسم در سوره مدثر میفرماید کانهم حمر مستنفرة فرت من قسورة
چهارم در سوره بقره است میفرماید فانظر الی حمارک کیف ننشزها و جمع حمار حمیر و حمر و احمرة است و کنیه حمار
ابو جار و ابو زیاد است چنانکه شاعر گفته است زیاد لست ادری من ابوه و لکن الحمار ابو زیاد و کنیه ماده خر ام نافع
ما نیز و ام غیر جنس و ملقح الا الحمار و الفرس و میری در حیوة الحیوان گفته است که حیوانی نیست با غیر
جنس خود جمع شود و بارور گردد مگر اسب و دراز گوش و از امر حیوان ناطق بهمن میباید حکایت کنیز سرو قست
خر خانه را تعلیم کرده بود و شهوت میراند خر با آدمی بر ورده بود و حرامی دیدن بهر کرد
او را کشت و دراز گوش دو قسم است نوع اهلی الحمار الاهلی و نوع سریع العدو سبق البراذین فی محض
بار کشی است و قسمی دیگر برای سواری خر را میرود و خوب میدود بعضی از آنها با سرعت راه میرند در راه
برابری با تو میکنند و سریع الانعطاف است با یمن الکبش اراده میکند رود با لطف منصرف میشود و هرگاه صدای
شیر را بشنود از خوف و دهشت میدود و خود را بر روی شیر می اندازد و هو رید الفرار منه کی الاحد بیش
میخواهد فرار کند از شیر است که حیوان ادبی شاعر تهدید میکند عبد الله عزرا در وقتی او را
هجو کرده بود میگوید اقدمت ویکین من اجوی علی خطر و العیر یقدم من خوف علی الاسد دراز گوش
دراز گوش چند صنف دارد بعضی مدرج است بعضی زرد موم یکی از الجملة بلاد تبادرست مراد ابلیس و با همین ست
میدهند میگویند خر به ای ابله است حیثمیه بها اما یخشی الذی یرفع رأسه قبل الامام ان یحول الله صورته صورة
حمار و حمل رأسه رأس حمار یعنی آیا نمیترسد کسیکه بر امام سبقت میکند در رکوع و سجود و صدا و مراد الصور سخ
کند و هذا الخبر صریح فی تحریم المسابقة للامام فی ارکان الصلوة و این حدیث صریح است در آنکه حرام است ماموم
بر امام در ارکان پیشی بگیرد و عاملی شیخ حرمت منع اقتدا و امام و با موم الفهیده حمیة تسمیه زار
ارائنی امت در دنیا ندارد ولیکن در آخرت بصورت خر محشور میشود و در شرح البرغی سید الشرائع قال الحشر
من الف اللام و رأسه رأس الحمار یعنی بار اصورت خر بد هد او حرکه صورتها نه نو فوق خ تم تعضو لکن [illegible]
دو خر از آنکه گوش خر بامضغی خر مقامی حرات اسبایح حرام بلادت دارد و گول معروف حکایت خر و روباه و شیر
مشهور این مقالات چنانکه نوشته اند شیری با فیلی جنگ کرد و ضعیف و خسته شده بود روباهی را طلبید گفت و
خری یا گاوی را از نزدیک این بیشه بیار تا من صید کنم یا خری یا گاو و هر چه که بیاری از آنها بطلبد آنچه نکوی

اندک راه خوردم بانی تنها مرسی باشم شکار او در نزد قطب شیر و صید کردن کار او باید با خلق باید خوار او تا بر آنی
در رضای قطب کوشی تا قوی گردد کند در صید خونی روباه پیر هیچ اگذاشت و خر را عاجز و ضعیف دید در بیابان
راه میرود رسید چرا اینجا میچری که گیاه ندارد در این نزدیکی مرغزاری هست که گیاهش بسیار و چشمه های آبش خوشگوار
اگر اینجا خوار چرا گاهی از زنهی در اوست می بخوری از روی او این گفت این اهل تو دراین چراگاه خوش از آنکه
میلوی و بشر حسن چنین نشانی در تو ماندار سنی از چشمه آب خوردن تو حسنک در ترنام آهوی کور
لبکه بیرتعب آب و علف کردی خر گفت بیواز محض الله مرا الجابری بلکه سهل در آن علف و آب رام روباه گفت
بسم الله خر را آورد تا نزدیک بیشه شیر رسید شیر بیرون جست خر را صید کند خود بدر گشت و کی از ترس جان
خود را از کوه انداخت پایش بشکست شیر برگشت روباه گفت چرا صبر بکردی خر نزدیکتر بیاید او را از آن بسیار
گرسنه بودم ... الغدر ضعف دارم ... هر قسم است او را باز بیارنده ام ... روباه گفت
میروم چنین ... دوم بار ... دود ... رفت خر ... دیده باز بیاورم ...
بر دو مرا ... ظهور دیدن ... در زبان ... رسید شیر ...
شیر خر روباه گفت ... صورت شیر بنظر آمد ...
خر گفت ... بیاید ... جرات ... بیاد ... سیر بود ...
... ملک ... روباه ... بیاورم ... حیله ...
آن خر ... روباه خر را آورد تا بند
خود ... شیر ... نزدیک رسید شیر از جست و خر را در
انداخت شیر ... روباه دل و جگر ... خر را خورد ... دل و جگر ... رسید ...
... روباه گفت این خر دل و جگر نداشت ... دل و جگر ...
الغدرت ... دیده بود ... دان ... از ... روباه ...
داد ... داد ... خود ... از ...
حرف ... هند ... خواجه ... بکشد ...
... خواجه ... ابحران ... احمق ...
... خر ... کرد ...
... آورد و در صحن ...
... خر ... بنهان کنند
بیان حال

بیان حال که خر را دید رسید که خر را میان آفتاب ... گذاشته اید خانم گفت ... امی ...
خر در حلال و ... خر را آورده بود ... میان ... در
... چرا ... آفتاب ... گفت ...
دوری ... خانم ... نیست ...
دهی صفت دوم ... مر ... و صفت ...
و هدایت ... هر ... راه ... قافله ...
در سفر راه ... شب ... قافله ... و ...
عقب ... و ... قافله را به منزل میرسانند ... در ... برسد باید
وقتی ... قاضی ... ابو سیاره ... فلانه زن فاحشه ... الحشر ...
ابو سیاره ... از خانه آن زن عبور نموده ام و ... عملی نموده ام ...
اقامه شهود نمود ابو سیاره شهود ... ایها القاضی ... ابو سیاره را از طویله ...
بیاور ... زن فاحشه ... اهان ...
... سیاه کنید و در شهر
بگردانید قاضی امر کرد ... ابو سیاره را ... بیرون آوردند ... در راه ... آمد در خانه
همان فاحشه ... شهود ... خر ... خانه ... الذی ...
... قاضی ... ابو سیاره ... شهود ... ایها القاضی ... مردم ...
قاضی ... شهود ... شهادت ... ابو سیاره ... قاضی ...
... ابو سیاره سیاه ... ابو سیاره ...
میداد ... ابو سیاره ... ۲
... ابو سیاره ... صفت چهارم ... ۴
... قال رسول الله صلی الله علیه ... ۵
... ۷
فانه ... ۹
کذکره ... اهل النار ... اذا اکل ... للطبیعة ...
... بعث ...

میرساند بآبی که در حمام گرم حرارت طبع را بالا میکند و بهلاکت منجر میشود پس بهتر آنست که آن
را حیوان مغطوس گرفته که با آنکه در طبع خوانده باشد مذموم است و میگویند [illegible]
ها بگیرید و راه رفتن را از کار و انسان عاقل کرده است صفت [illegible] هر که دید [illegible] باشد
یاد ریگ اینست مفهوم قول معصوم در مورد الحکمة ضالة المؤمن اخذها حیثما وجدها صفت پنجم نفوریت
از بد صدا و بد آوازیست قال تعالی ان انکر الاصوات لصوت الحمیر [illegible] بد صدایی یعنی حماره [illegible]
را آورد و معروف چنین است هر وقت دراز گوش صدا میکند دل بگیرد و [illegible] بقول عوام
دوزده میکند و سید انبیا فرموده اذا سمعتم نهیق الحمار و نباح الکلب باللیل فتعوذوا بالله فانهما ترات
شیطانا و تری ما لا ترون هر گاه [illegible] در [illegible] ایستاده گویند که از جهت آنکه انها چیزی
می بینند [illegible] شیطان را می بینند [illegible] صدا
میکند و اینکه صورت حمار را انکر الاصوات فرموده خصوص [illegible] صدا را [illegible] چنانکه
تعبیر الحمار [illegible] در عرب مثل است و انکر الاصوات تعبیر فرموده جهت آنکه حمار غالبا صدا اینکه میکند یا از روی
شهوتست که [illegible] میخواهد جماع کند یا وقت [illegible] یا از روی غضب است که [illegible]
دیده میخواهد جنگ کند و هر صدا اینکه از روی شهوت یا غضب بلند شده انکر اصوات است [illegible]
در خصوص [illegible] روایت میکند [illegible] هذه الآیه ان انکر الاصوات لصوت الحمیر [illegible]
[illegible] انما هو زریق و صاحبه فی النار فی صورة حمارین [illegible] اهل النار فی اصواتهما
حضرت فرمود [illegible] بلکه انکر الاصوات صدای اول و ثانیست
در جهنم بصورت حمار معذب خواهند بود در اهل جهنم از صدای آنها [illegible] و باید دانست [illegible]
[illegible] صدا میکنند [illegible] صدای سگ [illegible] میکنند یتعاوون کما یتعاوی الذئاب
والکلاب لکن آن [illegible] دراز گوش صدای [illegible] انکر اصوات [illegible] در دنیا نمونه صورت جهنمیانست
در آخرت چنانکه صداهای خوش و نغمات دلکش نمونه الحان حور و غلمان و طیور بهشتیانست ولقد علمتم
النشأة الاولی فلولا تذکرون [illegible] سید الشهداء [illegible] حمار [illegible]
[illegible] اللهم العن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] صدای [illegible]

حیوان کرده

۳۷

حیوان کرده [illegible] صبح [illegible]
النهار [illegible] مردم را از خواب بیدار [illegible]
[illegible] خالد ابن صفوان را روزی [illegible] دیدند
بر دراز گوشی نشسته [illegible] گفت عیر من نسل الکداد
اصحر السربال مفتول الاجلاد یحمل الرحلة و یبلغ العقبة
و یقل دائه و یخفف دوائه و یمنعنی ان اکون جبارا فی الارض وان
اکون من المفسدین ولولا ما فی الحمار من المنفعة لما امتطی ابو بسارة
ظهر [illegible] دراز گوش [illegible] حیوان است بلکه
[illegible] دراز گوش [illegible]
[illegible] شیطان [illegible]
[illegible] شیطان [illegible]
روز [illegible] نوح [illegible] شیطان را دید [illegible]
[illegible] الشیطان فی [illegible]
[illegible] الارض [illegible] نوح [illegible]
[illegible] خالد ابن صفوان [illegible]
[illegible] مقتول [illegible]
[illegible]
[illegible] دراز گوش [illegible]
[illegible] دراز گوش [illegible]
[illegible] الدواب [illegible] منفعة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

از سواره بهتر است شتر را به واسعه به حوت قیمتی سوار شود با وجود آنکه جهت یک روز درازگوش سوار شد هر روز به
سبحان او را شنید که در شکار شتر سوار و البعیر عار منکر الصوت بعید الصوت متفرق فی الوهن متلوث
فی الضحی لیس برکوبه فخر ولا ابطیه رجحان وقعقعه اذله وان ترکته ولی آنکه فراوش وقلیل الغوث سریع
الی الغرارة بطیئی فی الکارة لا برقاءه الدماء ولا بمهره النساء ولا یکیل فی اناء سوار شدن درازگوش عیب است
و عار است اگر شد روی دست از رحمت بعید است و اگر کند روی باز با را او اسم او را در شنیع دستم دراز می کند و اسم او را
صریح دراز نمی کند و بکنایه می گویند و طویل الاذنین کنایه از او است اگر در مجلس نام او را صریح ذکر کند اد شرم نمی کند
و بعضی هستند با حالت خستگی گرانی او را ضیق شود حیوانیت بد آواز در کلو و بماند و در آب ابدال می کند
در اثنای راه هر جا که بنا فتی رسدی می رسید و می کشد و در بین را با تمام می کند هیچ مردی را سوار نمی شود و باز زیادی
نمی بود اگر در جمعیتی او را نگه داری درازگوش را بیرون می آورد و اگر او را از دری رمی کند در رود بطویله هر جا رسد سرگین نماید
که این بار دشمن می تواند صاحب را کات بدهد و هر جا علف بیند سید و با تمت می شود و اکثر در قبله روز
الله برادر آخر به می رسد چیزی را که عادت با به ماند و در جو سهاد و هر زبان درازگوش را قبول نمی کنند که اخت
سایر مواشی ارای بالسرو شتر و کو سفند و کاو او بیها سبحان ظرفان اعراب بود لیکن در ابیات و اخبار از ائمه اطهار
هرگز دیده و ندیدم درازگوش سوار آن کسی نظر رسید لیکن لجهت اظهار تواضع در حق سوار شدند چنانکه بیان خواهد
من وقت بکار سوار شدند و سید انبیا می فرمود من تارده ای خ خر را از اکمکم زرد ربانی است و این است که ناوال
انکه هر کس سلام میکند و کوسفند را بدست خود میدوشم و زمین انکه نان لبات خوردم می پوشم چهارم روی زمین بنداز
سیوم تمام بر درازگوش سوار شوم جناب امیر در نهج البلاغه میفرماید در وصف پیغمبر و کان یرکب الحمار العری و یردف
خلفه سوار بر هنه شد پیغمبر راه شش سر خود سوار میکرد و در سوار از راست یکی عفیر و یکی یعفور که آمر بک بود
و یکی سیاه زنگ سوار شد و هم حضرت جناب امیر درازگوش داشت شهبا فاطمه الزهرا آن در رضایت جا و الصادر می شد
و قطع ملک و نذر کرد و حق تا را از ابوبکر بگیرد عالیشان درازگوش سوار شد تا و شتر موته بیرون خدا کند اتیان کرا
لش و در علم کو مرده کرد اشیب در حضرت حنین اینجا بر تا بیستر رسید دیگر روز سوار شد جمعی از حنابله را اعتقاد است فعلا
شهبا محمود جبیر سوار می شود از آسمان بزیر می آید یا جهت شهبای جمعه بیست با جهاد جمعی زنده رو و خدا کرد جناب صادق ع
ادا فرمود بجهة بیری درازگوش سوار شد امر نمود مطابق جبیر این را خبر رسالة العلی جدید دعا یار ابوار سید مناکع ع
ابنی علمای گویند روزی جناب صادق رسول الله صلعم جنین که بمنتهی رسیدم فرمود مید دار روی نسبت به زراعت ع حکم
نهایت آرزو است سعی در خدمت شا بر رم از خانه بیرون آمدیم غلام حضرت قاطر والدی حاضر کرده بود
فرمود الله را سوار شو حضرت فرمود که ار فن ثه تراستر را سوار شو هر دو بعد از سوار شدن راه گرفتیم

دراثنا

۳۸

دراثنای راه حضرت سر خود را پیش بالان کذاشته و قدری خوابید وقتی بیدار شد فرمود که جابر سوار شده روی
بالان تکیه باید سوار را خاطر جمع شود استراحت باشد فرمود برای الله راحت تر است برای امروز بادش
به پیغمبر کردم روزی رسول خدا سوار شتر بودند آن سرور پیغمبر از سر درگاه خوابان ره و راه بود حضرت پیغمبر را حوال رابود
سر خود را بر روی کذاشته استراحت کرد خوابید دقیقه بیدار شد سر بلند کرد و رو با آسمان نمود و قال انی
بهذا امر عهد النبی الامی صلی الله علیه بعد از فوت حضرت صادق جناب موسی بن جعفر بدرگاه حکام سوار شد راوی
میگوید سالی هرون در سفر حج به مدینه آمد حضرت کاظم بر بهان درازگوش سوار شد دیدن هرون آمد
وقتی که حضرت بر هرون اندر خواست که هالیه نمود فصاح الرشید الله الله علی البساط عرض کرد و باشه
تشدید بکردم فرمود انه ممنعه الحجاب فی الترحیل عند ما شد حضرت پیاده نمود فاز السیر صلعم حمار حتی نزل
علی البساط و القوم محمد چون به هرون استقبال کرد مبالغه کرد با هم در صدر مجلس نشستند هرون مقصدی از
حضرت احوال پرسی میکرد ما علیک من العیال فرمود از بالعیه نو عیال بیشتر دارم رسید اینها اولاد فرمود
بیشتر آنها غلامان و کنیزان بندرم آزاد کرده ام اما اولادی و بیخ پسر و دختر که چون ملک هر برادر آن
بده فرمود در تمام بیست سید چه قدر ترضه دارد فرمود بخوام عشرة الف دینار گفت ما هی الضیعه
قال تعطی وقت تمتنع فی آخر قال اعطیک من المال ما تزوج به الذکران و النسوان و تقضی الدین و تعمر
الضیاع هرون گفت العذر بتو عطا خواهم کرد به برای اولاد تو عروسی کنی و دختر بدهی و بیر رعایت آباء
کنی قال الشاه او لک ان یعقد ذلک بان له وصلتی منی ولات العهدان یعشوا فقراء الامة و تعقوا
عن الغرامی و یودوا عن المتقدین یکو الی العاری یحبسوا الی الحاذی الدس حضرت به جواب هرون را تقسیم
داد و از جای خود حرکت کرد هرون با پای و مامون و ندیمان کمبش کا ب سمع تجویزی کرد و بشوه الی منزله
با او بر و تا منزل رسانیدند مامون که طرف الله راه رفت ایشان که طرف دیگر حضرت جواب آن کلام
مامون را بشارت داد که خلافت فرمود اذا الملکت هذا الامر فاحسن الی ولدی روزی هنگام صحبت بیست
با اولاد خود جابر رضا یکی کفت بعد از استراحت مامون از پدر شنید که دو بیرون کار را بیعت اجرا بیست
کرد و با فرمود سامد در کا بیش با پسر بیش زیر قال هذا امام الناس رحمه لهم فی خلقه و خلیفته علیهم
مامون گفت ای پدر مگر تو خلیفه نیستی گفت من در ظاهر بسلطنت دارم و او امام حق است ای پسر این حضرت
انه لاحق بمقام رسول الله منی و من جمیع الخلق و لله یا بنی لو نازعتنی فی هذا الامر لاخذت الذی فیه عیناک
فان الملک عقیم روزی خواست از مدینه حرکت کند فضل بن ربیع الکشی گفت لیس شرف از رسول الله
موسی ام جعفر ندر خواهی کن حالا در سفرم سیاتیکم بنا بعد هذا الوقت مامون گفت ای پدر با البلاد

با اولاد و مهاجرین و انصار و سایر مردم بیشتر از اینها عنایت کردی و موسی ابن جعفر را اینهمه آزار کردی عطای موافق شان
مادی باشد و عداوت حضرت کردی قال فعزه وسلم لی ولکم الطین فی لسط ایدیهم الی الجنه با و سیادم این مردم از او نیاز
رفع رنج رأی روح میکرد با صد هزار شمشیر از شیعیان شیر بیدار بود احتیاط که چنین بعد آمد زیارت قبر عمر رضی الله تعالی با نه
این و ای اذا اعتدی الکرام امر قدرت علیه و اذا رأیتم افتد موسی ابن جعفر صاحبه الذی قد خشیت ان تظهر
بنی امیه بالسیف تنها دیار هم بدر و اهل مرا تر با رسول الله عذر خواهی رود تو از آنچه در نظر دارم و حال من
آنست موسی ابن جعفر را بکرم و حبس کنی بجهة آنکه میترسم فتنه کند در شمشیر باکشیده شود چون حضرت بکشته شد از حرم
بمعمر رکشت منزل اکو بفضل ربیع را بر بیاده حضرت را بکردند کناره روضه بمعمر مشغول نماز بود در نماز رکشید
و رکنار را کرفته از حرم بیرون کشیدند و مردم نگاه میکردند دیگری جرات تکلم نداشت ای یاران بیچاره امیر المؤمنین
امیر المؤمنین او در نماز ضربت زدند و جناب امام حسین را در ظهر نماز زیر شتر کشیدند عمامه و ردای مبارک را در بند چشم الغار
از جناب موسی ابن جعفر را در بیابان زعلاقان هر دو را بر شتر کشیدند عمامه از سر کشیدند و آن حضرت را کشیدند و بردند
و حبر کردند جناب سید الشهدا را روز عاشورا از رکعت نماز معلق چه آنست مهلت بدهند مشغول نماز شدند در اثنای نماز
تیرباران کردند از نماز بیشتر روی حضرت سینه اسیر کرده بودند یکی از انها امام سید عبدالله بود شهید شد سه نفر روز
عاشورا جلو اسیر بیاده کردند و پیشتر روی امام ایستادند یکی سعید بود و یکی زهیر و هلال نماز ابن عمرو ابن قرظه الانصاری بود
چون شد الحرب و حمی الوطیس کان لا یأتی الی الحسین سهم الا اتقاه بیده ولا سیف الا تلقاه بمهجته فما وصل الی
الحسین سوء حتی اثخن بالجراح فلما سقط الی الارض قال اوفیت یابن رسول الله قال نعم انت امامی فی الجنه
فاقرء رسول الله السلام واعلمه انی فی الاثر

۳۹
تعداد اکبر رخ سوار شد حضرت حاضر بود و رکنی المعانی در کعبه لیتر کبرا و رزینت و کیلی با الله المطلق یهودی از
جناب امیر رسیده با یک جوده مرادر بوده زودی سوار اسب شد و که بود اول الکبر سوار خاطر شد و او و آنکه
سوار حمار شد و منود اول الکبر بر اسب سوار شد قابیل بود و دوحقیقه را در بغلها پدر الکشار زیر تیر بدر شتر سوار
سوار شد و بطرف یمن رکشتند میگفت امیدالیوم و ما رکزان ان سیرو ما باید سوار کردو که شده پدر انها القصه کمه
چون هابیل کشته شد و اول الکبر سوار خاطر شد حضرت آدم بود پسر دارش سلام او مهد بود و بسیار به تربیت سواری
رواب باید بود حضرت آدم بر بغله سوار شد هر کاه در راه میرفت میفرمود یا محمد شفقتا ان قاطر را اوا ول
الکبر بر الالاغ سوار شد حضرت نوح بود و سوار شید و بر حمار باید برفت و کاش تعولند مسیر که و اواه در پی
راه میرفت میگفت آه و حسن از دراق هابیل چون خوار بر حمار سوار شد طایفه سوران سوار بر الالاغ عشر مثل
دار بر تا سوار رسید و اتر شیاطین ام درمیانه حیوانات هر را زکوش بسیار رسید دارند و راعنید و بالاو بار نکند
کاهی کار میکند و راه می کند و راکبش را از پی میرند شیاطین میخندند کاهی خار زیر دمش می نهند و هم حضرت
محمد والکه می برند و میرسیده اوزرده حزما میزنند خندانند دفع آن بر حمید کاهی صاحب الالاغ حرام
از راه برده شیاطین و الالاغ رامی کریزند کار بزرگ چنانکه نوح دوقتی حرامت کشتی برد در اکثرش از افسقی
علیه الله عشر کرد شیطان بدش چسبیده بود بکر است که اخذ شود فرمان باشیطان ادخل سلطان والالاغ هر دو داخل
شدند و بسیار میشود شیاطین الالاغ رامی درزند بامنیت الالاغ شتر از سایر حیوانات کم می شوند چنانکه در عهد
حضرت جناب امیر یهودی خندد را کوشش اغلب بار کرده بودی بر در بکوفه چون تنش که در بلغز راه خوابید چندان بداد رسید
از بس حیوانات و بار را نهادند مارش اعور همان مشی یهودی را بر دهد مناسب و حضرت با یهودی آمد الموضع را که عیان
کم شده بود حضرت با واز بلند فرمود ای جماعت چنان و اتباع شیطان تمام الهی رسیده های رحیم را سر بند و در
اللهجار بحمی یهودی فرار را با وستم کنید والا شمشیر در میان تمام میکذارم وقتی مکبر ظول کشیده از اطراف
سدا شدند بار کرده حضرت یهودی فرمود چهره شاره که بیاه مه امده اند با یه عمر کرد هر آمد جانب حضرت با او
شهر آمد کار کرد بار ها را او و حش حضرت بغداد اسلیک فیه اران بار از آمد خیدکرد ای یهودی بدرای راهی اینتا
اوکر دعائی بجه حفظ الاحمار باد و تعلیم کرد و اجابت کردم هنی عدل حش هما شتر با عشرا سلام یهودی شد انحضرت
از ده درست الالاغ اهل شیاطین را دوست بداند هر وقت یکی از اینها را بشنوید حریکال کالک مسلطه دارد از روی بچون حج
میکند و لهذا قال اذا سمعتم نهیق الحمار فتعوذوا بالله و شیاطین و سیاه رنکها را بشتر دوست بدارد و ستاره باب
و منود ستر کمر الاسود والتقعیر و شیاطین ها التماره حوذ از آن بار میکنند در سهای الام وقتی که شیطان از

دیده و هو ... رحمة الله ... علیها احوال ... خراسان را بار کرده ... بمرو رسید ... [illegible]

تجارت ... رسید ... حضرت ... گونه گونه ... [illegible]

کرد رسید ... قال ... فی تشتریه فان السلاطین ... [illegible]

قال ... تعالی الله ... اشاره بالله ... العلماء ... [illegible]

... [illegible] ... زبان

... قرآن مجید ... عظیم ... [illegible]

... حکایت ... [illegible]

در کار ... ذکر کرده ... حضرت صادق ... عابد و کان له زوجة ... [illegible]

[illegible]

دار خارج ... و صدای عظیم مهیب از کوه برخاست مردم در شهر شنیدند و ترسیدند ... [illegible]

... کوه را از خارج ... میکند ... اول ... [illegible]

... [illegible]

... العز فی نواصی الخیل والذل فی اذناب البقر ... [illegible]

... بنی امیه مروان حمار ... بنی عباس ... [illegible]

... مروان ... عبدالله بن علی بن عبدالله بن عباس ... [illegible]

[illegible]

حلوان رفت دیگر برنگشت سه روز از او خبری نشد بار دیگر جمعی از الطلاب او نزد یک فاضل معتوه طلبه بعد از تفحص
بسیار فرا او حماره علی قرن الکبیر وقد ضرب بسیاه و در صیده لسیف فتتبعوا الاثر دیدند جای پای حمار که
یک حمار یکی دنبال او رفته و بدراز ردند تا در رکه آبی در شترے جدید بود فوجدوا فیها ثیابه فوجدوه قتیلا
وعلیه آثار السکاکین وکان ظاهر انه جاء ابا بال سفاک للدماء یخترع کمین یوم حکما لحمل الناس علیه امر نمود تا در
مصر و دیار منزر بعد از مساجد شیخین را نویسند و در منار لعن کنند آنها را و امر لعن قبر الصلاح عار است عمارت
هر جا سکه به بینند بشکنند سر شجر و فروختن خمر و تمشیر را قدغن کرده هر از آنها می ساختند بلکه حکم کرد در جهای
الکور از باغها قطع کردند در قلمرو او بانه سراب سختی شد ثم الزم الیهود والنصاری ان تمیزوا فی لباسهم عن المسلمین
فی الحمامات و جارحها وان الکستند مولا جوا زی المسلمین بالاد کمولا الا الحمار ابهر و بسه نزد مسلمان یکی از هر جزو
در از کوشی بود آنسوه نزد کار آنها جهیان و جمع کرده کلیسا هر چه یافت خراب کرد و امر ان لا یتکلم احد فی صناعة النجوم
و منجمین را اخراج بلاد کرد هم چنین اصحاب غنا را و منع الدباکه من عمل الاخفاف للنساء امر کرد که نعش زنانه هر فرزنه
ولم تزل النساء ممنوعات من الخروج فی ایام دو کتب سیعین کاهی دراز کوش سوار شده و بیازار می آمد هر کرا می دید
را از نیش کم بود ه غلام همراه داشت حکم میکرد میان بازار بان کم فروش لواط میکرد هر دار کا میکند ش جمعی را به مدینه
فرستاد یکی از علویان را امر کرد از خانه او نقبی زنند روضه مقدسه پیغمبر و نعش شیخین را بیرون بیاورند و در
نقب زدند حرم پیغمبر رسیدند هوا تاریک شد و صاعقه عظیم پدید آمد و از دو غبار و باد شد بدی ظاهر شده مردم ترسیدند
تاراجات کردند و از کار ترک گفتند نزد یار تربوا فر الادر علوی و اقعه نقب را از جاکم کنند کرد مصریان را که تشند
سیاست کردند هوا کمال آرام بر گشت بلا از حاکم بانه شورت اند و نقور را از قبر بیرون بیاورد در دست اما از زبان
عبد سوه جاهر یحو مدینه می آید سر پیغمبر روحی رسید اینجے دو قبر از کنت بعلوی قبر صدام میگوید قبر او بکر است یکی قبر
عمر پدر بید و را اینجے نقور را اینجا دفن کرده اند عرض میکنند لاهما خلیفتا رسول الله والنور و جسه پیرایان امر میکند
قبر ابدو نقور را شکافند فخرج منهما غضنین طریین لم یتغیر خلقتهما ولم یحجب لونهما بدن هر دو را بیرون می آورند
تر و تازه در رنگ آنها تغییر بکرده فیأمر برفعهما علی دوحة یابسة فیصلبهما علیها فتحیی الشجرة وتورق ویطول فرعها
مینویسد بدن هر دو را بر دو درخت خشکیده میبندند دفعة درخت سبز میشود شاخه اندر جتها بیرون می آورد
جهان نا نها میگویند قرنا بحبهما والایة بهما سوا از جانب حضرت بدا میکند ایها الناس من احب صاحبی رسول الله
وضجیعیه فلینفرد جانبا مردم هر که دوست میدارد اینجے دو نقور را بطرف بایستند مردم دو فرقه میشوند در این هنگام حضرت
بدر رستاق الساعة تقلع ... که میکند ار امید و نقور ترا چو نید میگویند ما لله اینجے از اسها را احکم هذا ابن دو نفر دیده الحم
میکوینه بترا لحاکم فیقوم المهدی ریال بود او فتهب علیهم فتجعلهم کاعجاز نخل خاویة پس جسد شیخین را از درخت باز بر
ار می آورد

۴۱

بر زمی آورد و بهر دو را زنده میکند ثم نقص علیهم وقصص فیه اهمالهم کرد و دو رجی یقص علیهم قتل هابیل و اضرام نار
للخلیل وطرح یوسف فی الجب وقتل یحیی وصلب عیسی وعذاب جرجیس وضرب سلمان الفارسی و اشعال النار علی باب امیر المؤمنین
و اسقاط محسن و قتل حسین و کل دم سفک دم مؤمن و کل فرج نکح حراما و کل خبث و فاحشة من لدن آدم الی زمان خروج
القائم یکی یکی را با نام آن هر دو ملعون باید اینجے اعمال از انها سر زده فیعترفان به پس از آن هر دو را امر به بر درخت بیاویزد
و آتش را امر میکند بیرون آنها را با درخت میسوزد و باد را امر میکند خاکستر آنها را به دریا میبرد باز آنها را زنده میکند
همو میگوید مطلوب یا آنها را قصاص کنند و بکشند با و این عمل و بگذار از احوالات در کتب شیخ ملعون جوله حقایق خروج
وظهور صاحب الامر مذکور شد حدیث جز دیگر ملعون است بار دیگر آنها را زنده کند و از یاران کند تا در وقت نوارسی زار آن بیاورد
بار کرار از مرکز خیف و منی تا ره جان از حجر و دل از شغا صه در انجام در دنبال خرد از ظلمت ان کمی داخل
تر از اهار و از زرق و نشاخ و سیب و از برار و شاهدان ب جنب با زران مرغان در کلچی جمع کنند میغه ها
سیبی و ریزی می کنند یا زران در بار جبین کرده است لکه هر شکر کرده و بها ورث صدر از سیره امام
ذکرشان محمد باید بعد از ظهور آن بزرگوار ادیان مختلفه از میان برداشته خواهد شد و یکون الدین کله واحدا
کما قال تعالی ومن یبتغ غیر الاسلام دینا فلن یقبل منه جزیه قبول نکند یا باید یهود و نصاری و غیرهما مسلم شوند یا اینکه
تماما مقتول میشوند خداوند به پیغمبر خاتم وعده داده است بیغمبر باد هو الذی ارسل رسوله بالهدی ودین الحق لیظهره علی الدین کله
ولو کره الکافرون تمام اینجا نیقیه و در روی زمین بلکه در آن ادیان خواهند گشت و تقیه بر داشته میشود سخنان
حق امروز تقیه رسد بزند از آنچه بخوف گفته میشود بیان حق میگویند اینجے حکایتها را از بعضی او شنیده دیگر میرد
جنین حیوانات حرام گوشت را میکشند در هر کار ظهور ظاهر میشود و لو انهم آمنوا واتقوا لفتحنا علیهم برکات
السموات والارض حتی ان الشجرة لتحمل الثمار حتی تنکسر اغصانها ویاکل الشیعة اثمار الشتاء فی الصیف والصیف
فی الشتاء وسطر له علیهم حدادی و بهم حالا امطره علی ارب دیگر شعر فقر در الجهد باهم رسد و همه حکم کلام داود
وسلیمان یحکم بالبینة والذیوع فیهم حکم میکند هدا عنا ی بورد و قد یکون الرجل قائما علی راسه
المهدی متمثلا للاوامر ونواهیه فینظر المهدی الیه فیأمر بضرب عنقه لانه اضمر فی قلبه شیئا قبیحا ولو اورد
لو یعلم الناس ما یصنع القائم اذا خرج لاحب اکثرهم ان لا یروه فانه یقوم بامر جدید و کتاب جدید وقضاء جدید
علی الناس شدید بناهای ظلمه را خراب میکند و یهدم شرف المساجد و منارها و یوسع الکباده حتی یجعلها سبعین ذراعا
منارها را خراب میکند تمام اعلام را اوضاع جدید بیافت زرانا و کجریک روز رشته و میزاب و جناح الی الطریق
و انتقال آن با آسمان بالا برده جمیع شیعه کلدات معقول شده و آنکه جناب امر جمع کرده امر میکند او را حفظ

کنند تا آنکه انظر الی الشیعة فی مسجد الکوفة یعلمون القرآن کما انزل للناس و هرگاه کسی را که ... [illegible] بسوزانند
دادا و روا ایکه قضیة لم تعرف حکم له فیها انظر الی الفسق فان له یکتب بالحکم بتلک القضیة و جمیع ائمه هدی [illegible]
ز میکردند در رجعت مسلکند و اول من تنشق عنه الارض الحسین کما اخبر اصحابه صبحه عاشورا بعد از عجائب امیر [illegible]
یوم ترجف الراجفة تتبعها الرادفة ابن طاوس روایتی نقل میکند در مضمون این حدیث [illegible] با صد هزار [illegible]
یکون بنهاعشرون الف سنة یملک جمیع اهل الدنیا و ثمانون الف سنة متمادیة تملک آل محمد و قصه جنات قائم
ظاهر شود و صدای [illegible] از [illegible] ملکه میعوثه [illegible] هذا اباالک فقد ظهر اگر میخواهی بدیار گردی
و در صحبت او بایی زار گردد و اگر نمیخواهی همین حال تنعم کامل در دعای عهد میخوانیم اللهم ان حال بینی و بینه الموت
الذی جعلته علی عبادک حتما مقضیا فاخرجنی من قبری موتزرا کفنی شاهرا سیفی ملبیا دعوة الداعی فی الحاضر والبادی
و خروج جنات صاحب الامر در روز عاشورا خواهد بود حضرت [illegible] و الدین [illegible] انبیا و [illegible] بسیار
در [illegible] در زیارت میخوانند میگویند ثلثهم العنقاء و العیلان و هم جیش [illegible] حشد [illegible] ابو حنیفه
[illegible] بالمعروف [illegible] در [illegible] بده هزار [illegible] شرفه در زمان رجعت تو بدیهم قال اعطیه [illegible]
رجع [illegible] و الذی [illegible] خبر [illegible] حکایت رجعت [illegible] ضروری [illegible] زیارت [illegible]
مومن با ایمان مصدق برجعتکم منتظر لامرکم مرتقب لدولتکم و هم چنین در اسم [illegible] قرآن المجید
اما نه آنکه همه کس بدنیا بر گردد من رجع من محض الایمان محضا او محض الکفر محضا [illegible] میگردند با ائمه
[illegible] از ایشان انتقام کشند و خدا [illegible] وعده [illegible] وفا کند چنانکه وارد شده در روز عاشورا ضجت الملائکة
بالبکاء والنحیب بالملائکه عرض کردند پروردگارا [illegible] شنید او را [illegible] اذن بده
روییم از دشمنان او انتقام بکشیم صدا آمد [illegible] در عالم اظله و اشباح [illegible] ملائکه نمود و فرمود بذلک انتقم
منهم [illegible] انتقام [illegible] قتل مظلوما فقد جعلنا لولیه سلطانا فلا یسرف فی القتل انه کان منصورا
و آنچه از [illegible] و سیاق اخبار معلوم میشود در رجعت [illegible] انتقام [illegible]
[illegible]
در زیارت الناحیة السلام علی عبدالله الرضیع الطفل الرضیع المرمی الصریع المتشحط دما المصعد دمه فی السماء المذبوح
بالسهم فی حجر ابیه لعن الله رامیه حرملة ابن کاهل الاسدی و ذویه طفل دوم عبدالله ابن حسن [illegible] عبدالرحمن [illegible]
لعن [illegible] حرملة ابن کاهل الاسدی [illegible]
[illegible] آدم [illegible]

الناس

42

الناس [illegible] دعا [illegible] فوق جنبه فلعله
یصیح عن الاعتداء دعا [illegible] دعا [illegible] برداء

[illegible]

در صفات خر معروف و ذکر آنکه در آیات و اخبار حمار را بر آنها اطلاق کرده اند قوله تعالی والخیل والبغال والحمیر لترکبوها ۵۱

[illegible]

[illegible]

محروم ساخته اند میدهد اما صادق ال محمد علیه السلام و جمیع از او روزه میگیرد و بسیار مشغول حسین بان دارد و صفات بینی
از او ظاهر میشود طعنه بر او را در برابر ایشان بدر سیاه میزنند روز سالگی و عید بنام ایشان شرع بنا زیارا مالیه و برده سالم
مصحف در کعف صاحب زین العابدین خنجر شمر لعین بر حق مدانکه چند طایفه را خداوند تم در قرآن فرمانیده اول
علما و سواد را علم نحو عمل نمیکنند منیفرماید مثل الذین حملوا التوریة ثم لم یحملوها کمثل الحمار یحمل اسفارا در بعضی
اخبار وارد است که جماعتی که اهل علم بودند توبی بار اهل یوم القیمة فیلقی فی النار فتندلق اقتاب بطنه فیدور
کما یدور الحمار فی الرحی روز قیامت کسی را می آورند در آتش جهنم می اندازند روده های او از شکمش بیرون می آید در حجر
دوزخ گردش میکند چنانکه خر آسیا میگردد اهل جهنم از او میپرسند چه شد تو را در دنیا چه بود فیقول کنت امر
بالخیر و لا آتیه و انهی عن الشر و آتیه میگوید مردم را بخیرات امر میکردم و خود بانها اقدام نمیکردم و مردم را از بدی
نهی میکردم و خود مرتکب آن میشدم طایفه دیگر هم در قرآن مجید اینها را لعنت کرده کفار و مشرکین اند طایفه دیگر
شتی و حق و اللات و سایر میگردند میفرماید کانهم حمر مستنفرة فرت من قسورة و هم شریعت و تابع شده است اینکه
منکر فضیلت ایشان شدند از قدر ایشان الا الله الذین یستکبرون نکته میکند و منکر قدرت حق تعالی را دیدند بان و کلماتی
یاد میکند خلقت ایشان القصیر بتحقیق دیگر از کسانیکه حق تعالی ایشان را خر خوانده کسانی هستند که از روی شهوت
و غضب و یا دیگر صدا را بلند میکنند میفرماید و اغضض من صوتک ان انکر الاصوات لصوت الحمیر اعم از آنکه
قرآن تلاوت کند یا در منبر موعظه کند یا روضه خواند یا در مناره اذان بگوید یا مباحثه علمی باشد در مقام مراد
و جدال و حضار ایشان اینها را العوام سیکنند دیگر از کسانیکه اینها را در قرآن خر خوانده اول و ثانی هستند که در جهنم
بصورت حمار میشوند از شدت عذاب چنان فریاد میکشند که دوزخیان اینها را لعن میکنند و این است ان انکر
الاصوات لصوت الحمیر تاویل باطن آیه ظاهر شده است طایفه دیگر عوام الناس اند اشعاریه العوام
کالانعام بل هم اضل سبیلا اینها کسانی اند که خداوند تعالی در قرآن ایشان را نام برده و مزده اینها مردمان خر خود اند
اطهار بلسان ایشان مترجم قرآنند چند طایفه را خر خوانده اند از آنجمله مزنان بارد و زالهده و الا ائمه الله
الحمار رد می کنند هدیه و تحف و تجارات المرسله که باشند و الالا ائمه تشیع و داشته اند قول میکنند
و تقیه می کنند کلمات تقیه اند حستم نتیجه تجویز ناحق منها و ردوها و یکی دیگر از خرهاکسانیکه امام اینها را خر نامیده
طایفه واقفیه اند که شیعه اند که جناب امیر المؤمنین را خلیفه بلا فصل میدانند و اولاد آن حضرت را امام میدانند
لکن با جناب موسی بن جعفر قائل باماست جناب امام رضا علیه السلام منکر شدند ایشان غرفه امام رضا علیه السلام فرموده هم حمیر الشیعه و انما است را باله و
فرموده انهم الا کالانعام بل هم اضل سبیلا صدیک زندگی و خوشیه ایشان کسی واقفیه مذهب سبب قدر آنکه

۴۴

مذهب واسطه لو نه حضرت کاظم را که امام آل محمد میدانند و قائل بحیات و زنده بودن آن جناب اند و موت او را منکر میشوند با وجود
آنکه از بغداد سه روز نعش حضرت را بر جسر بغداد بهلو گذاشتند که ای مردم بیایید ببینید موسی بن جعفر بارت حق الفقه
مرا که مرده و کسی در انگشته زخم و جراحتی ندارد و مردم دسته دسته می آمدند تماشا میکردند و شهادت حضرت را مشهود میشدند
متعلق تر آن که انها میگفتند حضرت در کوفه در بغداد نبوده است منکر و تمام آن جناب شدند سبب اینها انکار کرد
و آنها جمعی دیگر امراء که در مدت زمان واقفیه بودند علی بن ابی حمزه بطائنی و زیاد بن مروان القندی
و عثمان بن عیسی الرواسی طمعوا فی الدنیا و مالوا الی حطامها جناب کاظم شهید شدند در وقتی که اموال زیاد
و وکلای حضرت بسیاری جمع شده بود کان عند زیاد سبعون الف دینار و عند علی بن ابی حمزه ثلثون الف دینار
و عند عثمان ثلثون الف دینار و جمعی جوار و غیر آن را بگذارند و محو بیت اینها را فیمان شدند منکر حضرت را که
اموال را باید با امام برسد بوکلای او میدادند بعد حضرت را منکر شده قسمت کردند و بفقراء داده و بسیاری از اصحاب حضرت
امام رضا علیه السلام نوشته اند که نزد شما جمع شده است بحجت بدهید بنویسند نزد من فانه وارثه و قائم مقامه منکر شدند و گفتند
حضرت زنده است و فوت نشده اند ان ابا کم لیس بمیت هو حی قائم هر که ما نکند بحضرت نوشتند ان ابی قد مات
و قد قسمنا میراثه و وقع از ازواجه بحیث حیات و هذا ای منکر موت پدرش او شدند جناب رضا لعن کرد اینها را
روز بود و اقفیه بدتر از کلاب ممطوره اند یعنی بدتر از سگی که در باران تر شده باشند و اینهم کفار و مشرکون
زنادقه مذبذبین بین ذلک لا الی هؤلاء و لا الی هؤلاء اینم آیه در حق واقفیه نازل شده و وجه دیگر نیز
حکایت عامه ناصبه در حق نصاب نازل شده و واقفیه از نصاب اند اما حمران ابن اعین مردی ثقه و عابد حلبی کثیر الروایه
نکره کرد و کانت عنده صورة قد عملها و اقامها تحقها عن روحها بالادویه کانها صورة لا تمیز کان
لطی بها قاد از دار لقعدة تنفخ فیها فاقامها من مدت حضرت آن جریان شد در نگاه کرده بر عهده اوراق سجید
و جمع میکرد که وقت هر وقت میخواست در او میدید بیاد بیش حضرت از آن بنظر می آمد و اینملعون
میگفت موسی بن جعفر را هر وقت که امام شما نیست و اگر میخواهید شما امام که منتظر هستم و کان یدخلهم البیت و الصورة
مطوبه معه یعنی مردمان عز احمق را کجانه می برد و الصورة امام سجده با سجده بنیت میکنند بینید در آینه کشید
بعد نماز می بیند نظر می آمدند که امام میدیدند می گفتند پس از آن مردم در حیرت بنماز درگرفته بخوانم بحضور الله قوه ما
گفتم حضرت آنکه اورده کرد شما را خبر کند این وقت شما ادب و خضوع و اداب مرده است پس ادرین می رفتند را
می اندازد این صورت را بیرون می آورد و تا نفخ فیها در او مید میدید و بجای آن کسانی بدو او را بلند می کرد
امر دم صورت را میدیدند تعظیم می کردند و دست بسینه می گذاشتند و می گفتند و خوش بودند که او نشیمن امام را بزیارت می نمود

ر باد و حرف میزد و کوبی میکند ثم نعیرم ان [illegible] السبب التربه بد حلوں فلان روز [illegible] بدین اشاره می کردم
مر حضور مود بیرون [illegible] بیرون بر صورت را برسد اشت در راه آن را بیرون می کرد در بدن [illegible] با حیر [illegible]
می کرد و بعد بوده را بلند میکرد دلها تکبیر میکردند لکن را [illegible] فیقی بلکردند [illegible] حیوان را دیده اند و جهرا [illegible]
بهای جهت امرال البار جمع کرده و در میان را فقیه باعظم و شان شده بود خبر بود [illegible] رسید [illegible]
اگر [illegible] گشت اما ابن حمزه در رساله کامل رضا [illegible] و متعهد شدند [illegible] از دنیا رحلت [illegible]
چنانکه [illegible] در مشارق الانوار نقل میکند و علامه مجلسی در کار دیگر مرده روزی [illegible] نوشته بود
در حد [illegible] الا الله یا [illegible] ابن حمزه السلطانی فی هذا الیوم وادخل فی قبره [illegible] عليه [illegible]
من [illegible] فاذن [illegible] لکن [illegible] عندنا [illegible] وقف عندی [illegible] لسانه فقال له
الحمد [illegible] هذا [illegible] من النار فالها قبره عليه رحمة [illegible] ابن حمزه بود
امر کرده بود [illegible] رضا [illegible] قبر [illegible] شد [illegible]
[illegible] چند روز کا عزا در کوفه آمده [illegible] حمزه [illegible] روز [illegible] فوت او با وجود حضرت
جز داده بود [illegible] کلام حضرت [illegible] معلوم [illegible] از کرامت [illegible] نزول کرده [illegible] زیارت
حضرت با حدیث [illegible] در زیارة [illegible] افضل زیارت پدرم [illegible] حضرت [illegible] طوائف
شیعه [illegible] زیارت می کنید [illegible] واقفیه [illegible] زیارت [illegible] ایشان [illegible] الله
فی الدنیا زیارته و فی الآخرة شفاعته [illegible] دشمن [illegible] سر رشته [illegible] کرده [illegible]
از دست [illegible] علم [illegible] الحجار [illegible] قال رسول الله [illegible]
بضعة منی بارض خراسان [illegible] الله [illegible] الجنة و حرم جسده علی النار [illegible]
من زارنی بارض خراسان انا و آبائی شفعائه یوم القیمة ولو کان علیه مثل عدد النجوم و قطر الامطار و ورق
الاشجار و مثل وزر الثقلین الذی زار فی [illegible] کتب له [illegible] الف [illegible] و ماة الف [illegible]
[illegible] و ماة الف حاج و معتمر [illegible] رفیقنا فی الجنة [illegible] زاره [illegible]

و در دکان [illegible] بلبت [illegible] مار [illegible] و النار [illegible]
بالا [illegible] هر کدام از حیوانات [illegible] با زبان [illegible] تکلم می کنند و گاهی اتفاق می افتد [illegible]
[illegible] از جهات [illegible] علم [illegible] بیان تکلم می کنند [illegible] گفته از جمله [illegible]
[illegible] تکلم کرد [illegible] اسم اعظم [illegible]
[illegible] الحیوان [illegible]
[illegible] در [illegible] اثر [illegible] العذر
[illegible] الحیوان [illegible] جبرئیل [illegible] در [illegible]
[illegible] الم [illegible] هذا [illegible] درست
[illegible] اشاره میکند [illegible] الحیوان [illegible]
[illegible] مومنین [illegible] شد [illegible] برده [illegible] داشت
[illegible] الحیوان [illegible] اسم اعظم [illegible] الشیطان و کان من الغاوین ولو
شئنا لرفعناه بها ولکنه اخلد الی الارض واتبع هویه فمثله کمثل الکلب ان تحمل علیه یلهث او تترکه یلهث
حضرت [illegible] حمار [illegible]
[illegible] عبد المطلب
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
از [illegible] در [illegible]
[illegible] الکعبة [illegible] مرتبه [illegible] کعبه سجده کرد [illegible]
[illegible] سید المرسلین و خاتم النبیین [illegible] تمام شد
[illegible] حیوانی [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible] الحیوان [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]
دفعه [illegible] الله [illegible] قال [illegible] الحمار [illegible]

ابدا سربلند کرد و گفت ای زبان همین قسم هر جهت بسر می‌برد حوری بسری می‌خواهد خفته بیک کلام نیکی بدان آن لسان اهرمن
سلید گویی بسی بر گردان از حشم از حشم لا تفکم فیها هر چه یکی تحویل کن آنچه نیکی و بدی حسن حزنی بالبته شد
در اعوری هر جو هابیل بسته کرد و از جهی بیرون بگوید خود را یک بنداختی با لیت حقوق انداختی کان رمضان ان جنس
که بدینی سر بندان چشم کور بند بر دست نشسته بندی رفتن در رجوم بند با آنکه بدی خفته بند دست و پای
بندی ورنه بندیدی ز بندان تو اعضول اد نه خود بدی بدی شیر قول و از کوش چهارم هر حرف زد
حکایت ابن اشرف یهودی بود صد پیش در تفسیر حنانی لامع جسری بدنور رب فی ربار و عالم ها شد کرده آخر روز کعب
در از گوش بود او بود صدیق رسول اله آمد حضرت رسول او کعب تو را که قبله بنظری دار اصحاب انطاکیه بسرا و صادق را
صد نیتم در توریة برای موسی نبشته کرده و تو بر همه آنها اطلاع داری ایمان بیار و جواب داد لاتومن لک تا محمد ابلک رسول
کم را الله شهد لک و الا تصدقک حتی تومن لک بذا الحمار و اشار الی الحمار الذی کان راکبه در جواب سعی گفت ایمان
می‌آوریم با جماعت یهود و تصدیق تو می‌کنیم وقتی که ایمان آرد و بیاورد شهادت بدهد سعی بر تو حمار از ل و بنود
معجزاتیکه بنده برد پیش زبان آرد کمایت مسئله‌ها را اقتراح می‌کنی که بندد حوران و حد اسعد بار آل کرده
لا یومن بتصدیق تعادل کعب کبر طیان بر تو تصدیق ایمی جاریست بر تقسیم نیز شهادت بر دمیدن تو روی او رار
و اعتراف مسلم و الله فلله صدا و نیاورد بر حاجت برای حیوان را که لکذ تاکنون اصالت بدان باید خون بنخ گفت
با حور رسید قدیمه انکار و حق عماری فساد جود از کوشی و سهار حق لا زبان بلند کرد و از اشرف الله لعنه الله
زبان اقدامی و بشری بسند خورد و کشت فعالیت که خدای علیه انکار بند سنه کعب جواب الله را لو النجوم هر چه یکی
مواریث الله او را زبان بسر دنیا کان بیک لعنة انطق به انکار و عمر به قمر در از کوش را کرد اید لنجی و ام
گفت با کعب بتبین البدایتش شاهرت آیات الله و کفرت بها بند بوده تو مر معجزات آنچه بر ردید دو ایمان
بیاوردی انا حمار رقد اکر من بیه بر چه بوده مراوده در به جوانب می‌رود از اصحاب تو کرد اشرف صد ایستر فانا
ان لا اله الا الله وحده لا شریک له خالق الانام ذو الجلال و الاکرام و اشهد ان محمدا عبده و رسوله سید اهل دار السلام
و اشهد ان علیا ابن ابی طالب ولیه و وصی رسوله بسعیدهم فی لسیدا و حقه القول موعظة و القادر بیاد به و الا بیمار
باو امره و الاخبار بزواجره و ان ذهب بسوف سطوته و صولاته نعمته یکسر دکر اعدائه حتی لو بهم نسیعه البار
ولیلة الراضی الباهر الا الا یمان به او تعرفه ۲ الهادیه اذ ا ۲ الدمالدین یا نجیه و امتدادی و ظلمه و عهده
نزد یکدیگر ترم تو بر پشت من بوار روش کن با بدر اکرم بار قرای ایمان آورده باشد کند او تصدیق رسالت محمد کرده
باشد فی جمیع اقواله مصدق له فی جمیع افعاله و غالب ابن ابی طالب بالوصی و حاجب و وارث علم او بر اند حمار رسول
را بود ند

۴۷

فرمود همانا کعب ابن اشرف حمار کافر عنایت نمک فهم حرت از تو بیش است قرابا ان ترکه ابدا انداخت او را
سوار شدی و هرگز نبود از آنچه سوار اینی اللئی که آنجا شد فقیر می لعنا حوانا المومنین بعروض ابن الا سو
سه ای از مومنین قال الحاجة لیدان صبر بیجا کشت اینی اللئی و بد بکار می‌آید جراد تا او بحرکردی قفا ذا حمار
یا عدو به کف عنی تجهم محمد و اله لولا کراهیة مخالفة لوطئتک بحوافری و لقطعت را سک بانیابی ان الله بالنجی
در آمد و بلند کرد و گفت اید لعین هذا الرسول ایمنی نا مربوط راهبری کور الحال از اوازن سید بیستم بلاد زر بار خنق
زیر مکروم و بیرون رایاد بر دان می‌کند کعب سا به مردم حوار رجعت شد از تجهان و الکعب با دالش مع ذلک حیثان شادت
وحیرت بار با دراکه لبور ایمان بیاورد نا بیا علی قتل کعب الله را امر و شرب بکار بکار تو من خفه فی بحر بعضه بود ام داد حمار را
خوید و همیشه آن حمار سوار شد و نعمت بیشتر ساید و رکبوان در ساقیه می‌داد آمد را بیرون قیس بهود در مواضع خطر
بیو با استیلا و احتیاط از کاعبور می‌کرد و بار اصدیه بیابان وارد بیاید جهاز رسول صلم مسیر فرمود با ناقه بد الله را کما
مورون ترکوب شد تفتیش و انبی که ملعون همیشه باشیم در مقام عداوت بود و مردم را که لعن رسال نمی‌بود و قرآن کواف
اقداد بر حمار رسول که به کعب رهنمای نمود و مرکز دکعب ند ام قبیله گفت اهر انجا ام قسم حلوت که مکه با کواهرانه
باید او را کشت بر هم مردم دست که انت بکتیغ از بهود را گشتن و باکلا بار بکنند ایتار اقبلها ل خبراز زبیر
محمد کار شیر انام کنی مرند جنز داد حضرت از اراده کعب حضرت رحابیت لطف بنده را بر شیء عدو به صور با عمیشا
راه اطلعه عاما اردمتوه فرار جحا و را از کعب تا خبر داد فا طیعو نی فی خصلتین الاخری الثانی لرمحی را
قبول کنید بر یکی از دو امر قسم ستم خیر را و بنیاد اول الکه ایمان بیار مردوم الکه بنظر یاشد بر ما را از
مدینه اخراج خواهد کرد که شد د و دمی بهر بستان الا ان الله اول کان خیر الکم دستور صح مدینه آنکه محمد
ایمن سلمه را مامور کرد بقعتی کعب ابن اشرف قال ها ذن لی ان اقول شیئا فاسکر دا ذیم هیجی
اکر امضا کند در باره محمد حرفی بگوییم فرمود ادنت داد محمد ابن مسلمه با انو نا مله رفت بر کعب ابن اشرف
کفت با کعب تدوم هذا الرجل بلاد علینا ارمن محمد هدیته بر آن قوم لبوعا دینا العرب و انقطع عنا السبل
عرب با ما دشمن شده انا آمده و ندی بنعفهم صه داشتیم تا اینکه کعب گفت و حد روز اول است گفتم محمد هر روز تحمیل
بر ما سلکاده وظل حفظ در باید محمد گفت صل الله و سلم آمده ای قد رسول ان وطن ما از تو قرض بگیرم
به امر با تحت نزد گفتم کعب که او تقرید هم ازهن دی ان باکم قال کنوا من نسا و انت احمد العرب
قال فا رهنوا انبانکم گفت کعب با ایشان خوار ایشان رهن کرد از محمد بن سلمه با حاضر یقیقه تر بر زحمت
او کرد از هر کعب آنها زبستکی است الا الله و با اراد مردم بر زن تو خواهند کرد و در گوید کس و ما

[illegible] بن یعفور [illegible]

روده اند که در عراق داریم کو میدیم که آنها شده بهم بهم پیر گشت شد که با او نامه و خرش اهل او بی اراده از رفتار
کند بود با آنها الیاس را خریده بود در خدمت جناب رسول دعا کرد در حق ایشان و قدر را اشانیت بود و در حجت با
در مسجد جهاد ابی سلمه بیان قلعه رفته که با صدا از مردم او را آورده ام در حال موضع با یابی پسر در ارتحال نشست یک جان
دیدیم که بطن منفعت بیلا زقلعه فرود آمده در زمین کجا ای آمده او نامه که بحث روحش از تو شام تو سه
هر از عطار یا خوش بدیده بودم که کهنه اشراف تازه روده ام ای عطار از دست خشم کرده ای کمر ادای بیدار
هر موی سر را بیوی که ای ای او نامه سر او را انبه کشد دار زمین بدید تماما بعد موی سر او را الکلم بدست تحفه بجد گفت
بکشید اینچنین مدار الکعبه بتمسرها را او زنده و او را کشیده و نقره ضربتی را او زنده جهان صیحه کشیده ام
قلعه شنیدند از صدا او آمدند دیدند گشته اند ایشان پیغمبر بلاز قتل که قبیله بنی نظیر را از مدینه اخراج کرد
در سوره حشر در ابهوصی نازل شد در از کوشش بیخبر تکلم کرد یعفور جناب رسول ابو ماخوذ من العفرة وهو لون
الترابی بیدار فرح خبر جناب رسول کند اذا خبر قلعه خبر شده بد در از کوشش سیاه میان قلعه بسته اند مشک
و رسید با و گفت که قال یزید ابن شهاب [illegible] یا رسول الله حضرت نوح صد مرا کشتی بود از [illegible]
رسید کجا بدم بر بام او کدام بود دست خود را ابشان کشید در مود [illegible] صلب [illegible] انکار حمار را کبه سید
المرسلین و خاتم النبیین خواه بیشتر در از کوشش از پشت جدم بدنیا آورده رهر کدام پیغمبری سوار شده
من انتظار ترا میکشیدم الحمد لله که از صلب جدم اولاد [illegible] مانده و از پیغمبران غیر از تو کسی نمانده
[illegible] صاحب [illegible] هر وقت [illegible] سوار شدم او از بای [illegible] مرا [illegible] در حال بشدم
او وقت [illegible] سوار شد حضرت رسید [illegible] الاوان [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] از تو باقی [illegible] میل ندارم [illegible] جناب رسول او را یعفور نام گذاشت و کان
[illegible] و کان یبعثه [illegible] یعفور [illegible] الیه بود و خوش او در
[illegible] یعفور [illegible] یعفور [illegible] یعفور [illegible]
[illegible] با دندان حلقه در را [illegible] صاحب خانه [illegible]
[illegible] از صدای [illegible]
بدیوارها [illegible] تا رسید در خانه ابو الهیثم [illegible]
[illegible] در [illegible] قبر یعفور [illegible] مسلمانان [illegible]
[illegible] علیها [illegible] زیارت [illegible] جاره

۴۷ در ذکر احیای خر عزیر [illegible] بهشت خواهند رفت البقرة فانظر الی طعامک وشرابک
لم یتسنه وانظر الی حمارک ولنجعلک آیة للناس وانظر الی العظام کیف ننشزها ثم نکسوها لحما فلما تبین له
قال اعلم ان الله علی کل شیء قدیر از جمیع دراز گوشها در [illegible] در روی زمین خلق کرده یکی از انها را
در قرآن مجید در سوره بقره ذکر کرده و الحکایة عزیر [illegible] او ابدا [illegible] زنده کرد
قصه او کالذی مر علی قریة وهی خاویة علی عروشها قال انی یحیی هذه الله بعد موتها فاماته الله مائة عام
ثم بعثه قال کم لبثت قال لبثت یوما او بعض یوم قال بل لبثت مائة عام [illegible] بخت النصر [illegible] المقدس را خراب
[illegible] بنی اسرائیل [illegible] السیف [illegible] عزیر [illegible]
بخت النصر [illegible] بنی اسرائیل [illegible] بیت المقدس [illegible] عزیر [illegible]
[illegible] روزی [illegible] قریه [illegible] آمد [illegible] دراز گوش [illegible]
[illegible] آواز [illegible]
[illegible] دراز گوش سوار شده آمد [illegible] قریه [illegible] قال الله تعالی الم تر الی
الذین خرجوا من دیارهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم احیاهم [illegible] عزیر [illegible]
[illegible] قلعه [illegible] دیوار قلعه [illegible]
زنده [illegible] کالذی مر علی قریة وهی خاویة علی عروشها قال انی یحیی هذه الله بعد موتها [illegible]
[illegible] دیوارها [illegible] عزیر [illegible] البقره [illegible]
[illegible] عصیر [illegible] کوزه [illegible] حمار [illegible]
[illegible] حمار [illegible] عصیر [illegible] الروح مائة عام
[illegible] عزیر [illegible]
[illegible] عزیر [illegible] احوال [illegible]
[illegible] عزیر [illegible]
[illegible] العیون [illegible] عزیر [illegible]
دیده [illegible]
[illegible] مسئلة فقهیة [illegible]
[illegible]

والمفقود اذا جهل خبره وكان لم يجد من ينفق عليها وجب عليها التربص الى
ان يحضر او يثبت وفاته او ما يقوم مقامها [illegible] مفقود اگر گردد
اگر کسی نفقه عیال او را بدهد [illegible] عیال او در خانه بنشینند تا آنکه از شوهر باید [illegible]
[illegible] شود [illegible] اخبار [illegible] تا آنکه [illegible] از عمر طبیعی [illegible] روز [illegible]
صد [illegible] زمان [illegible] فان العادة تقتضي بوفاته في عدم تعيش
اكثر من مائة وعشرين سنة [illegible] مرده [illegible] از صد و بیست [illegible] شود وان
لم يكن له ولي ينفق عليها ورفعت امرها الى الحاكم بحث عن امره وطلب اربع
سنين في الجهة التي فقد فيها ان كانت معينة والا ففي الجهات الاربع واگر
[illegible] نفقه زن او را بدهد [illegible] احوال [illegible] حاکم [illegible] چهار سال تفحص
احوال مفقود بنماید ثم يكتب الى الصقع الذي فقد فيه فليسئل عنه [illegible]
[illegible] چهار سمت [illegible] معلوم نشد طلقها الحاكم وانها
تعتد عدة الوفاة حاکم [illegible] طلاق میگوید [illegible] عده [illegible] چهار ماه و ده روز
عده زنیکه شوهرش مرده باشد و تباح بعد العدة للازواج بعد از انقضاء عده [illegible] شوهر
کند واگر [illegible] فلا سبيل له الى عليها [illegible] ولان حكم
الشارع بالبينونة بمنزلة الطلاق فكيف مع الطلاق والحكم بالتسلط
لعبد قطع السلطنة يحتاج الى دليل [illegible] انقضاء عده باید [illegible]
بها امثلة بالمناسبة مذکور شد [illegible] باشد [illegible]
[illegible] تا [illegible] اگر [illegible]
اول [illegible] عزیر [illegible] عزیر [illegible]
[illegible] خوابیده [illegible] عزیر [illegible] خوابیده [illegible]
[illegible] عزیر [illegible] قال بل لبثت مائة عام [illegible] عزیر [illegible]
[illegible] والنظر الى طعامك وشرابك لم يتسنه [illegible]
[illegible] والنظر الى حمارك [illegible] حمار [illegible]
[illegible] عزیر [illegible]

صورته

48

جیفه مرده زنده میشود وانظر الى العظام كيف ننشزها ثم نكسوها لحما نظر کن [illegible] الله [illegible]
بلند [illegible] از زمین و گوشت [illegible] بلند شد ایتها العظام
البالية ان الله يامركن ان تجتمعي [illegible] پوسیده [illegible] جمع شد فالتفت
بعضها ببعض [illegible] جمع شد [illegible] متصل شد [illegible] مرده گوشت [illegible]
[illegible] شد فصار حمارا الا روح فيه [illegible] حمار درست شد [illegible]
فاقبل ملك اخذ بمنخر الحمار فنفخ فيه فقام الحمار ونهق باذن الله [illegible]
[illegible] حمار زنده [illegible] عزیر [illegible]
[illegible] جمع [illegible] اعضا [illegible] گوشت [illegible] بهم می نهند
[illegible] نقاط [illegible]
[illegible] فلما تبين له قال اعلم ان الله على كل شيء قدير
[illegible] عزیر [illegible] حمار
[illegible] بيت المقدس [illegible] تغییر یافته [illegible]
در خانه عزیر [illegible] عزیر [illegible]
[illegible] عزیر [illegible] اسم عزیر [illegible] عزیر [illegible]
[illegible] مفقود [illegible] عزیر [illegible] عزیر [illegible]
برادر [illegible] عزیر [illegible] مرده [illegible]
[illegible] عزیر [illegible]
[illegible] عزیر [illegible] الدعوة [illegible] عزیر
[illegible] عینیها فابصرت [illegible] چشم [illegible]
[illegible] عزیر [illegible] عزیر [illegible] تورية [illegible]
[illegible] علیهم [illegible] تورية [illegible]
[illegible] بخت النصر [illegible] تورية [illegible]
[illegible] عزیر [illegible] عزیر [illegible]
[illegible] عزیر [illegible]

این بابته سنه عالم انصاری در شام چند مسئله از حضرت باقر رسید حضرت به جواب‌ها در اهمیت متحیر شد قال ابن ذلک

مسئلة تر تنطلم فیها کلمات تنطلم الحجار فی الوحل ... مسئله از تو میپرسم ... در جواب آن در مانده چنانچه ...

اخبرنی عن مولودین ولدا فی یوم واحد وماتا فی یوم واحد عمر احدهما ... [illegible]

[illegible]

اللهم ... ومن بها الناس ... بالمصطفی و ...

[illegible]

در کتاب ... کرده ... ربیعه کاتب بود ... یعقوب صاحب ... و دولت ... ازاو

... [illegible]

مطلع شد ... بنوشت ... آن ارمنی وآن ارمنی ... بود ... کند ...

[illegible]

[illegible]

در جواب دید رسید رتبه می‌گذرد گفت تا همیشه را در عذاب فرستها و شنبه اثر تولد حضرت که اکنون توبه
کنیزی مرا خرید او تولد حضرت بشارت داد او را آزاد کردم و معتبر ارکودی نشسته بابا ابن آب می‌دهند در ایام
ولیالی همیشه این از خواص این خانواده است والله در مورد دیدار کافر احسان بمردم کند چیزی بدارد حاکمه
از رسول الله سؤال کرده در خصوص عبد الله بن جدعان که همیشه اطعام میکرد مردم را آیا برای او چیزی دارد یا نه
و مورد حین کافر بود چیزی بدارد که تخفیف عذاب ام حیثی صعصعه جد فرزدق حکایت کرده که صد نفر مرده را
از کشتن خلاص کرده ام و در جاهلیت آیا برای من اجری دارد یا نه فرمود هر چه در اسلام از خیرات کاری بجا آورد
اما النبی سال رسول اگر کافر احسان کند با و نفعی می‌بخشد یا آخر موقت با اسلام میشود به بهشت جا اهر فتن جانها
علویه دار و غیره بیش قدری شاهد است این مطلب با که چند نفر کافر مرده که جهنم خواهد رفت لکن مهدی ساکنه
یکی انوشیروان عادل یکی حاتم طائی که هر دو کافر بودند یکی دیگر پادشاه کافر است مؤمنی را پناه داد
هر از سلطان حاجی فرار کرده بعد از فوت او خدا تعالی فرمود اگر کافر را بهشت میبردم او را میبردم
ولکن حرام کرده ام بهشت را بر کفار و فرمود در جهنم خانه از آتش برای بنا کرده که او را آتش نمیسوزاند اما
لیکن مردان و یکی دیگر جوزق یهودی است مرد زرگر بود در مدینه و لا حسین را دوست میداشت هر وقت
حضرت امام حسین علیه السلام گذر میکرد در حضرت سلام میکرد و با در خانه هر اهل آن ذرگر اکرام میکرد مادر سید الشهدا او را
او را از مدینه رسید فرمود از حضرت سؤال کردم این مرد چرا در جهنم مسلمان نشد که جهنم میرود ولکن حسین را
دوست میداشت این آتش او را نمیسوزاند عرش کاملی حسین را امام و محبت خدا داند و آتش بدارد و بگیرد
را آتش جهنم را بخواهد دید که وقت عبور از صراط و از و قت جهنم با و التماس میکند یا مؤمن جز جان تو زک
اطفا ناری از نهر جیفی طلیت هر گیری بر پشت هر چند نبود منزل او در گذشت در دوزخ الکر او بدر آتش
بنده جا کم بکرده می رسند بهشت صد هزاران آفرین بر جان او بر روان پاک زندان او
از نعمت زنده خورشید سر جمیع خورشید است نی جز دیگر شاخ گل هر جا که میروید گل است خم می هر جا که
هر جوشد می است محرمی خورشید اگر زمین در راه هر عنبر را از بنداله شیشه های حضور او روا داد حسین
صرف میکند در دنیا و در آخرت سبز شراب بیند با ایمان کنی احسان نبرد هر درم او عوض صد درهم
این بود و زر ز منیر دهند و صرف شده داد حسینی میکردند ز کنند بندی هزاران بار بیش عاقبت آن
کامل فانی کشیدند به بهشت گر از ایکی در بهشت برند تا جواز اهنیا را کنند اللهم ثم ما قوم اللهم

۵

سؤال حضرت صادق را از ابو حنیفه از خانه در ورود در ارکوش او بود در وقت حیوان در شکم مادر کیف تولد
در آن حیوان بود که حکمت در کیفیت اعضا حیوان و حکمت قضیب با جهت سوره کری بود که ظهر در ارکوش نها
و بدر بر آیها و صعب در حال و خواد واکنون الحیات و الحمد و ترکیب او ویشه و کلی بالله العظیم ان بکار در خانه
در میکرخش رزوز رود لیکرد و رکی رکیش صاحب خانه نکفتن خبرت به همراه از در اهل بیت
گفت ای سجده شاه جوان جواهی کبرید امروز از درون گفت ای کیکی بدار که فرجان غم چون نه خزدو
تر را مبتنی صحبت غم گفت بس چند بدکرم اندر گفت اجرم کبرید هم شود که غش جو که با بتمیز یار مان
سرور و صاحب بار ای حور بند جان محمد این سلم گفت عبد السعید به اذا قیل ابو حنیفه جماعت لم عهد او مسلم
و از اصحاب حضرت صادق است میگوید از اول در خدمت مولای خود نشسته بودم که ابو حنیفه بر در ارکوش بوار با حضرت
ارشاد و بنی آمدند و رکابی میگاهی آمدند وارد شدند در بارگاه حضرت حاضر بیشتر از اول جواب حضرت او را
داد آید گفت حال انداره آن اقالیت عرض کرد امروز میخواهم قدری در مسئله بحث با تو حرف زنم
و صحبت بدارم فرمود لیس فی دینه قیاس یا ابا حنیفه از تفسیر آن اول کسی که قیاس ابلیس مقصود و اول
کار نیز کرده بود با ابو حنیفه چند مسئله از غوامض و معضلات از حضرت سؤال کند تا شوند جواب بکنند و در نظر
مردم از علم سعید ابو حنیفه چهار مسئله مشکله از فقه و اصول حاضر کرده بود همه را رسید حضرت همه را ابو حنیفه جواب
جواب داد نه بعد فرمود منم یک مسئله سؤال میکنم از باب تنبیه لا عجز را ساکت شده و آمده عرض کرد بپرسید فرمود
اخبرنی عن ماء العذب فی الملیحتین اللتین بین یدیه یا اما ابیض نقطه و خالی میان دو دست اینجا را کوش
هست علیت و بیدار کنت ببرد ابو بکر الله مو روشنده ورا آنها موضع روئیده است کسی این جمله چهار
پایان است ایمان را دارد از مثل آیه تو گوش در سر رحمن و دهان دار و فرمود خداوند خلق کرده تو اندیشیده
چشم را داده به هر بنی داده از برای حرف و بدار امیر بدهم سر آنکه در دست چهار حس است چون زبان از رسیده ۲
قال هی ان نه اسلاف عنی و بینه کن بگو عنی ممالک الصیان من بهائم بنده من رسم تو مسئله کمان نه از قن
می پرسی علم و چیزی او نفع و ضرری ندارد و شرای اول قرار میخواهند رسیده چرا این مسئله را اندیشیدی فقال و حج
بر جواب است و ارکبه بیرون رفتن حیران ایشان عرض کرد ما از شما مسئله از ابو حنیفه ریسید و جواب را ابدا انت رسول دو سا
میدانم بدانم بحث سببی ایما رضی در دست چهار رو بار حوایات مثل موضع کی حاله باشد دانا گرده باشند
موی سفید بیضه و فرمود ان اسه سبحانه و تعالی که تو کتاب خود در سوره البلد لقد خلقنا الانسان فی کبد
خدا میفرماید ما خلق کردیم انسان را در شکم مادر بشکلی که پشت او به پشت مادر و سر او بالا و دستهای او در زیر سرش

التامة السليمة و وقتی بها بر انطفه بدینا بیاید بلکه آب زاج بیرون آید آن طفل را زهر میکشد از رحم بیرون
رود الطفل بر سکون بلغم انسان نخور ببار و رجوع الطفل ایذان بدنیا الا که معده بلغم مولود از
مشقت نکشند از وقت بیا بر طفل بشیر از شیر او از شکم مادر بیرون می آید عمل و ولادت آدمی با تمام آب سیار آنان
حیوانات که اندر شکم مادر منکوس شند سر آنها طرف دم مادران آنهاست سر حیوان میان دستها و پاهای آن
هنگام زائیدن بر نحو سهولت از شکم بیرون می آید این دو رقعه و بینه هر میانه دست حیوانات جای
چشمهای آنهاست در شکم مادر و رکبه در پاهای حیوانات جای ابرو اضافه بود پاها را بر سر مو بیرون آورد
جمیع حیوانات حیوانی هستند [illegible] اگر دنبه بیدرت میکردد از میان قوائم او در شکم مادر هر چیز را خلق
از بهیمت صورت و سعادت و ترکیب عملیات حکمتی دارد بجهة آنکه فاعل و جاعل تمام امور حکیم است [illegible]
نمی کند بهر که هر چه سزاوار حکمتش آن داد حیوانهای بارکش و سواری را چهار قائمه را برای آنها قرار داد [illegible]
آنها را رسیداد ادا بدو در راه رفتن باید جستن جستن کند را اگر خسته و کوبیده شد بار سنگین نمی تواند [illegible] کند
و نیز آنها را دور رود ار زار العیس [illegible] میکردد بجهت سهولت قرار داده در چهار دست و پا راه روند یقلون
اثنین و یعتمدون علی اثنین و ذلک من خلاف ان ذا الاربع لو کان یقعد قائمتین من احد جانبیه
و یعتمد علی قائمتین من الجانب الآخر لا یثبت علی الارض کما لا یثبت السریر [illegible] یقل الیمنی [illegible]
مع الیسری [illegible] و یعتمد الاخرین [illegible] خلاف فیثبت علی الارض و لا یسقط اذا [illegible]
عرض آنکه [illegible] برای بار حیوانات [illegible] اطراف و اخفاف حوافر قرار داده
در بار [illegible] در وقت راه رفتن در زمین [illegible] در جا و [illegible] صدمه به آنها رسد [illegible]
آنکه انسان را [illegible] از پوست قرار داده از [illegible]
مختلف را برای آنها [illegible] از دو چشم را [illegible] برای آنها قرار داده
[illegible] بیند در پا [illegible] زبان [illegible] در پیش رو و در مقدم دام
[illegible] حیوانات [illegible] بتواند [illegible] از زمین بردارد و بخورد
[illegible] حیوان در صورت [illegible] حیوانات [illegible]
چهار دست و پا [illegible] قرار داده [illegible]
سواری [illegible] المفعة [illegible] ملاحظه کنی دم حیوان را [illegible]
دارد از [illegible] دم آنها [illegible] والذنب بمنزلة الطبق [illegible]

۵۱

البر و الحیا دم ساتر عورت حیوانات است و دیگر آنکه بکمک او [illegible] از خود دور میکند و یکی دیگر از منافع دم
[illegible] حیوان و [illegible] حیوان از [illegible] از [illegible] دم را [illegible]
دیگر هم از [illegible] وقتی [illegible] دیگر [illegible] عنان [illegible]
[illegible] دیگر [illegible] حیوان
در [illegible] او را [illegible]
[illegible] الکلام بجر الکلام حکایتی [illegible] کودکان [illegible]
شان [illegible] در زمان سابق [illegible] معروض شده [illegible] خود از [illegible]
سر [illegible] انقطاع حلقه [illegible] حکایتی [illegible]
[illegible] در خصوص حمار [illegible] الاعجاز [illegible] حیوان [illegible]
قال فی مجمع البحرین [illegible] حیطة [illegible]
[illegible] اللون [illegible]
[illegible]
[illegible] الکوکب [illegible]
[illegible]
[illegible] زبدة المعارف [illegible] قال فی البحار [illegible]
[illegible] زبدة المعارف [illegible]
[illegible]
[illegible]
العینین [illegible] الوجه [illegible] اللغات [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قال فی البحار

[illegible]

الدجال اسمه صائد بن صيد يخرج من بلدة يقال لها اصفهان من قرية تعرف باليهودية عينه اليمنى ممسوحة والاخرى في
جبهته تضيء كانها كوكب الصبح فيها علقة كانها ممزوجة بالدم قال في نهج البلاغة في خطبة خطبها بالبصرة
ومنها ان الذي يسمى الدجال الاكبر الاعور الممسوح اليمنى والاخرى كانها ممزوجة بالدم فكانها في الحمرة
علقة يأتي الحدقة كهيئة حبة العنب الطافية على الماء على يمينه جبل اخضر وعلى شماله جبل اسود يسيران
بسيره ويقفان بوقوفه ويقول هذه جنتي وهذه ناري من اطاعني ادخلته جنتي ومن عصاني ادخلته بسيف
نقمتي فالسعيد من كذبه والشقي من صدقه اول مردم تكذيب او مى كنند روز ديگر اموال [illegible] الخواص مى بينند
ايمان مى آورند يكون سيره في الارض كالغيث اذا استدبرته الريح جبار [illegible] فرمود ميان دو چشم دجال
نوشته است كافر همه كس عامى و عاصى ميخواند يخرج في قحط شديد تطوى له الارض منهلا منهلا لا يمر
بماء الا غار الى يوم القيمة زمين را زير پاى او در نورديده ميشود منزل بمنزل بهر آبى عبور ميكند آن آب خشك شد
تا روز قيامت جارى نخواهد شد همه جنة و نار و جميع [illegible] اكثر اتباعه اليهود والنساء والاعراب
واولاد الزنا واصحاب الطيالسة الخضر مرده زنده ميكند و ادعاى خدائى ميكند بآواز بلند فرياد ميكند كه انس
وجن همه مى شنوند يقول الي اوليائي انا الذي خلق فسوى وقدر فهدى انا ربكم الاعلى وكذب عدو الله انه الاعور
ياكل الطعام ويمشي في الاسواق وان ربكم ليس باعور ولا يطعم الطعام ولا يمشي ولا يزول خداوند جميع انبيا را
از فتنه و خروج دجال خبر داده و هر پيغمبرى امت خود را از فتنه دجال ترسانيده و اينكه دجال در مدينه بود در عهد
پيغمبر و پيغمبر بر در خانه او رفت دجال رفت و پنهان شد و در پيش [illegible] روز بيرون شد و او در زمان
خروج حضرت صاحب الامر [illegible] از هر جا كه عبور ميكند مردم آواز ساز ها از خر او مى شنوند از جانب الهى [illegible]
هر كه با او ايمان مى آورد در آن قحط نان و آب ميدهد كم كسى است [illegible] مطر [illegible]
[illegible] خر رفته و خر دجال را مى بيند [illegible] هر پيغمبرى امت خود را از فتنه او ترسانيده
قسم [illegible] النهار [illegible] چند نفر از ز
ولكن در روغن زيتون [illegible] طعام و در هر [illegible] مردم خبر [illegible] قافله آمده پيغمبر در روز جمعه خطبه ميخواند
[illegible] مردم [illegible] بسيار [illegible]
مرد و يك زن [illegible] قال والذي نفسي بيده لو خرجوا جميعا لاضطرم عليهم الوادي نارا او والله
الا قوتنا لنزلت عليهم الحجارة پيغمبر مردم را [illegible] بر [illegible] عثمان [illegible]
او را [illegible] خروج او [illegible] ايمان [illegible] پيغمبر [illegible]

كار دجال را رسيده آخر [illegible] عقبة افيق يوم الجمعة على يدي من يصلي عيسى بن مريم خلفه
حضرت قائم عليه السلام را مامور ميكند بحرب دجال الخناس را آمده [illegible] شام [illegible] عقبه افيق [illegible] دجال او را
دجال را هلاك ميكند [illegible] روز [illegible] روز طول ميكشد اسم ملعون
صايد و نام پدرش صيد است دجال ابن صياد [illegible] الدجال [illegible] كذاب
وقطع نواحي الارض سيرا [illegible] بالذهب [illegible] بالباطل اعطى الحق بالباطل [illegible]
[illegible] وكيست دجال دجال [illegible] ومكر و خدعه كننده [illegible] فرمود است
كذاب [illegible] الكذابون والدجالون دجال [illegible] العلم شده
[illegible] ولا يخرج الدجال حتى [illegible] المدينة [illegible] بلاد
ميكند [illegible] از آيات [illegible] در آسمان بعضى در زمين اول [illegible] در آسمان ظاهر
[illegible] طلوع آفتاب است از مغرب [illegible] در زمين ظاهر [illegible] خروج دجال است
الافق [illegible] يوم ياتي بعض آيات ربك لا ينفع نفسا ايمانها لم تكن آمنت من قبل [illegible]
[illegible] ابواب [illegible]
روز [illegible] الدعا
برفع والعمل ينفع والتوبة تسمع والالسن مطلقة والاعمال جارية [illegible]
[illegible] ينفع [illegible] زبان حركت [illegible]
حفظه [illegible]
[illegible] وارد آمد قامت قيامة اهل البيت [illegible] سفن النجاة [illegible] العلم [illegible]
[illegible] ان لها في جبهة الزهراء [illegible] رسيد
[illegible] مصيبة [illegible] عظيم [illegible]
[illegible] بعد [illegible]
[illegible] المصطفى [illegible]
[illegible] دجال [illegible]
[illegible] العبد [illegible] دجال [illegible]
[illegible] العفو [illegible]

حکیمانه زنان شعبیانی بوهای خوش را کمتر ولباس حزو بالذو حال الکه لبسند زینب و کلثوم و حیات المطلع بر سترهای رخ
لا غیر بر بهنه بوار بیوند قال ما اکتحلت منا امراة ولا ادهنت ولا ... حتی ادیتار ... عبد الله
ابن زیاد

٥٣

عوان غزال رمتی کحل الصدید و لکحل العزا، و لکن پیغمبر بادیدن آن این کلمه را خواص کرده خود وحکایت لیکی
خروس و مقاله سهره و حکایت حال لیلی سنان و طول عمر گور خر و لسته بهرام گور و تاج بردن از میان دو شیر و گور خر
ابی الدوله و مهاجات ائمه وغیره ندارد لیکن با بهر و مه رخسار ربودن از نیش مهر و مه کیم ماند دیدن از
دور شی بدان رغبت ... شد چون شتابان بلند از اندی یار رخ چو بگرده ... تیر از
طلبی رقیبان ترک ... وهان گوم عشق ... شد هر که ... رموز ... تیر ابهام ...
روز ... با ... را بنام ... و ... نوازش ... و ... شوان ... شد ... ان اینه ... زهره
و بهرام سلحشور ... نظر کردن ... سلیمان با جهان حشمت نظر ... با مور ...
... صاحبقیت ... ارد ... بسیار ... اینه ... وصال ... عشق ...
حمار ... لیلی ... بحلیات ... ابکوری ... صید بهرام ... بستان ... بهرام
نهر ... کور ... چنانکه ... حیوانات ... و ... دارد ... ابلهی ... بار ...
میکند ... و ... وحشی و صحرائی ... آن را شکار میکنند ... صید ... شکار ... الکار
وحش را بزبان عجمی گور خر گویند و در ... حمار الوحش و یحمور و عیر و فرا از امثال ...
عرب ... میگویند کل الصید فی جوف الفرا و ... لیلی ... دیگری ... و دیگر ...
و یکی گور خر شکار کرده ... منزل آمدند ... فخر ... گور شکار
اراده ... بشکار ... کل الصید فی جوف الفرا ... شکار ... صید ... شکار ... کلم
شکار ... گور ... و ... کیزه ... کانات ... کثیره ... اللہ
واحد ... اذا ... الکتب فالکل ... لذلک و کل الصید فی جوف الفرا ...
پیغمبر را الوسفیان ... که آمده ... پیغمبر رسید اذن دخول ... ثم اذن له ...
النبی ... حضرت ... کل الصید فی جوف الفرا ... اذن ...
... را ... واحد کالفرا و قید ... الکلام ... سفیان ... و کان
رضیعه ... حلیمه ... ابو سفیان ... پیغمبر ... بعثت ... پیغمبر را
هجو میکرد و کان ابعد الناس ... قال النبی ... کل الصید فی جوف الفرا ... گور خر شکار
با غیر ... ولذلک ... الدهر کله ... آن ... کدم الفحل ... خصیه
اوراند ... گور خر ... میکرد ... سالم ... با ... التولب

سبع ارو العیب ... علی ...
... الکتاب ... کمال ...
لعوی ... کانات ... کلمه ...
و با ... الدو واحد ... ناکاف
... الکتب ... و حرف الفرا
... کل الصید
... ١٢٥١ ...

کی الکبیر و صداوند فرا اندی در منفعت و دیگر ابخوان را از داده از الجمله تنگه هر روز نگاه کند که بخش چهار جنس
در درد چشم نمی رسید و منع نزول آب از اینها کاچیه عجیبه او دعا به فهما هر کس مراره او را مثل سرمه بکشد
در چشمش بیاید چون در آن نگوشتی بر ان راماق میکند و مراره کوره فرخته دار المتغلب سیاه معدن سیاه اکثر
در روزش نوک بگذارد مراره چهار دختن بجز از اینهم ضرر او را [illegible] در دست انجوان صاحبی بسته بالتمام
سیداران را از طرف سیکید چنانکه در حق کدخدایان شهد میکنند بکفر [illegible] از وطن بیرون نامرد در راه
با بکفر رفیق شده رفیقه چون شد از هم [illegible] المحقق [illegible] کتب [illegible] صحبت و رفاقت با تو دارم
مدا یکی از جنسانم ولی الیک حاجه لکنه حاجت داری [illegible] [illegible] در سر دار الفوته چندی [illegible]
بیانی نهادست و [illegible] کن حاجت [illegible] [illegible] الفا [illegible] حاجه [illegible]
کنند اکر یکی از جنسیان یکی از دیان را آزار کند و هیچ عزیمه و دعائی دفع شران نکند و از ان جهت کنند
کنند بعد [illegible] کوچه [illegible] کور [illegible] در هر دو ابهام دستهاران [illegible] به بندند بعد از ان [illegible]
بخوابانند و از زیر بیدار [illegible] جهار قطره در سوراخ بینی [illegible] سه قطره در سوراخ بینی [illegible] [illegible]
[illegible] کرده [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
او را [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
آنوقت [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
سؤال کنید [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

دام بل

٥٤

وانی سنگ در دو دهان با باند در زبان [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] در کتاب حیوة الحیوان
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
بسیار بود [illegible] صید [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
او را [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
تا آن زمان [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] سلطان [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
سلطان را [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

اورا بهرام گور کویند در ساخته شیر و مراد غیر از او در کبابیره چند نفر بهرام دیکر هست لیکن بانی زند و قوت
و شجاعت از سلاطین کسی نخواهند آورد نوشته اند بهرام در یمن نشو و نما یافته تا نعمان منذر او را پدر پرورش
علی الخصوص چون یزدجرد از اولاد او زیاد رنجیده بود بعد بعد از پدر بهرام رسید بطلب تاج و تخت آمد با لشکر
بسیار و از پایتخت سلطنت شاهی و قوت بخواهد جنگ کردن بهرام پدر او رسید گفت خدا را گشتن ندارم
تاج را میان دو شیر گرسنه بگذاریم هر که بر داشت لیاقت سلطنت دارد جمیع لشکریان پسندیدند دو شیر
گرسنه آورده بستند و تاج را میان ایشان گذاشتند اول بهرام گفت من بالفعل متصرف سلطنت را
دور و او گفت تو مدعی هستی برو تاج را بردار بهرام داخل کمر نمودند رفت شیری را او حمله کرد بهرام گرز را
که در دست داشت بر سر شیر زد دیگری حمله آورد گرز را از دست بیگانه گرفت هر دو شیر را بر هم زده هر دو
را کشت و تاج را بر داشت و بر سر گذاشت السلطان آمد بهرام را او رسید و او را سزاوار سلطنت شناختند با بعضی
سلطنت اگرچه ... ارد ... بهرام گور ... دیدی ... چگونه گور بهرام گرفت
بلکه ... حیوانات حیوانی با اولاد عزیز را ... می کنند
بکار گفت از این ضرورت و حاجت تا چنانچه در قطع ... خریدن ... بازار ... خصوص ... دو
... و حکایت ... اکنون بکار برد ... صورت ... به
... الله ... مطلق چون ... الا ... احسن
... ملک ... دادیم چنانچه در ... احوال
بسیار گشته شدند ... کشتند و ... رسیدند ... امروز
... ایشان ... حکایت ... نمودند ... کشته شود ... شد ... ما
... اول و ... سر ... در ... چنانکه ... بعضی
از زرکان گور ... می کشتند ... اشد ... با ... جناب
... حکایة لطیفه وقتی ... امین الدوله اصفهانی ... امر نموده او را
در اصطبل ... چندی ... کردار ... گور ... روزها در کوچه
و بازار ... روزها و شب ... بازار می آمد از دکان علاقه فروشان
... میوه ... امین الدوله ... شد ...
... او را اذیت ... هر دکان هر چه ... همسایه ... بود

میکرد

۵۵

میکرد و ... کرده ... اصفهان امین الدوله ... اذیت می کند در دکان ... دیگر ... بخورد
... ملک ... میبرد و باعث ... آنچه ... او ...
... دکان ... عطر ... کنند ... داد ...
... دکان ... کاه ... بود ... روز دیگر ...
دکان ... گور خر ... بازار ... ان
... دماغ ... اعضای ... ارزده ...
... فدای ... فدای ...
... بود ... یا ... آنچه ... گرفت ... گفت
... اظهار عشق ... بحبت ... اثر ... داد ...
... اوصاف ... ملکه ... صدا ... بود و او
میکرد ... صدای ... کند ... بخورد ... مکند دار گوشت
و صحبت ... صدای ... صدا ... در
... گور ... کدام ... ناصر الدوله
و ... حیوان ... خدا
دوست ... او را ... کرده ... شد ... حضرت ... ر ... د
... او اوصاف ... اول ... آن ... از زبان ...
... جناب ... حضرت ... الحمد ... گور
... خدا ...
... الله ...
... در روی آن بدبخت ... بد کار ... حق آن بد بهر ... درد
... هر زبان ... کند خشمین مشو
خلق را با تو بد و بد خو کند ... خدا ... بندگان را خلق ... و از آنها ...
وطاعت خواسته و ما خلقت الجن والانس الا لیعبدون و هر کدام ... بعد ... ذکر حق ...
عبادت ... دنیا در آخرت ... جهنم ... عبادت ... کنند ... خدا

چون عبارت بی مقصود انشر شده عبارتها را که اکثر تعو زمود للاجمع فی قلب واحد امنی و خوفی
هرکه در دنیا از خوف و بند که از او ظاهر شد باختیار در آخرت ظاهر خواهد شد باضطرار اینقدر از کار
دنیی در دنیا شبها را احوال و آرام ندارد شد بیغمبر شبها الله در سجاده و باز کرد در بامداد گریه می کرد تا ایشان
طه ما انزلنا علیک القرآن لتشقی از این راه حیات نیز ... عالم کشنده از این شبها الله را از خوف
خدا می گریست و غش می کرد حکایت لودر را معروف است از عبارت ... شنیده ... در جلد العیون
مکاره و عوالم حکایت عبد به ... معروف است ... از او بنا جاها ... لود که ... از نیکو ... قلم
عالی تجهید ... در تفهیم ... بعد ... حکایت ... ساختند از ... الهی
شک

اول چند شیء از غیوری و دیگر فاصیه حب و معالجه لام مر ... الکلب و السحر گویند در خواص ترکیبی الملا
در تجربه شدن ترکیبی معجزه حضرت کاظم و سوره الزلزال و حکایت علماها و بیکاره از قند الکتاب اباکرده
هرچه را حق افرید است از انس ... بنی خاصیت اند و بیکار از جمادات و نباتات و حیوانات هریک دارد
خواصی از تعلقات که نباشد خاصیت در آدمی از جمادات نباتات اندر کمی خاصیت ... و ... خوشش
از زبانی سیر ... و ... اضداد آن ... مدان ... در عالم ... و ...
نهند تا دمی از هستی خود وارهند ... از آن میکشی تا به ... جان ترکیب خوشی ...
و عنبر را ... عالمی از ... ترکیبی ... خواب ... همچنان
عالم ... در خواص هر یک سکینی نظر ... و ما خلقنا السموات والارض و ما بینهما
لاعبین ... و خواص ... را اوقرار داد
در ... کلا من الذرة الی الذرة از حکمت ... مردم تجربه و ...
و بعضی را ... و خبر داده اند چنانکه خواص ... العقاق و سلیمان ... و ...
خود آنها فهمیده اند و ~~بعضی را ... ~~ و مردم را اطلاع داده تا کتابها طبیبان ساخته شد
جسم را ... و هرکدام از حیوانات بجهت خواص ... در حکمی بینند
دیگران را ... آورند چنانکه وارد ... حضرت ... میکند ... از ... طبی
نبش آدمی ... کار از حیوان را ... و مرده ... منفعت دارد خطاب ... عمران
ابن ... هر روز می گوید ... ما ... خلق کرده ... نفع و ضرر ... الحیوانات
نظر ... حضرت ... و هر روز خواهد کرد روزی جالینوس ... دید ...
حیوان را نفهمیدم ... از زبان ... جالینوس ... در کتاب حکمت ...
رجوع کردند علاج ... اخر الامر ... آمد و او معالجه نمود ...
ادکشید جالینوس رسید ... دارو ... اجزا ... دوا ...
فضه حیت ... وارد کرده ... در ... فایده ...
... خاصیت ... فواید ... حکیم ...
و دو قرن ... آمد ... جالینوس فایده ...
استغفار کرد مردم گمان میکنند ... خلق کرده و این همه

و الکوار را رای جهای ... که ... الا بلغت الی ... خود آنها ... و طلب ... را ... ای
فاصیت عرض ... منفعتهای دیگر آید ... کان ... و اینها ... خواص ... حلال ... سیلند
حلقت حیوانات محض ... و ... سبت ... بلکه ... اعضا و اجزا آنها خواص و منافع ... که
... گفته ... خواص حیوانات ... تا فهمیده ... حتی در بول و سرگین ... حیوانات
منافع قرار داده چنانکه ... کار ... متوکل ... شد ... ظاهر ... شد
... حیوانات ... که از این بیشتر ... اگر ... شفا باید ...
و در روی ... اطبا و جراحان ... از معالجه ... شاید او
[illegible]

۵۷

سرگین اندازه ... هرون دید سرگینها ... شد ... کنند سرگینها ... خود ... بسیار
... علاج ... سرگین ... زهرون ... رسانید ... علاج ... در ...
بجهه حلیفه ... صرف ... دانه ... علاج ... در ...
... هرون را رسانید ... حکم ...
... سلطان ... را ... در ...
... از ... میکرد ...
[illegible]

وآن صورت را پاره پاره میکردند روز دیگر صورت دیگری آورده و دکان را طعام و شراب ساز و واطلاع دادند
و در حالت مستی امر میکردند که صورت را پاره پاره کنند تا مدتی کار ایشان این بود روزی هرون بسیار مست بود
فرستاد که داخل حبس شدند هرون گفت الیس یا بیشتر امر کرد حضرت را از زندان بیرون بیاورند تا ترکان
او را ببینند حضرت را بیرون آوردند چشم ترکان بحضرت افتاد همه بر او افتادند و رو بر زمین نهادند و حضرت را بوسیدند
رحمت الله تربیة علی رؤسهم و کلمهم بلغتهم و هم یبکون حضرت دست خود را بر آنها مالید و بزبان آنها
ترکی با آنها حرف میزد و آنها گریه میکردند فلما رای ذلک خشی الفتنة و صاح بوزیره اخرجه من عندی هرون
در بالای بام الحی که عتبه را دید نور ربکشی کمان ابهای را بیرون کنید پیش هشته رباشو فخرجوا ام مشرق الفجر
احلالله انعزلکه با دست حضرت را بوسیدند و رو گشته دانشت خود را بحضرت سالار زبه یاد آن هرون و سید لا
سوار شدند و گرشته سالار خود بخشم هرون او رود که ارادهٔ دارد بسمت بام رود بحکم امرحالد و وزیر را طلبید
گفت حاطم را ملوی آورده بست باید تا کلیفه دیگر کار او را تمام کن المطمور البغداد این شاهد سپر زند و تمیم
حضرت را در سی دانه رطب مسموم کرد و در بحار مذکور است که فی ... باعتری خبری ... در بعضی از کتب
نوشته اند که حضرت را در میان فرش بیچیدند و مالیدند تا نفس آنجناب قطع شد مرحوم ملا امین ... بحر تراک ...
در حاشیه بر کافی نوشته است که میگوید روی انه اذاب الرصاص و صب فی حلقه ازین را آب کردند در حلق آن
ریختند و بعد از شهادت سه روز جسد مبارکش در سر حبس گذاشته شد مردم تصدیق آمدند و نعش حضرت را نظر میکردند
و در دستهای بنو نوشته موسی بن جعفر بمرگ خدائی از دنیا رفته اند با در بدن او اثر جراحتی ندیدیم و اثار خنق
کردن در او نبود که خلیفه را بدنام کنند و کان هذا حیله از الکتاب بعد از آن سلیمان ابن ابی جعفر که مطاهر حضرت را
غسل داد و کفن کرد سر و پا برهنه کرد و با احترام جنازه را آورده در مقابر قریش دفن کرد نعش مطهر
حوالی شد از ... قبر انجناب ... کاظمین ... حضرت ... کرد او را بدو ستانش بلوغ از خاک
قبر ... جهت ... بردارد ... صلوات الله علیه ... جنی و ارداده چند نفر بودند بعد از آن زدن
در دفن انها حاضر شد ... و روزنه ... سر دو شش باطراف ... دفعش ابعه الله ...
... الارض ... کیف ... ابو ... دوبم ... بعد ... در جسد دفن او ... کرده ...
روز دفن شد ... الحجة ... در روز ... دفن کردند ... جانب ... الطالب بود ... روز
... او را دفن کردند ... مردم ده ... ده نفر ... بیایند ... مطهر او ... جانب ... بعد
و ده روز دفن او ... بخش ... ابن ... از ... دفن او ... الله ... دفن کردند

پنج جانب ... ابن جعفر تا سه روز او را دفن نکردند نعش حضرت بر جسر بغداد بود و از مردم ... گشته بودند
در یه ... پنج بمرگ خدائی از دنیا رفته ... علیه ... غربته ... عنه ... الاذی و ... فقع
فیرزود ... علی ... قطعت امعاؤه فی غربته ... عن داره البعیدة حضرت ... او حرم از
وطن و عیال دور بود بنج زندان گرفتار در دست بد اشت دفع اذیت دشمنان ... و ...
او پاره پاره شده بود از ... ولتی ... بود بر خیش ... منار ... العالیه ... فرا
... او ... بالله ... یوم ... رفته ... حضرت رضا ... آنها ... را ... روز ... میکرد که
... کشید

در احوال قوله الصحت الخیل والبغال والحمیر لترکبوها و زینة ویخلق ما لا تعلمون یعنی خداوند خلق کرده است برای شما اسبها
و قاطرها و الاغها بجهت آنکه سوار شوید شما آنها را و زینت باشند برای شما و اسباب تجمل شما باشند و خلق میکند برای شما
چیزها را که شما نمیدانید از جمادات و نباتات و حیوانات برای منافع شما و خداوند در این آیه شریفه در مقام امتنان از
خلقت حیوانات بهائم اسب و الاغ و قاطر را که متعلق باین ورد است ذکر نموده و در تتمه آن از احوال آنها بعضی
و خلقت او نقش میکنیم و خلقت الحیوان از نعمتهای عظیمه است بعضی از ایشان تعریف اسب را از جواهر شمرده اند
مادر شاه میرزا عهد کاشان فرموده عدد قاطرها را در فرد جواهرات نوشته که نیز دو هم ترکیب از الفرس و الحمار متولد شد
خلقت قاطر را ترکیب کرده از اسب و از الاغ در برزخ میان ایند حیوانست که صلابت الحمار و عظم الدابة الفرس
قوائم و آنچه آن بندی و سرو کله و شکل بسیار بزرگست و صلابت و صبر الاغ را در جنس کنی دارد و هم خوش سواری
است میانه جمیع شهوة الاسب و بعضی در از کوتاهیست و من العجائب ان لکل عضو فرضه منه یکون بین الفرس و الحمار
و لذلک اصلاقه تیسر له ذکاء الفرس و لا بلادة الحمار و له صبر الحمار و قوة الفرس و هو عقیم لا یولد له و قاطر اولاد
نمی آورد و میزاید و انفع بدعت است و حیوان و بشان جنابی بول و منود چون حکم الولد الود و شرف حکم
العقیم العقود بهترین زنان آنها که هستند در شوهر خود دوست میدارند و بسیار اولاد می آورند و بدترین زنها آنها که بد
ترین زنها آنها هستند حامله میشوند و حسد میبرند بر زنان دیگر و اولاد نمی آورند و هموو را نشانند و آنها را اذیت
میرسانند لکن اولاد قاطر هیچ منزلتیست ندارد و درد نیاست قاطر زائیده یکی در بیان صحابه و عهد چهار قاطر زائیده
رائید در کرسی که بچه بود او و بعلاوه ابیض شد سیاه گردید که قاطر الحمار آورد و یکی قاطر در زمان متعدد المعتضد بالله
عباسی در مصر زائیده و الی مصر بخدمت خلیفه بغداد فرستاد که قاطر را با بچه اش اورد و شرح حزن و یکی قاطر هم در شیراز
جواهر زائیده مردم دسته دسته تماشای قاطر او که میرفتند و شاه مغفور محمد شاه قاجار تحت جنس قاطر اینجا را
وا آوردند و زائیدن قاطر را در زمان سلطنت خود میمون دانسته و نوشته اند مردم اول امر معتقد قاطر شیار حیوانات
دوم حامله شده میزائید و مستقیم نیز چنین فرموده مرده و حکم موذی از اطراف بیرون باوره بجهت روشنی هند و چون میروند
تا حیوانات سایر اسب پیرون شد آنها را میبرند تا امکان رامی دو عرض قاطر اول آنکه شغف نیست بآن در قاطر
دارد بر قاطر نفرین کرد در الهم اقطع نسلها از آن روز عقیم شدند جمیع قاطرها و نزائیدند تا در زمان سید قاطر
نجات بود قاطر را چون حالا معمولست که آردن بعد آورد لیکن بحسب اکرامهات داردن عهد جانکه دار است و وقتی
قاطر و اسب و حمار رسول را تا تعزیه در یکجا بوده بسیار شکیب و سر بنابر سید بود آنها را علی حکم کرده از اسب الاغ بکشید باهم
میتوانیم قاطر بعمل آورید الکرادند دهید حضرت فرمود انما یفعل ذلک الذین لا یعلمون یعنی اینکار را کسانی میکنند که
نمیدانند

٥٩
و نمیدانند اگر این کار شایع شود تعطیلست منافع الخیل این کار نشود و مردم بالجمله سواری میخواهند بجهت
سواری و دوانیدن و بکار رفتن و جهاد رفتن و غنیمت آوردن و که مشغول است جنگ است و ظهر لشکر
بکوه وسهم للفرس کما لیهم للرجل و کسیکه بر اسب سوار باشد در جهاد در وقت قسمت غنائم با دو سهم میدهند
و بیکی سهم آن قسمت اسب است و لیس للبغل شیء من هذه الفضایل و قاطر این شرافت را ندارد و جناب
سید الشهدا امیر فرمودند که من بخش الائمی احمار را با عتیقه یکی با اسب سلاسته بخشش شرکتیم خوب است که
بچنین امیر کلام را در وقتی که فرمود در مردان که آنکه الا ملعونه حضرت حج آنکس را از بیرون سوارکاری بیلد باو قاطر
معاویه است که سوار قاطر بنی امیه در مردان حجاج بن یوسف را بعداد میکرد و حجت سید الشهدا در مقام مصاحب
یزید را بیان میفرمود تا اینکه آخر الامر فرمود بخش الائمی احمار را با عتیقه با خانواده نبوت بلکه در دنیا
از حضرت رسول اکرم کلام شنیده و سید الشهدا را حاضر مدینه با شمر ملاقات شدند و سیدالشهدا این اشهد ان محمد رسول الله
آنها تا قاطر نعمت بیاورد و لیکن مردم را منع میکرد بجهت آنکه حرام نمود قاطر منع هدیه و سوار قاطر نشدند در
میانه حیوانات سه را این سه سواری مردم نگاه میدارند قاطر را زیر بد خلقی است بجهت آنکه حرام زاده دواب
و بدبخت است تراوا و الولد زنا ندیدیدان تر کرده ملاحظه ندهد که آنها و انتقتر قبل وقوع علم و محققین
اهل بصیرت تحقیق کرده اند که این شر الطبایع بالمحاذبة الا عراق المتضاده و الاخلاق المتباینة و العناصر
المتباعده هر حیوانیکه در کیب یافته شد نشسته یا در این گرایش تواند اگر از سوار نه جانور بد خلقی میشود اگر و امرادی
در راه و طاهر میشود با اینجهت که اگر از پشت سر قاطر در پیش رو یاکیکه عبور میکند هر گاه قاطر شد اگر اللاغ
باشد و شاهد اینست و قاطر با آدم در عرصه اسبان اعتنائی ندارد و هر گاه که اسب یا الاغ بیارند سایه اش را الاغ باشد
بلند شده ها بجهت مردم اسب را از اینها که نمیکنند قاطر در اینجا دور و کشته الاعلم و معارضه بانند
قاطر نعمت آمده و قاطر خورش را از این جنس را از بسیار بر گمانات دارد بعضی قاطر را با اسب اسبانی میکنند
شخص ابلتین در تربیت که در اسب در اسب ربط و بعضی از قاطر که مرتبه بلند دیگر از نر و ماده ی اسب خاکستری داشته
بیت صاحب اسب ربات و بلند میدان مسابقه خود که کنده خمیر ورزشه تا جاییکه قاطر رسید
و از اول میدان اسب قاطر را دوانیدند قاطر کوه از رسد النسبه اسب کذشت هر قدر صاحب قاطر
قاطر را از نجر زد عبور نکرد و اسب عرض قاطر را انرجار میلوید که جمیع از اسب بعضی شد و بسیار
میروند چنانکه ابوحنیفه قاطری داشت بسیار سرکش ابو سالی ابوحنیفه جلال الدین در حج در حادثه گرد
و سوار قاطر شد و روانه شد و توقف اضطراری یا اختیاری در عرفات را ادراک کرد و مناسک حج را بجا آورد

جناب صادق ع شنید فرمود جوانی [illegible] کرده لا صلّی ولا دعی [illegible] عمر دارد [illegible] او [illegible]
بسیار رم میکند [illegible] اگر [illegible] دوید شده در اصفهان روزی زنی [illegible] آمد سوار قاطر
[illegible] قاطر را [illegible] در میدان [illegible] نقاره زدن [illegible] که [illegible] بار [illegible] شنیدم
بار از آن در رکاب شد قاطر دور میدان دوید و آن زن را پاره پاره کرد [illegible] قاطر از مردم
میگیرد روزی جناب رسول در [illegible] قاطر سوار [illegible] قاطر را [illegible]
[illegible] الدور را [illegible] قال [illegible] اصحاب [illegible] الذکر فرمود [illegible]
[illegible] عرض کرد [illegible] ما تواند رسید [illegible] عرض کرد انهم
[illegible] الاشراک [illegible] مردم [illegible] مردم [illegible] سوال میکنند [illegible] جواب
[illegible] میاید [illegible] الخوف [illegible] مردم [illegible] لدعوة الله
ان [illegible] من عذاب القبر الذی [illegible] من عذاب القبر [illegible] بالهدایة
از [illegible] قاطر [illegible] کرده باشد [illegible] سوار [illegible]
[illegible] و وزرا [illegible] اکبر [illegible]
[illegible] قاطر [illegible] سوار [illegible] رسید [illegible]
[illegible] رسید [illegible] قاطر [illegible]
راه بالسرعة آمده [illegible] بود [illegible] جناب رسول [illegible] قاطر [illegible] آورده
بودند و [illegible] در روز جنگ [illegible] لشکر اسلام [illegible]
[illegible] علیم [illegible] در آن غزوه پیغمبر [illegible] سوار بود [illegible]
[illegible] قاطر [illegible] جناب رسول [illegible] فرمود [illegible]
[illegible] بالهام [illegible]
از آن [illegible] فرمود [illegible]
از [illegible] چشم [illegible]
[illegible] اهل اسلام [illegible]
[illegible] در خدمت پیغمبر بود [illegible] فرمود [illegible] اهل اسلام
خواهند [illegible] معجزه [illegible] معقفه

سیاهی

۷۰

سیاهی [illegible] عرض کردم یا رسول الله [illegible] فوجدنا [illegible]
[illegible] در [illegible] زنده باشم [illegible] فرمود [illegible]
[illegible] در زمان [illegible] همراه [illegible] مشهور شد [illegible]
[illegible] پیغمبر [illegible] قاطر [illegible] رسول الله [illegible]
در روز [illegible] شهادت دادند [illegible] پیغمبر را [illegible]
[illegible] هزار درهم [illegible] قاطر [illegible]
پیغمبر [illegible] جناب امیر فاطمه را [illegible] قاطر [illegible]
[illegible] قاطر [illegible] پیغمبر [illegible]
[illegible] جناب امیر [illegible]
ذوالفقار [illegible] کرد [illegible]
[illegible] قال [illegible] رسول الله [illegible]
فرمود دلدل را آورده سوار شد [illegible] قاطر [illegible]
[illegible] قاطر [illegible]
[illegible] دلدل [illegible]
[illegible] سیاه [illegible]
[illegible]
[illegible]
فرمود [illegible] قاطر [illegible] ذوالفقار [illegible]
[illegible] دلدل [illegible]
[illegible]
[illegible] بالبقیع [illegible] پیغمبر [illegible]
[illegible] رسول
الله [illegible] جناب امیر قاطری داشت [illegible]
[illegible] فرمود [illegible]

میکند اگر این عالم بشعور است بیدار است و بگرید در حضر او عالم فقعود باور رسید یا الحضم بگرد باو رسید
من از کسی فرا میگیرم و نه عقیده ای که بخشیده مردم الی یا امر حسنا چنین که فاطر را بن کنایت میکند در گفتار شوم
و پیاده بنشستم و در میان ائمه چهار آل حسن فاطرها قبر حسین مسجد میدون که میدانست بلوا رسید چنین
زبان استاد شعر بود حضرت خانه پیغمبر بود میخواست در نظر دیگر حقیر بیمار در النبوة فقه و از که
و للمؤمنین بدو رحضرت سیده فاطمه را زینده حجره از علامات [illegible] را که غیره بود و میرفت بدر المودی
بسیار بلند شد تعزیه مصطفی لباسهای کهنه پوشیده سر را تسلیم له الله بگو [illegible] حسن را باز احد
دید قالها ابن رسول الله التصغی ابد جلوه فاطم امام حسن را گرفته غیر مکرر اخر [illegible] الفضیله و من
رفود در صحن خصوص عزم کرده [illegible] فرود دهد یا بحق موم و زندان کافر [illegible] در عداد العنود [illegible]
مروان حکم ما آمد حضرت را دید قال ایا معشوق بیعله الحسن عجب فاطر دارد چنین ابن [illegible]
آمد اما به فایده نبود مروان گفت [illegible] حسن بنت الحزن [illegible] لن ارضی سید ما ابان [illegible] خواهر
کم پاره ای که صاحب ابن ابی العتیق گفت اگر فاطر را [illegible] و ثبوت [illegible] هر که گوید
قال تفصی الکلمینی جاجه اگر [illegible] فاطر امید [illegible] مروان گفت [illegible]
[illegible] در کار [illegible] ماند و در مجلس جمع شود حسن [illegible] خواهد اکثر [illegible]
و منافق [illegible] و [illegible] حسن [illegible] ترا [illegible] خدا [illegible]
داد و فاطر را [illegible] فرمید [illegible] جمع شدند ام ابی العتیق [illegible]
حلب جواز [illegible] ترتیب [illegible] در [illegible] کلیس [illegible] گفت [illegible]
مروان گفت [illegible] همه [illegible] حسن [illegible] الحمد [illegible]
[illegible] ذکر الاشراف [illegible] الا بن العدنا
دکره [illegible] ذکر اشراف [illegible] حسن [illegible]
اول امام حسن را ذکر میکردن [illegible] حضرت [illegible] فاطمه [illegible]
[illegible] ابی العتیق آمد [illegible] حضرت [illegible]
رکورت [illegible] بلم [illegible] حضرت [illegible] الکریم [illegible]
[illegible] الکریم [illegible] وعظ [illegible]
[illegible] بکند [illegible] وعظ میکند

حضرت

٦١

حضرت امام حسن آن شریف آوردند و آمدند فاطمه را [illegible] دو مروان هم [illegible] فاطمه
تمام کرد مروان غالب را [illegible] بلوا رسید [illegible] جنازه را [illegible]
[illegible] بلوا [illegible] عایشه و [illegible] حجرات [illegible] دفن کنند [illegible]
[illegible] بلوا رسید [illegible] عایشه [illegible] الحسن [illegible] دفن کنند [illegible]
عایشه گفت [illegible] مروان [illegible] فاطمه [illegible]
[illegible] امیه [illegible] عایشه [illegible] جنازه مروان [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] اول [illegible] حسن [illegible]
[illegible] دفن کنید [illegible] حنفیه [illegible]
[illegible] برادرم [illegible] خدا [illegible]
از [illegible] برادرم [illegible]
اولاد [illegible] جنازه [illegible] فانه [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible] رسول الله [illegible] رسول
[illegible] رسول [illegible] خدا [illegible]
اولاد عثمان [illegible] امیر المؤمنین [illegible] بالبقیع [illegible]
الحسن مع رسول الله [illegible] برادرم [illegible]
[illegible] جنازه [illegible] رسول [illegible]
[illegible] جنازه [illegible]
[illegible] جنازه [illegible] بالبقیع دفن کردند [illegible]
[illegible]
[illegible] اطراف البیوت [illegible]
[illegible] التراب [illegible]

در احوال و صفات شیر و نوادر هجوم و مرابض و نوادر عادات سباع [illegible] بیمار [illegible] سید شهدا الملک

فما لهم عن التذکرة معرضین کانهم حمر مستنفرة فرت من قسورة [illegible]

در قران و مواعظ قران اعراض میکنند [illegible] مانند شیر [illegible] باشند و از چنگال او آزرده باشند

این مجلس را در احوال شیر [illegible] صاحب حیوة الحیوان دمیری نوشته در اول کتاب [illegible] شیر شش صد [illegible] و لغت دارد

و کثرت اسما دلیل شرف و [illegible] و شیر بمنزله سلطان است در میانه سباع و درندگان بقوة [illegible]

و شهامة و جهامة و شراسة خلقه و صولته [illegible] دیده شده [illegible]

[illegible] شیر [illegible] و هذا امر عجیب [illegible] دیده [illegible]

[illegible] بود [illegible] شدید [illegible] دیگر [illegible] قران [illegible]

داشت [illegible] بلند شده بود [illegible] شیر [illegible]

[illegible] شیر [illegible] دعا کنید [illegible]

دعا میکرد [illegible] شیر [illegible]

روز [illegible] شیر [illegible] مرتبه [illegible] حرکت [illegible] اعضای [illegible] روز [illegible]

[illegible] شیر [illegible] پادشاه [illegible] مرتبه [illegible]

[illegible] شکار [illegible]

[illegible] احذر [illegible] صولة الکریم اذا جاع وصولة اللئیم اذا شبع [illegible]

[illegible] عالی همت [illegible]

[illegible] شکار [illegible] و انه [illegible] طبیعی [illegible]

[illegible] شکار [illegible] شیر [illegible] لم یعد الیها [illegible] شکار [illegible]

حیوانات [illegible] از آن شکار [illegible] جناب امیر [illegible] عاص [illegible]

فضلة ابتاع الکلب للضرغام یلوذ بجانبه وینتظر ما یلقی الیه من فضل فریسته [illegible]

سزاوار [illegible] صفت [illegible] باشد [illegible]

من العرب [illegible] و ضع [illegible] احد [illegible]

هر [illegible] طعام [illegible] و انه [illegible]

هر [illegible] طعام [illegible]

رفعت ... وتجنبت ... اذا كان الكلام ... وارث ... او ...

دیگر دارد ... اند معتقد می شود ...

وازمور ... للکفرین ... الا البعوضة ... حقیر ...

[illegible]

در صادق ... چنانچه جناب امیر ... ما کان ... فی ... الدنیا ... المرض

لا اجر فیه لکنه لیحط الذنوب حط الورق ... اعناق ...

الکفر ... در ... موردست کفاره ... از ...

ماند ... دورراه خدا ...

[illegible]

و صحت و سلامتی بخشی [illegible] آن [illegible] اسباب [illegible] [illegible] بهار [illegible]

[illegible] و نواید بسیار دارد [illegible] و یکی دیگر آنکه [illegible]

[illegible] ایام [illegible] یکی دیگر [illegible]

[illegible] بسیاری از مردم [illegible]

[illegible] استغفار [illegible]

[illegible]

حیات یکی دیگر [illegible] صدقه [illegible] داووا مرضاکم بالصدقة

دواء [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از روایات

از روایات سیدیها [illegible] تا آنوقت [illegible]

آمده [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در اینکه شیر سید سباعات است و تشبیه علی به شیر در ظهور آن در کار در مرتبه تصور است شیر و التجا به شیر با کفرت و شیر انداخت ملائکه تم چهار ملک
از دیده است حاملین عرش شد یکی تصورش گاو است طلب رزق را بر بهایم می کند و یکی تصورش انسان است طلب رزق را بر انسان می کند
و یکی ملک تصورش کرکس است طلب رزق را بر طیور می کند و یکی تصورش شیر است طلب رزق را بر سباع می کند و امیر شیر سید سباعات است
چنانکه فرموده اند العلی سید البشر آدم است و سید ولد آدم و سید ایام جمعه است و سید زنان فاطمه است و سید اوصیا علی
و سید شهدا مظلوم کربلا است و سید روم صهیب است و سید حبش بلال و سید فارس سلمان و عرب و ملایکه [illegible]
سادات ملائکه [illegible] لقب جعفر الصادق [illegible] الاعاذان [illegible] التسعید [illegible]
[illegible] بالفضیلة [illegible] و کان [illegible] و سید شهور شهر رمضان و سید ایام
جمعه است و سید کتب قرآن است و سید قرآن سوره بقره است و سید [illegible] آن تکلم می کند و سید [illegible]
ملک است و سید آبها آب فرات است و سید کوه ها کوه [illegible] و سید افلاک فلک اطلس است [illegible] و حمد [illegible]
البروج [illegible] و سید [illegible] در یا [illegible] سباعات و سید درختها [illegible] شیر [illegible] دارد [illegible]
[illegible] حیوان است و سید [illegible] الفردوس [illegible] سید الفواکه [illegible]
[illegible] فی الجنة و [illegible] المعدة و دفع [illegible] الهوام [illegible]
طعام الدنیا و الآخرة [illegible] الدنیا و الآخرة کذلک شیر هم سید سباع و درندگان است [illegible]
[illegible] همچو شیر [illegible] از آن [illegible] حمزه [illegible] داد [illegible]
اسد [illegible] امیر المؤمنین [illegible] شیر [illegible]
[illegible] حیدر [illegible] از اسامی [illegible] در جنگ خندق [illegible] عمرو [illegible] عبدود [illegible]
[illegible] شیر [illegible] کلام [illegible]
[illegible] امیر [illegible] شیر [illegible]
[illegible] شیر خدا [illegible] اسد [illegible] الغالب [illegible]
[illegible] معراج [illegible] شیر [illegible]
[illegible] سدرة المنتهی [illegible]
[illegible] اثنی عشر [illegible]

وما قصها

وما قصها او شیر ظهور [illegible] دابة الارض [illegible] تعبیر شده و اذا وقع القول علیهم اخرجنا لهم دابة من الارض
تکلمهم ان الناس کانوا بآیاتنا لا یوقنون [illegible] اخطب [illegible] انا [illegible] انا [illegible]
[illegible] الارواح [illegible] النفوس [illegible] الاجساد [illegible]
شیر [illegible] صورت شیر را [illegible] نقش می کند [illegible]
[illegible] صورت شیر [illegible]
[illegible] آورد [illegible]
[illegible] صورت شیر [illegible] نقش می کند [illegible]
[illegible] صورت [illegible] پهلوان [illegible] صورت شیر [illegible] شیر [illegible]
[illegible] صورت [illegible] کشتی [illegible]
[illegible] پهلوان [illegible] صورت [illegible]
[illegible] ابتدا [illegible] آغاز [illegible]
[illegible] آغاز [illegible]
[illegible] امیر [illegible] الله [illegible]
[illegible] اسم الله الاعظم [illegible] شیر [illegible] شیر خدا
[illegible] شیر [illegible] شیر خدا تا
[illegible] اسلام [illegible] صدق [illegible] خواهد
[illegible] نماز [illegible] روزه [illegible] شیر [illegible]
[illegible] المقامة [illegible] روایت [illegible] رسول [illegible] شیر [illegible]
[illegible] بالقول [illegible] الله و رسوله اعلم [illegible] اللهم [illegible] المعروف
[illegible] امیر [illegible] شیر [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible] شده [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible] در طریق [illegible] شیر [illegible]
[illegible] شیر [illegible] آدم [illegible]

[illegible] بعد از این عمر حق شکوه میر حیدر آن بود [illegible]

اما هو کلیه و انا الیه [illegible] و مولد [illegible] سرور و سادات [illegible] خدا است و فرج [illegible] آیه را خواند و بافوائد
[illegible] مبصبص [illegible] شیر [illegible] را بردن [illegible]
و سلام کرد [illegible] و صورت [illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

۶۷

یا ایکه اولادم [illegible] حضرت [illegible] ایکه دعا کن [illegible]
[illegible] روانه شد وقت عصر [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
موضع آن [illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

67

در دل آهنین و صعوبت شیر صحرا و حمله و سطوت و شان شیر خدا روستائی گاو در آخور بست شیر آمد خورد و بر جاش
نشست روستائی شد در آخور بهر گاو کاو را می جست آن کنج گاو دست می مالید بر اعضای شیر لیث
پهلو گاه بالا و زیر شیر گفت ار روشنی افزون شدی زهره اش بدریدی و دل خون شدی اینچنین گستاخ زان میخارد(م)
کو در این شب گاو می پنداردم تو بتاریکی علی را دیده [illegible] صورت [illegible] شیر را
[illegible]

بود بنده [illegible] اما [illegible] بالمثل و کان ازج الحاجبین ابروهای مبارک مقوس و ممتد
بود [illegible] کشیده [illegible] العینین [illegible] چشمهای مبارک [illegible]
[illegible]
اللحیة [illegible] مبارک [illegible]
[illegible]

خضاب کرد ... عبدالمطلب ... ابوطالب عبدالمطلب ... [illegible]

او را خضاب کرد ... قال ... اعتقاد ... [illegible]

تا زمان ... ابراهیم ... [illegible]

[illegible]

78

[illegible]

الا اعانت بخشش بنفس صورت شیر را از علما و بر قبها و بر درها می کشند و صورت جناب امیر را سلاطین شیر می
چون نقش میکردند رکن الدوله و پسرش عضد الدوله صورت حضرت را بشمشیر چون نقش کرده بود و هم چنین الپ ارسلان
و پسرش ملکشاه بطلسم را البرکه والتعالی و جناب رسول طاغیان را با او تهدید میکرد چنانچه از زمین ضربتش معلوم
و مردم بتقسیم الصلوة او لا ولاتی الکرم رجلا بالیقین المقاتله و بیس الدرجه در جنگها بلکه ملائکه بیاری صغیر ماندند
بصورت ع جنگ میکردند لیکون ذلک آیه لهم فی صدور الاعداء شیر بان شجاعت را از ازل داد و باثر لشکر بند
در سر میکنند و زنجیر بگردنش میگذارند شیر صدا از اسم حیدر کرده بگوش شنیده در ریسمان بگردن الکفر تبسته آورد
از خانه بمسجد بود شیر را از گردن او زنجیر برد بر او زنجیر بایستی از آن میربود او بدار داد از قصار حق کله
عاربا بد شیر را از سلسله شیر با الضفاسم وکنیه و لقب دارد اسد و اسامه و بهمس و حیدر و حارث و حیدره
و سبع و زفر و ضرغام و ضیغم و غضنفر و قسوره و لیث و هرماس و ورد و شیر و لبوه ابو الابطال ابو حفص
و ابو الاحیاس و ابو الزعفران و ابو الشبل و ابو العباس و ابو الحارث و امثال که بیشتر جوشش می آید و ابو حجه
بوده فضه او را ابن کرده بدانند یار دم حرم اما شیر خدا اسد الله الغالب امیر المؤمنین هر اسم دارد له
بلغنا تا سم در کتابهای از الجمله سعید اسم در قرآن دارد چنانچه صاحب انوار و صاحب کار نیز اشاره میکنند
در الجمله ستارق و دابة الارض و مؤذن و محسن و ذو القلب و ذاکر و صهر و اذن واعیه و قسوره کاهم
حمر مستنفره فرت من قسوره در خصوص حمله او در کفار و مشرکان است که از نامهای آنحضرت تا نفر ارواح آن
نمی میکند و دشمنان را و سبب قبض روح آنها میشود با الکه وقت جان دادن حاضر میشود و ملک الموت با دن او قبض روح
میکند چنانچه مروی است یا حار همدان من یمت یرنی من مؤمن او منافق قبلا و تجعل الابطال و ثابت و نشان رو بکه
با جناب سید الشهدا فخر و مباهات میکرد در حضور پیغمبر با شما منقبت حیدر را شمرده هم چنین در خطبه ابن حجر لیه
بهر ان جوانان اسمهای عرب و عجم بر اثر حیدر و کمیتر بانه مجلس را اول خطبه هم کار تعقید میکند میخواند اسمی الله الذی
ابلیا و فی التورات بری و فی الزبور اری و عند الکهنه بوری و عند الهند کیک و عند الروم بطرس و عند الفرس جبتر
و عند الحبشه شبر و عند العرب حیدره و عند ظئری میمون را در رضاعی آنحضرت گاهی بشنا از حضرت ذکر نمود
روزی دایه حضرت پیر در گهواره که انشاء پیر دایه را در رضاعی جناب امیر بود از خیمه بیرون آمد جایی نمود مقلی
شد در جای حضرت دیده دید او را آنحضرت با رشتهای چندی که قنداق طفل را کشیده تا سر ماه رسید آنحضرت
و پای او را اما الید فقبض علیه و اما الرجل فقبض بیده دستش او را اپیمای کرده بود در او را بدست نکاهداشت
ما در آمد دایه دید و فریاد کشید یا للحی یا للحی یا للحی عند ذلک میمون امیر اسم سیافه دایه ای طفل میمون را ببینید طفل را
از کوشش ماند آنحضرت پیش امیر دایه او را میمون میشنیدند اما امیر و عند ابی طبیر و مادر هم طفیل کراشته بوطالب
کاتبه مرا به

٧١

79 کابه می آمد او لا ولاد چون را در نزد او راحمه میکرد صبا مرام بالقدح میفرمود که شتر بکرید و کان ع لی لحیر عزیز باعد بن علیطی
تقدیر جناب امیر از دستهای نوجوان کرباه چون دستهار البا لای زد گشتی ملک فشر و بهر اراز بینی می زد بدر شش جناب ابوطالب
میفرمود طاهر ع داد او را ظهیر نام کرد و مادر دیگر او را علی نام کرد و همچنین تا اوقت که پدرش او را علی نام نکرده بود در عرب نید در
عجم ستی علیا العلو مع کل من بارزه من قوله وانتم الاعلون و قیل لان له علوا فی کل شی ع ذ کلیف ع الکلام
ع العلم ع الزهد ع التقی ع الجهاد ع اللاهوت ع الولد ع القهر میشمرد او را مرتضی ملقب میکند و او را کنی با بوتراب
فرمود و بسیار دوست میداشت که او را بو تراب بخوانند و او را حرکه قسیم ملقب بود قسیم الجنه قسیم انی بود در اطفال که تعلیم
پدر شان وقتی در سفر امید بودند عقبش میدوید و هر کجا حشمه را ادرک ساکرد نه سفر از اطفال آنکه ای که مهارکرد جناب امیر هر کار
هر وقت بیرون آمد لطف بر بدر را با چوب بر بدن جاره آنها را مکیند مادر شان شکایت مشغلی نمایند که درد ربوده با شمشیر
بیرون آمد اطفال اشما هر روز عقب سعید بنا دل میکردند جناب امیر آنها را میزد گوششان و بلند آنها را میکند زخم میکرد
الطفال ایها اخزی الیوم که در کرش شند با بدر و مادر کو مکیند قضیم ع لی ع پدر و مادر شان آنکه ای بار و دیر آمال را
محروح کرد با تجربه ای که او را قضیم ملقب و جز او احد طاهره علم الیو که و لینی ایوما از جوان سجناب امیر بند امیر رشنا
طلبه تعبی آن قضیم بیدایم چو نوکری جوانان میکند بجز من ایشه که اللا او را سفید ملقب بلوار او را موت احمر علی امیدند
و مادر شان فاطمه بنت اسد او را حیدر نامید و حیدر اسم شیر است و شکسته در جنگ خیبر در حرب جوانان که در غیر علم حیدر احمر
شنا کار الدیم لطمجرب صار اسد اله در جواب شیر جوان انا الذی سمتنی امی حیدره ضرغام آجام و لیث قسوره
مرجب دید جوان دید بلوه شیر او را در مهمان شند از خود یاد آمد مراد حیدره بایده حیدره از نامهای شیر است از
خود بیاد بیار آمد بر کشت و از کو شیطان او را ارادی کفتن آن سخن زهیار را کی بیر او را جوان التفرا تغد کرد و
دایه را خواست بود شیطان کفت خواب اعتبار ندارد و نه زن تعبیر خواب بیدار شد از دشمنی مردم تهور اسبار که
تو میشوی بر حیدر کشت بلکه جوان را بجنه دل را از ان و اما او غلبه کرده بر دست اسد الله الغالب کشته شد و حربان
سکنه حیفه و قلعه قموص معنون که و صفیه اسیر شد جناب امیر بلال فرمود این بود به را بر عمر بن معمر ا

در احوال کسی که به محنت شیر گرفتار شد و بکار سیاقید آنها را بسیار زند و طلا خود نفر اینها ذکر ملوک اول حربه دانه‌ای
در مرتبه محنت شیر مبتلا شدی و صفرا او را الکار داد در مرتبه اول امیر الله الذی با نقش میکند در سلطانی که مردانهای در زبان آن
او متولد شد مهمای حرداد نده طرف و در مقتضای شرح و مولانا ماه مولر ملوک در دولت را فایده میدید امیر کرد در هر طبقه
در آلت مهر او شود او را نکند حمد دانهای بد با آید و در سرا و را در قد ادامه بخشید و در حق سر از ابدا صح شیر زر و
و مایه در آن نه زار بیو مانند او را کوزه خطا رسید در الا تقیه ساه فانی لذت شان تا کوزه او ابای زر دانهای
لیدارند روز آید ره شیرها با الذی شیر النهایه ای و قد آمده شراری لسید دو الت ز اینجا شد داد در رنج
حد از کرد شیرها را رقیه شد اده فرو نفر از رداشته در کسی مرتبه حرام کتاب النفس شیر آمد حد کرد
و در سرا کرد دارد حق ابرادانی بود و شیر را امر کرد و کسی کرده و در جاهی آمد اجاب امر کرد داستان را ام از جاه
ابدا صد شیرها بخشید او را امیر زند حلال رسید ادب رسانید حکم مرحوم زند حد دانهای که رسته شد
حلال رسید بار بیاره برای دانهای طعام هر از سیاه ارشاد آمد تیراق بر سر چاه دانهای رفت صدا آمد دانال
که کسی که از ابنا حد امرا ابرساند برای قربانی وانبیا و درم حمد کرد منذر را اندر تمادی حکمت بعا الملکة الحکم النصر
حوان هم لیاکه دید که کسی تعبیر خواب را بداند که شد دانهای میدان امر کرد در پیش آورد و تعبیر کرد و قبر دانیال
در شهر شوشتر است او موسی از شیر انکشت دانهای را از ابنای کسی بیرون آورد دا او را کعبه صدر بود دور فرزند تعش
انکشتر صورت شیر بود دانهای میان اند و سر بود او را رسید بدان حال را در نگین نقش کرده بود در نگین
باشد برای امر که نقش صفات آرا ابرهیم و موسی از کرا از شیر خاتم نقش با تم بگوید هوا خود مالیه برده دانیال
والجب فی شر کلا اسد مستان اسد هوا و شیر سیاره را از ادم میکند حرام بیفکند از اذکر کرده بشعر نود

٧٠

یوسف وما ابرئ نفسی ان النفس لامارة بالسوء الا ما رحم ربی و در حال ساقی احوال
بین حیوانهای درنده را ذکر کردیم هر یکی از ایشان با فی مانند هر یکی اوصاف و هیئت و صورت او ذکر شد آن سبع هر نام
دارد بگوییم با شبانی بامی او تیغ ناب نمیتوان گفت از اصطلاح باطل آن از جمله سباع و درندگان است بزرگ اش
از جمیع سباع بیشتر است و قوتش از همه زیادتر و پلنگ و موش و زیان اسم همچنین زور بدنش و که شده بیابان
وحشی از مرغ هوا تا ماهی دریا همه را دست میکند و مید زده یلی در میان ایشان نوع آن از ایشان ملک که هم سر رسد
بلکه از ملک باید بر تر همین ابنیا و اولیا لکن فی ملک آغاز ادامه نوع سباع چند صد از در قرآن مجید که اسم او را نفس
اماره فرموده ان النفس لامارة بالسوء این سباع حرص را شنیدی از آنچه حیوانهای درنده حیوان و دندان دارند
در باب حکم و دعوی میکند هم را امید زنده و حیوانهای دیگر را امید زنده و حیوانهای دیگر را هیچ از اینها از این سبع در صورت سبا
انسان است هر چه در دنیا آلت قتاله و جراحت است از توپ و تفنگ و خمپاره و کارد و خنجر و قمه و شمشیر و نیزه و تیر و گرز
در روی این جنگال و دندان را چون آن است برای جنگال و پلنگ یا دندان چند نفر را میتواند بکشد دو نفر یا سه نفر را کمتر
جمیع سعید امام انسان تو بسیار باز در یک دفعه صد نفر را میکشد و مجروح میکند جمیع افراد بنی آدم حالت و سبع را
دارند الا ما رحم ربی بدان نفر را لطف خدا و تابع نفس نشود همچنان را از خود بکوید فسیله خالق ایشان است همین معنی باید
الا یعلم من خلق وهو اللطیف الخبیر و در قرآن را بتا دیده تا بیت تلاوت کنی سوره یوسف از الحوان سر باید
ان النفس لامارة بالسوء و العزو والدم حضرت سعید اسطعه با این صورت شد چه بین از اوقات جمیع
نوشته میکند به نهایت عبارت و وقت و مقطع در نظم که الا یعلم از دشته باشند از بادش بتر است تا بدن
باشد از رقابت اندیشه کند همه امر از ایشان ناف شد سباع تا تحول اللحق میکند بدن کسی را تیر اندازند
اول کشته دارو ریشه باشد مثل بیش تر باید و دندان و جنگال بیش بدن نرسد تا بدر دار و عمر باید بیش از آنها بدان رسد
تا کشته ایشان را از دور میگیرد و تیر و تفنگ می اندازد از دور با تفنگ میزند میکشد با نگاه کردن زخم خشم
میرساند در الحین کمال لامی العدو و العنبر یا از دور یک کلمه حرف میزند بحد خیس بر ما تمام از کند
در حرف حکم را الوراق میکند بحسب قول الفقه من صول لحم اللسان سبع ان خلی عنه عقر
سک درنده را اگر حبس کند دوانه نبندند مردم را پیدا رد لکه صاحب را پیدا کند و از اوست را القفا احفظ بکن
ایها الانسان لا یلذعنک انه ثعبان کم فی المقابر من قتیل لسانه کانت تهاب لقائه الاقران
با نجاست هر که را ستی است که پاید ها اهانت علیه نفسه من اثر علیها اللسانه در دنیا صاحب شر را
نکنی سید و در آخرت هم تمام در زرشت چنین میکند قال رسول الله وهل یکب الناس علی مناخرهم فی النار

الا حصا بید سختم ازان مردان با دو دو خبر به بعد در شمع از زبان لوحه الله حاضر که الصغاین
طاهر شود بسبب زبان کند یا دو صد با از نقص و قید اکابر العم ارشد تیر انداز معروف شیطان آمد مرد
اندازه ... ان تمکله حرفی سید ... از دو دست ... محروم ...
بذر بلم و رامه ز بالعراق ... زبان جهان بسبب ... جوارح و اعضا او ...
هر روز صبح زبان سؤال میکند از اعضا ... جواب میگویند ... ترکستان ...
... عظیم ... للعاقل ... زبانه ... خوانه ...
حافظ علی لسانه زبان ... باشد زبانش ... ضعفای را ...
یاد ... زبان ...
[illegible]

۷۱

بگویم یک نفر خوان ... اذا ... الکلب یا اهل ... الکلب ... الاکله
او را یک نفر بخوان در مقام ... باید ... فرشته ... خوانه ... برزنی
کلمه ... یک ... بسیار میرسد ... مردم را ... آسمان ...
میکشند در ... آتش ... اقتلوا انفسکم و توبوا الی ... یک نفر ...
هر چه بگوید ... خواهر ... اگر ... جهان را زنده ... صورت ...
مطلع هر چه ... روزه ... نفر ... مقبول ...
شب ... دو رکعت نماز ... قرآن ... مقتدی ...
اراده وضو ... نماز خوانده ... آن ...
ان یک ...
[illegible]

درد سر دیوار که حیله میکنند جهت گرفتن آهو چند کس متفرق میخوابند یک آهو را تعاقب میکند میدود تا نزدیک آن کس دیگر
بدانکه که آهو را میدواند از طرف کس دیگر بالاخره آهوی حیران خسته میشود او را میگیرند مجوز ترکستان آهوی [illegible]
متفق میشوند دور یکنفر را میگیرند هر کدام العصی در دست میکنند تا ملال منغیر شود او را میکشند آنوقت همه چیز را [illegible]
و نعش اصطلاح میکنند اعجوبه تر انسان شتر چاغ است دارد سه روز چهار روز گرسنه راه میرود و از [illegible]
میخورد نفر از او اوران تن ریاضت میکشد روزی یک دانه خرما یا یک دانه مغز بادام [illegible] در بلاد هندوستان
را همه ریاضتهای عجیب بار بعضی [illegible] دست [illegible] تا [illegible]
میکند سه روز هر سه روز یکدفعه افطار میکنند [illegible] آهو [illegible] اعراب [illegible] آهو در صحرا
[illegible] آهو را [illegible] میدود [illegible] در بیابان [illegible] نفس [illegible] سر دم [illegible]
میانه [illegible] که [illegible] در راه [illegible]
ارنهی [illegible] بلند کرده [illegible] میدارد [illegible]
[illegible]
در ولایت کرمان [illegible] دارند انسان [illegible] میکند [illegible]
[illegible] حیله میکند [illegible]
[illegible]
ان [illegible] العنکبوت [illegible] مورچه [illegible]
[illegible] باسمان [illegible] باسمان [illegible]
[illegible] بر مرده [illegible]
[illegible] مقصود [illegible] جمع [illegible] نفس [illegible]
[illegible] کلوا [illegible] نفس انسانی [illegible]
[illegible] بهتر [illegible] از [illegible]
[illegible] در قبرستان [illegible] قبرستان [illegible]
[illegible] مرده [illegible] مرده [illegible] مرده [illegible]
[illegible] مردم [illegible] جمع [illegible] مردم [illegible]
[illegible] مردم [illegible] آوردم [illegible]
[illegible] مردم [illegible]

ماردی

72

مارکیلا [illegible] آوردم [illegible] ازدها [illegible] آن کس را [illegible]
[illegible] راه صحرا [illegible]
او که مرده است از غم بی آلتی افسرده است او ز بی آلتی افسرده بود زنده بود [illegible] مرده بود
نفس [illegible] از [illegible] الذی [illegible] خوانده [illegible]
[illegible] معلوم [illegible] مردار [illegible] الله [illegible]
کلام [illegible] عالم [illegible] جمع
[illegible] السان [illegible] خدا [illegible] آن را
[illegible] نفس اماره [illegible]
[illegible] نفس
[illegible] نفس [illegible] نفس [illegible]
من عرف نفسه فقد عرف ربه [illegible] خدا شناخته [illegible] نفس [illegible]
[illegible] نفس [illegible] جمع [illegible]
[illegible] نفس [illegible]
[illegible] خدایا [illegible] خواهم [illegible] دل [illegible]
الاوقات [illegible] اماره [illegible] لا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابدا
خدایا [illegible] نفس [illegible] انها لاماره بالسوء فی جمیع الاوقات
[illegible] لطف خدا [illegible] شیطان رجیم نفس شیطان [illegible]
[illegible]
[illegible] رجعنا من الجهاد الاصغر علیکم بالجهاد الاکبر [illegible]
[illegible] انما الشدید من ملک نفسه عند الشهوة والغضب
مردان [illegible] نفس [illegible]
[illegible] نفس [illegible]
حیوان [illegible] خدا [illegible]
[illegible] روز [illegible]
[illegible] سه روز [illegible]

امیدوار الله و او را کرنه که اهدار اجع کلبک یتبعک باینجهه امروز موده روزه [illegible] جوانمردی کنده و دوزه
افسون و منظور دار [illegible] بعضی [illegible] حیرت [illegible] اندر نهای باک مردی [illegible] رانتر [illegible]
بار تا بار [illegible] و امارین [illegible] سبب و جهت بر دم را [illegible] دو شناخته اذیت میکند ایه بعض اماره سو
شرالنساء میگویند جهه [illegible] سر [illegible] و بابا [illegible] اندر بنده بلکه و لو [illegible] آن بعض زبان [illegible]
دانای و اسد و ماه [illegible] ان قصه النت [illegible] را که ندر چاه [illegible] بود و ابای آل
پیغمبر را امر کرده بود با بدین شرها اندا ختند و ابای [illegible] در چاه بود [illegible] با و اذیت میرسانیدند
هرون الرشید [illegible] امر کرد [illegible] کاظم را در رکه [illegible] مشغول [illegible]
[illegible] روزی در مجلس متوکل [illegible] میان [illegible]
[illegible] بایدند اما ای جوان [illegible] را [illegible] دشمن [illegible]
صبح [illegible] کویا [illegible] کار [illegible] ابو العلاء معری اتبعتم الساغب فی لحتر
د[illegible] هذا وانتم عرض للردى كيف ولو خلدتم ما قبح [illegible]
[illegible] و ولما قتل الحسين
خرجتم عن العمران الى الخراب والبراري والجبال [illegible] اشم [illegible] بینکم
ولا امنكم على نفسي ای جوان روز روزه [illegible] وقت [illegible] و انور [illegible]
ثم لم تزل تقدم على الحسين ع [illegible] اهل عاشورا
هاج لي حزنا فضرت كموم استبشع [illegible]
[illegible] تهيج القلب فكم تهيج ولا النفس [illegible]
[illegible] از کنی [illegible] بود [illegible]
[illegible] وهو قتيل العبرات والممنوع عن الفرات الذي
بكت عليه الوحوش في الفلوات والطيور في الوكرات [illegible] دریا [illegible] صحرا [illegible]
[illegible] انور [illegible]
[illegible] ايها الطيور تشتغلون بالملاهي وذكر الدنيا والمناهي وان فرخ الرسول
[illegible] الارض [illegible]
تبا للقوم خالفوه وخالفوا امر الرسول وللوصية ضيعوا وتقاعدوا عن نصره وتعاونوا
في خذلانه وعلى الاذية اجمعوا

۷۳

در صفات [illegible] عسکر [illegible] دو صفت [illegible] دو جوان [illegible] والله تعالی [illegible] سوره
البقرة قال لهم نبيهم ان الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا انى يكون له الملك
علينا ونحن احق بالملك منه ولم يؤت سعة من المال قال ان الله اصطفاه عليكم
وزاده بسطة في العلم والجسم والله يؤتي ملكه من يشاء والله واسع عليم
[illegible] ما معنی
[illegible] طالوت [illegible] پادشاه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] طالوت [illegible] طالوت [illegible]
پیغمبر [illegible]
[illegible]
داده [illegible] پادشاه
[illegible] طالوت [illegible]
[illegible] زاده بسطة في العلم والجسم [illegible]
[illegible] كان الرجل اذا كان [illegible] قال
[illegible] طالوت بالطول [illegible]
[illegible] اول باید [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] اتفاق صورت
الاسد [illegible] حیوان الصورت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلیمان [illegible]

[illegible]

حمله آورد و راه امینی بگیرد سیلانیست که از زمین آب سد دیگر بست چاه بکنند رود آب ببرد سخن خوالهد را اتمع

حرکت بدهد بداند راه صاف است با طبل و دهل و دعوت کرد [illegible]

دفعات آب را از دیار اهل کشت علفه [illegible] آن یکی گوید در این راه چند روز [illegible]

است [illegible] آن دار کوه [illegible] به بد خیمه [illegible] روان [illegible]

[illegible] از غصه و از اضطراب [illegible] آن راه ببیند یعقوب لیث [illegible]

جوالهای خالی بار کرده بود مردم [illegible] راحت [illegible] رسیدند [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] بزرگان دولت [illegible] حضرت [illegible]

باصفهان [illegible]

معلوم [illegible] جهاد [illegible] دشمن [illegible]

الغراب ثلث خصال منها حذره من العدو دشمن را حقیر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فلکین [illegible] الثعلب

لان الحرب خدعة [illegible]

[illegible]

الحماسة کربر با عدد حصر خصم مع بلوغه بحیث یکدیگر کار ندارد و طمع می کند چنین روشن بالغ بشود لکن صاحب
جاب دارد سپاهی او دست دراز نکند مثل جاکران زولیده یالک این نوزه را بکشد و همان شش بارن او در لشکرش
خواهید یا امر دیگر آید و طمع بیفتد شاید مردم غیرت میکنند رعایت خود و او لشکریان را می کنند دهم
ولکن فی الحملة کالخنزیر مثل معروف است میگویند مثل خوک زخم خورده حمله می کند و رو بر نگرداند یازدهم
فی الحرب یکون فی اللدد یقاتل بجمیع جوارحه چنانچه و دندان می گزد با دست سیلی زند یا
مشت زند [illegible] سنگ [illegible] بیندازد از روی [illegible] باید از [illegible] باید [illegible] الرحیم
داشته باشد [illegible] و [illegible] و چماق و شمشیر و تیر و نیزه و [illegible] دوازدهم
فلکن فی الشجاعة کالزنبور [illegible] زنبور را [illegible] زنبور [illegible] هزار زنبور [illegible]
میکند با همه جنگ میکند و نیش بر سر و صورت [illegible] بالکل التحرک [illegible] نیش برآرد سیزدهم
باید جوانمردی [illegible] و [illegible] قال علیه السلام استعوا اصواتکم فانه اطرد للفشل [illegible] قائد
و [illegible] اطفال و رجاله [illegible] میکند [illegible] مردم را [illegible] و فزع
منع میکند قال [illegible] کالافاعی چهاردهم [illegible] فی الغارة کالذئب اذا [illegible]
[illegible] الفرصة حتی تحلی [illegible] پانزدهم [illegible] فی حمد [illegible] کالتمساح
اصطلاح [illegible] مقصد [illegible] سالار [illegible] مقصد [illegible] و [illegible] محکم [illegible] مقصد
او [illegible] علیه [illegible] شانزدهم وفی التحصن کالدجاجة [illegible] کا
الدجاجة قال [illegible] حصار [illegible] تکبر [illegible] دل [illegible]
[illegible] کلوله [illegible] جنگ کنند [illegible] مرد [illegible]
[illegible] جماعت [illegible] الکلمة [illegible] عصیة [illegible]
[illegible] اجمع کلمة [illegible] تبعد
[illegible] معاویة [illegible] میکند
[illegible] مردم [illegible] جنگ [illegible]
[illegible] المطر [illegible] پادشاه [illegible] رفته [illegible]
اسیر شد هفدهم یکون فی الوثوب کالفهد [illegible] بیاید [illegible] باشد
[illegible] دیده [illegible] آمد [illegible]
[illegible] سپاهی [illegible] جمعیت [illegible] باشند [illegible] الله [illegible]

و مناصب

75

و مستعد کرده بتعجب پیان جنبه های [illegible] آمده است مسکن یان الدرو کیاری [illegible] خود اجمع میکرد [illegible]
[illegible] دید معقده [illegible] بیداش [illegible] الوسن [illegible] هیجدهم فلکن فیه سکون
الهرة [illegible] روز در غار [illegible] بیرون [illegible] بیرون می آید [illegible] سالار [illegible] جنگ
[illegible] مفتوح [illegible] طول [illegible] دریکام [illegible] احمار [illegible] نظره
[illegible] طوق [illegible] داد [illegible] الکرسی [illegible] نوزدهم [illegible] بعد از [illegible] تفقد
حالات [illegible] بیستم [illegible] الوفاء کالکلب [illegible] خود [illegible]
سر صاحب [illegible] بیست و یکم فی [illegible] قالوا [illegible]
[illegible] الملتقف [illegible] بیست و دوم [illegible] ساکت
[illegible] جمعیت [illegible] بیست و سوم [illegible] خلیفه
[illegible] خود [illegible] جنگ [illegible]
[illegible] کوه [illegible] العقاب [illegible]
[illegible] جمعیت [illegible] خوف [illegible]
[illegible] البحر [illegible]
[illegible] مقصد [illegible]
[illegible] فئة قلیلة غلبت فئة کثیرة [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] امیر [illegible] پادشاه [illegible]
[illegible] الفرس [illegible]
[illegible] بیست و [illegible] فی الکلب کالعنز [illegible]
[illegible] ابو دجانه الانصاری روز جنگ [illegible] بالاهل [illegible] الله
الا فی الحرب بیست و [illegible] یکون فی قوة القلب کالاسد قال علیه السلام لو تظاهرت
العرب علی قتالی لما ولیت [illegible] جمع [illegible] شمشیر [illegible]
[illegible] الفرار من الزحف [illegible] صور
[illegible] جنگ [illegible] ضعف [illegible]
[illegible] شجاعت [illegible] آن [illegible]
[illegible] قال [illegible] الطاعة [illegible] والانصار [illegible] المعضب

تيغرقون من بين يديه رايتا الناس كالجراد المنتشرة واذا جرى ذكر الحسين بكربلا تنفقت
من عظم المصاب الاكبد اهل بيت فرد اني الحال وصابر دهش بردا القوم عن
والطرد تتفلق الهامات من ضرباتر وتفصل منهن الروس وتعد
استعجاف لاسعه من وثباتر وثباتر بين النضال وبرعد قال ابن سعد
هذا ابن انزع البطين هو ابن الحرب رضع بلبنها وربى في حجرها احملوا
عليه من كل جانب فرقة بالسيف وفرقة بالنبال وفرقة بالحجارة وهو
يقول انا ابن رسول الله وبعض بحيد يشبه حالهر

[illegible]
١٣٧١ ش

واحسیناه یا بنی قتلوک وما عرفوک ومن شرب الماء منعوک ای فرزند ارجمند وای آرام دل مستمند کشتند
ترا و قدر و منزلت ترا نشناختند و ترا از آب فرات منع کردند من که این قضیه را دیدم واین کلمات را شنیدم
صیحه زدم وخود را در میان کشتگان افکندم ناگاه دیدم سه مرد ویک زن بر سر سبط النبی و رشیدان ایستاده اند
ودر حوالی ونزدیکی ایشان خلایق بیشمار و اشخاص بسیار در نهایت ادب ایستاده وآن صحرا همه پر از
ملایکه گردیده واز ناله وصدای قدسیان وفرشتگان شورش و وحشتی در آن زمین بر پا خواست ناگاه
یکی از آن سه نفر که آثار بزرگی و رفعت او بیشتر و علامت جلالت وعزت او افزون [illegible]
یا ابتاه یا حسین فداک جدک وابوک وامک واخوک ای حسین برگزیده من وای عزیز [illegible] دیده من
ای فرزند غم دیده وای بیکس محنت کشیده چرا بجد خود حکایت نمیکنی وچرا بپدر شکایت نمینمائی
چرا غم خود را بمادر نمیگوئی وچرا شرح مصیبت خود را با برادر بیان نمیکنی یا حسین قد زارک جدک
وابوک وامک واخوک ای حسین جد و پدر و مادر و برادر تو از ملکوت اعلا بزیارت تو [illegible]